

EVIDENČNI PODATKI

Naslov zakona:	Zakon o elektronskih komunikacijah
Klasifikacijska številka:	043-03 / 04 - 0003 / 0001
EPA:	1182 - III
Kratica:	ZEKom
Seja DZ:	42. Izredna, 09.04.2004
Objava v Ur. listu:	43/04, 26.04.2004 (stran 5217)
SOP:	2004-01-1925

ZAKON

O ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJAH (ZEKom)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

Ta zakon ureja pogoje za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in za izvajanje elektronskih komunikacijskih storitev, ureja zagotavljanje univerzalne storitve, upravljanje radiofrekvenčnega spektra, izrabo številkega prostora (oštevilčenje), določa pogoje za omejitev lastninske pravice, določa pravice uporabnikov, ureja delovanje omrežij in storitev v izrednih stanjih, ureja zaščito tajnosti in zaupnosti elektronskih komunikacij, ureja reševanje sporov med subjekti na trgu elektronskih komunikacij, ureja pristojnosti, organizacijo in delovanje Agencije za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: agencija) kot neodvisnega regulativnega organa ter pristojnosti drugih organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu, in ureja druga vprašanja, povezana z elektronskimi komunikacijami.

2. člen (namen zakona)

Namen tega zakona je zagotavljanje učinkovite konkurence na trgu elektronskih komunikacij, ohranjanje učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra in številkega prostora, zagotavljanje univerzalne storitve in varstvo pravic uporabnikov. Namen zakona je pospeševanje razvoja elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev v Republiki Sloveniji in s tem gospodarskega in družbenega razvoja v državi nasploh, kot tudi razvijanje notranjega trga Evropske Unije in uveljavljanje legitimnih interesov vseh njenih državljanov.

3. člen

(uporabljeni izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. Elektronska komunikacijska oprema so pripadajoče naprave elektronskih komunikacijskih omrežij, ki omogočajo elektronske komunikacijske storitve. Med drugim vključujejo komutacijsko ali usmerjalno opremo ali vse vrste baznih postaj ali električne kabelske sisteme, kadar se uporabljajo za prenos signalov pri izvajanju elektronskih komunikacijskih storitev, vključno z radijsko in televizijsko radiodifuzijo ter kabelsko televizijo in kabelskimi komunikacijami, ne glede na vrsto prenesenih informacij.
2. Elektronska komunikacijska storitev je storitev, ki se navadno izvaja za plačilo in je v celoti ali pretežno sestavljena iz prenosa signalov po elektronskih komunikacijskih omrežjih ter vključuje telekomunikacijske storitve in storitve prenosa po omrežjih, ki se uporabljajo za radiodifuzijo, izključuje pa storitve, s katerimi se zagotavljajo programske vsebine ali izvaja nadzor nad urednišk o oblikovanimi programskimi vsebinami, ki se pošiljajo po elektronskih komunikacijskih omrežjih in z elektronskimi komunikacijskimi storitvami. Elektronska komunikacijska storitev ne vključuje storitev informacijske družbe, ki niso v celoti ali pretežno sestavljene iz prenosa signalov po elektronskih komunikacijskih omrežjih.
3. Elektronska pošta je vsako sporočilo v obliki besedila, glasu, zvoka ali slike, poslano po elektronskem komunikacijskem omrežju, ki se lahko shrani v tem omrežju ali v prejemnikovi terminalski opremi, dokler je prejemnik ne prevzame.
4. Elektronsko komunikacijsko omrežje so prenosni sistemi in, kjer je to primerno, komutacijska ali usmerjevalna oprema in drugi viri, ki omogočajo prenos signalov po vodnikih, z radijskimi valovi, po optičnih ali drugih elektromagnetnih sredstvih, vključno s satelitskimi omrežji, fiksnimi (vodovno in paketno komutirana, vključno z internetom) in mobilnimi prizemnimi omrežji, električnimi kabelskimi sistemi, če se uporabljajo za prenos signalov, omrežji za radijsko in televizijsko radiodifuzijo ter omrežji kabelske televizije, ne glede na vrsto prenesenih informacij.
5. Geografska številka po tem zakonu je številka iz načrta oštevilčenja Republike Slovenije iz 59. člena tega zakona, pri kateri ima del njene števnice zgradbe geografski pomen, ki se uporablja za usmerjanje klicev do fizične lokacije omrežne priključne točke.
6. Izvajalec oziroma izvajalka (v nadaljnjem besedilu: izvajalec) univerzalne storitve je fizična ali pravna oseba, ki izvaja univerzalno storitev ali njen del.
7. Javna komunikacijska storitev je javno dostopna elektronska komunikacijska storitev.
8. Javna telefonska govorilnica je javno dostopni telefon, katerega uporaba se plača s plačilnimi sredstvi, kot so kovanci oziroma kreditne ali debetne bančne kartice oziroma telefonske kartice, vključno s karticami za uporabo s klicnimi kodami.
9. Javno dostopna telefonska storitev je storitev, ki je na voljo javnosti in zajema oddajanje in sprejemanje notranjih in mednarodnih klicev ter dostop do storitev klica v sili prek števil, ki so za te storitve določene v načrtu oštevilčenja, in lahko vsebuje, kadar je to primerno, eno ali več naslednjih storitev: zagotavljanje pomoči posredovalca, zagotavljanje službe za dajanje informacij o naročnikih (v nadaljnjem besedilu:

imeniška služba), zagotavljanje imenikov, zagotavljanje javnih telefonskih govorilnic, zagotavljanje storitev pod posebnimi pogoji, zagotavljanje posebnih zmogljivosti za uporabnike-invalidne ali uporabnike s posebnimi socialnimi potrebami oziroma zagotavljanje storitev prek negeografskih števil.

10. Javno komunikacijsko omrežje je elektronsko komunikacijsko omrežje, ki se uporablja v celoti ali predvsem za zagotavljanje javnih komunikacijskih storitev.

11. Javno telefonsko omrežje je elektronsko komunikacijsko omrežje, ki se uporablja za zagotavljanje javno dostopnih telefonskih storitev in omogoča prenos govornih komunikacij in drugih komunikacij, kot so faksimilne in podatkovne komunikacije, med omrežnimi priključnimi točkami.

12. Klic je zveza, ki je vzpostavljena s pomočjo javno dostopne telefonske storitve in dopušča dvosmerno komunikacijo v realnem času.

13. Klici v sili so klici na številke v sili, ki jih obravnavajo organi, ki so v Republiki Sloveniji določeni za sprejemanje takih klicev, vključno z organi pregona, reševalnimi službami na področju zaščite, reševanja in pomoči.

14. Komunikacija je izmenjava in prenos informacij, ki si jih končno število strank izmenja ali pošlje s pomočjo javne komunikacijske storitve, vendar ne vključuje kakršnekoli informacije, ki je javnosti poslana po elektronskem komunikacijskem omrežju kot del radiodifuzne storitve, razen če se lahko informacijo poveže z jasno prepoznavnim naročnikom ali uporabnikom, ki prejema to informacijo.

15. Končni uporabnik oziroma končna uporabnica (v nadaljnjem besedilu: končni uporabnik) je uporabnik, ki ne zagotavlja javnih komunikacijskih omrežij in ne izvaja javnih komunikacijskih storitev.

16. Krajevna zanka je komunikacijski vod, ki povezuje omrežno priključno točko na naročnikovi strani z najbližjim glavnim razdelilnikom ali drugo enakovredno napravo v fiksnem javnem telefonskem omrežju.

17. Lokacijski podatki po tem zakonu so kakršnikoli podatki, obdelani v elektronskem komunikacijskem omrežju, ki kažejo na zemljepisni položaj terminalske opreme uporabnika javne komunikacijske storitve.

18. Medomrežno povezovanje je fizično in logično povezovanje javnih komunikacijskih omrežij, ki jih uporablja isti ali drug operater, da omogoči uporabnikom enega operaterja komunikacijo z uporabniki istega ali drugega operaterja ali dostop do storitev, ki jih zagotavlja drug operater. Storitve lahko zagotavljajo udeležene stranke ali druge stranke, ki imajo dostop do omrežja. Medomrežno povezovanje je posebna vrsta operaterskega dostopa, izvedena med operaterji javnih komunikacijskih omrežij.

19. Negeografske številke so številke iz načrta oštevilčenja, ki niso geografske številke. Med negeografske številke spadajo številke mobilnih storitev, brezplačnih storitev, premijskih storitev in podobno.

20. Naročnik oziroma naročnica (v nadaljnjem besedilu: naročnik) je vsaka fizična ali pravna oseba, ki z izvajalcem javnih komunikacijskih storitev sklene pogodbo za uporabo teh storitev oziroma za njihovo zagotavljanje s strani izvajalca.

21. Objekt kot del pripadajoče elektronske komunikacijske infrastrukture obsega stavbo ali del stavbe ali samostojne prostore v njej, kjer je nameščena elektronska komunikacijska oprema, pa tudi gradbeni inženirski objekt, ki ga sestavljajo antenski steber oziroma drog z antenskim nosilcem oziroma nosilci, namenjen za pritrdjevanje

anten, priključenih na pripadajočo elektronsko komunikacijsko opremo, ki je v tem objektu, in ki omogočajo prenos radiofrekvenčnih signalov, vključno s prenosom prek satelitskih omrežij.

22. Omrežna priključna točka je fizična točka, na kateri ima naročnik dostop do javnega komunikacijskega omrežja; kadar omrežja vključujejo komutacijo ali usmerjanje, se omrežna priključna točka določi s posebnim omrežnim naslovom, ki je lahko povezan s številko ali imenom naročnika.

23. Operater je fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja javna komunikacijska omrežja ali z njimi povezane zmogljivosti oziroma izvaja javne komunikacijske storitve.

24. Operaterski dostop pomeni zagotovitev razpoložljivosti naprav oziroma storitev drugemu operaterju pod določenimi pogoji, bodisi na izključni ali neizključni podlagi, za zagotavljanje elektronskih komunikacijskih storitev. Med drugim zajema: dostop do omrežnih elementov in povezanih zmogljivosti, ki lahko vključuje tudi priključitev opreme s fiksnimi ali nefiksnimi sredstvi (zlasti to vključuje dostop do krajevne zanke ter naprav in storitev, ki so potrebne za zagotavljanje storitev prek krajevne zanke), dostop do fizične infrastrukture, vključno z zgradbami, kanali in drogovi, dostop do ustreznih sistemov programske opreme vključno s sistemi za podporo obratovanja, dostop do pretvorbe številke ali do sistemov, ki zagotavljajo enakovredno delovanje, dostop do fiksnih in mobilnih omrežij, zlasti za sledenje, dostop do sistemov s pogojnim dostopom za digitalne televizijske storitve, dostop do virtualnih omrežnih storitev.

25. Podatki o prometu so kakršnikoli podatki, ki se obdelujejo zaradi prenosa komunikacij v elektronskem komunikacijskem omrežju ali zaradi njegovega obračunavanja.

26. Povezane zmogljivosti so tiste zmogljivosti, povezane z elektronskim komunikacijskim omrežjem oziroma elektronsko komunikacijsko storitvijo, ki omogočajo oziroma podpirajo izvajanje storitev po tem omrežju oziroma s to storitvijo. Vključujejo sisteme s pogojnim dostopom in elektronske programske vodnike.

27. Prikaz identitete kličočega priključka je funkcija, ki omogoča klicanemu, da razpozna omrežno priključno točko, iz katere izvira klic, na osnovi številke ali oznake, ki je dodeljena tej omrežni priključni točki.

28. Prikaz identitete priključka v zvezi je funkcija, ki omogoča kličočemu, da razpozna omrežno priključno točko, v kateri se zaključuje klic, na osnovi številke ali oznake, ki je dodeljena tej omrežni priključni točki.

29. Potrošnik oziroma potrošnica (v nadaljnjem besedilu: potrošnik) je vsaka fizična oseba, ki

uporablja ali zaprosi za javno komunikacijsko storitev za namene, ki ne sodijo v njeno poklicno ali pridobitno dejavnosti.

30. Radioamaterska storitev je radiokomunikacijska storitev za samoizobraževanje, medsebojno komuniciranje (vzpostavljanje medsebojnih povezav) in tehnične raziskave, ki jo izvajajo radioamaterji, to je pravilno pooblaščen osebe, ki jih zanima radijska tehnika samo iz osebnih nagibov in brez gmotnih koristi.

31. Radioamaterska satelitska storitev je radiokomunikacijska storitev, ki uporablja vesoljske postaje na zemeljskih satelitih za iste namene kot radioamaterska storitev.

32. Radiokomunikacijske storitve so elektronske komunikacijske storitve, ki se izvajajo z uporabo radijskih frekvenc.

33. Radijska frekvenca v tem zakonu je del radiofrekvenčnega spektra in je določena s centralno frekvenco in širino radiofrekvenčnega kanala, zgornjo ali spodnjo mejno frekvenco radiofrekvenčnega kanala ali navedbo posameznih nosilnih frekvenc.
34. Radiodifuzija je radiokomunikacijska storitev, ki je namenjena za oddajanje in razširjanje radijskih ali televizijskih programov z neposrednim javnim sprejemom v odprtem prostoru brez selektivnega izbiranja. Program ima pomen, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja medije.
35. Storitev informacijske družbe je storitev, ki se po navadi zagotavlja za plačilo, na daljavo, z elektronskimi sredstvi in na posamezno zahtevo prejemnika storitev. Pri tem "na daljavo" pomeni, da se storitev zagotavlja, ne da bi bili strani sočasno prisotni. "Z elektronskimi sredstvi" pomeni, da se storitev na začetku pošlje in v namembnem kraju sprejme z elektronsko opremo za obdelavo (vključno z digitalnim stiskanjem) in shranjevanje podatkov in v celoti pošlje, prenese in sprejme po žici, radiu, optičnih sredstvih ali drugih elektromagnetnih sredstvih. "Na posamezno zahtevo prejemnika storitev" pa pomeni, da se storitev zagotavlja s prenosom podatkov na posamezno zahtevo. Storitve informacijske družbe vključujejo zlasti storitve prodaje blaga ali storitev, dostopa do podatkov ali oglaševanja na svetovnem spletu ter storitve dostopa do komunikacijskega omrežja, prenosa podatkov ali shranjevanja prejemnikovih podatkov v komunikacijskem omrežju.
36. Storitev z dodano vrednostjo je kakršnakoli storitev, ki zahteva obdelavo podatkov o prometu ali lokacijskih podatkov, ki niso hkrati podatki o prometu, ki niso nujno potrebni za prenos komunikacije ali njeno obračunavanje.
37. Sistem s pogojnim dostopom je vsak tehničen ukrep oziroma ureditev, pri katerem je dostop do zaščitene storitve radiodifuzije v nekodirani obliki pogojen s sklenitvijo naročniškega razmerja ali druge oblike predhodne individualne avtorizacije.
38. Široko - zaslonska televizijska storitev je televizijska storitev, ki jo v celoti ali pretežno sestavljajo programi, ustvarjeni ali montirani z namenom prikaza na razširjenem televizijskem zaslonu. Format 16:9 je referenčni format za široko - zaslonsko televizijsko storitev.
39. Številka je številka ali predpona, določena s priporočilom E.164 Mednarodne telekomunikacijske zveze (ITU).
40. Številke za klice v sili so enotna evropska telefonska številka za klice v sili "112" in vse druge številke, ki so kot take določene v načrtu oštevilčenja, vključno s številko policije "113".
41. Škodljivo motenje je motenje, ki ogroža delovanje radionavigacijske storitve ali drugih varnostnih storitev ali ki drugače resno poslabša, ovira ali večkrat prekinja radiokomunikacijske storitve, ki delujejo v skladu z državnimi predpisi ali predpisi Evropske skupnosti.
42. Uporabnik oziroma uporabnica (v nadaljnjem besedilu: uporabnik) je fizična ali pravna oseba, ki uporablja ali zaprosi za uporabo javne komunikacijske storitve.
43. Upravljavec oziroma upravljavka (v nadaljnjem besedilu: upravljavec) v tem zakonu pomeni fizično ali pravno osebo, javni organ, agencijo ali katerikoli drug organ, ki sam ali skupaj z drugimi določa namene in sredstva obdelave osebnih podatkov.
44. Vmesnik aplikacijskega programa (API) je programski vmesnik med aplikacijami, ki jih zagotavljajo radiodifuzijske hiše ali izvajalci storitev, in viri v zmogljivejši digitalni

televizijski opremi za digitalne televizije in radijske storitve.

45. Zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij je vzpostavitev, upravljanje, nadzor ali zagotavljanje razpoložljivosti takega omrežja.

46. Zakonito prestrazanje komunikacij je postopek, odrejen na podlagi zakona, ki ureja kazenski postopek, ali zakona, ki ureja Slovensko obveščevalno-varnostno agencijo, pri katerem se zbira vsebino, okoliščine in dejstva, povezane s komunikacijami na določeni točki v javnem komunikacijskem omrežju.

47. Zakupljeni vodi so vrsta elektronskih komunikacijskih zmogljivosti, ki uporabniku omogočajo transparentne prenosne povezave med omrežnimi priključnimi točkami brez funkcije avtomatske usmerjevalne komutacije, ki bi bila uporabniku na voljo kot del funkcij zakupljenega voda.

48. Zmogljivejša digitalna televizijska oprema so naprave, ki se lahko postavijo na televizijske sprejemnike in priključijo nanje, ali integrirani digitalni televizijski sprejemniki, ki lahko sprejemajo digitalne interaktivne televizijske storitve.

II. ELEKTRONSKA KOMUNIKACIJSKA OMREŽJA IN ELEKTRONSKE KOMUNIKACIJSKE STORITVE

4. člen

(zagotavljanje elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev)

(1) Vsaka fizična ali pravna oseba lahko zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvaja elektronske komunikacijske storitve pod pogoji, ki so določeni s tem zakonom in na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi predpisi ter v skladu z drugo veljavno zakonodajo, če s tem ne ogroža javnega reda, življenja in zdravja ljudi ter javne varnosti in obrambe države.

(2) Agencija v okviru svojih pooblastil nadzira skladnost zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev s pogoji, ki izhajajo iz tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov, razen če je to v posameznih primerih drugače določeno v tem zakonu.

5. člen

(obvestilo)

(1) Pred začetkom, spremembo ali prenehanjem zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanjem javnih komunikacijskih storitev je potrebno obvestiti agencijo v pisni obliki. Če se zagotavlja javna komunikacijska omrežja oziroma izvaja javne komunikacijske storitve brez obvestila, inšpektor, pristojen za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: inšpektor), ukrepa skladno s postopkom nadzora.

(2) V obvestilu iz prejšnjega odstavka morajo biti navedeni podatki, ki jih agencija potrebuje za vzdrževanje uradne evidence operaterjev in nadzor, in sicer:

1. ime, naslov, davčna in matična številka za fizične osebe,
2. firma, sedež, davčna in matična številka, registrska številka in navedba zakonitega zastopnika za pravne osebe,

3. kratek opis javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev, vključno z opisom značilnih fizičnih in okoljskih lastnosti omrežij in naprav ter načina njihove izvedbe,
4. predviden datum začetka, spremembe ali prenehanja zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev.

(3) Obvestilu morajo biti priložena dokazila za podatke iz prejšnjega odstavka in izjava o izpolnjevanju vseh tehničnih, varnostnih in drugih določenih pogojev za zagotavljanje javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev.

(4) Spremembo podatkov iz 1., 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena mora operater agenciji sporočiti v roku 30 dni od njihovega nastanka, spremembo podatkov iz 4. točke istega odstavka pa pred predvidenim datumom.

(5) Agencija v sedmih dneh po prejemu obvestila z vsemi potrebnimi podatki in dokazili iz drugega in tretjega odstavka tega člena, vpiše operaterja v uradno evidenco in mu hkrati pošlje potrdilo o vpisu v uradno evidenco. Vpis v uradno evidenco ni pogoj za izvrševanje pravic in obveznosti, ki jih imajo operaterji po tem zakonu. Potrdilo ni upravni akt in samo po sebi ne ustvarja pravic in obveznosti po tem zakonu.

(6) Agencija v sedmih dneh po prejemu obvestila, ki ne vsebuje vseh potrebnih podatkov in dokazil iz drugega in tretjega odstavka tega člena, operaterja posebej pozove, da je obvestilo treba dopolniti v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni.

(7) Agencija s splošnim aktom podrobneje predpiše vsebino in obliko obvestila iz prvega odstavka tega člena ter vsebino podatkov in dokazil iz drugega in tretjega odstavka tega člena. Agencija s splošnim aktom določi tudi obliko in vsebino potrdila iz petega odstavka tega člena.

6. člen

(plačilo na podlagi obvestila)

(1) Na podlagi obvestila iz prvega odstavka prejšnjega člena so operaterji zavezanci za letno plačilo agenciji. Plačila po tem členu krijejo stroške, ki jih ima agencija z izvrševanjem določb tega zakona, razen določb V. in VI. poglavja tega zakona.

(2) Način izračuna plačil na podlagi tega člena predpiše minister oziroma ministrica, pristojen oziroma pristojna za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: minister). Pri tem upošteva višino letnega prihodka, ki ga ima operater iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma iz izvajanja javnih komunikacijskih storitev, ne sme pa omejevati konkurence ali ovirati vstopa na trg. Glede na višino tega prihodka so operaterji razvrščeni v štiri razrede, tako da so v prvem operaterji z najnižjimi prihodki in v četrtem operaterji z najvišjimi prihodki. Višina plačila raste z zaporedno številko razreda. Plačilo operaterjev, ki so razvrščeni v isti razred, je enako visoko.

(3) Operater mora vsako leto do 31. marca obvestiti agencijo o višini prihodkov iz

prejšnjega odstavka iz preteklega leta. Če operater do tega roka tega ne stori, upošteva agencija kot prihodek iz prejšnjega odstavka celotni prihodek operaterja iz preteklega leta, pridobljen na podlagi podatkov Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(4) Če agencija utemeljeno sumi o resničnosti podatkov, ki jih je sporočil operater, lahko agencija ali pooblaščen revizor oziroma revizorka (v nadaljnjem besedilu: revizor) po izboru agencije pregleda podatke in oceni prihodek na stroške tega operaterja. Če ocenjeni prihodek bistveno odstopa od sporočenega prihodka iz drugega odstavka, agencija pri izračunu upošteva ocenjeni prihodek.

(5) Višino plačil na podlagi tega člena se določi s tarifo, ki je splošni akt agencije. Pri izdaji tarife agencija upošteva potrebno pokrivanje stroškov iz prvega odstavka tega člena glede na načrtovane cilje in naloge, določene v programu dela agencije in saldo finančnih sredstev iz preteklega leta. Tarifa vsebuje posebno obrazložitev, v kateri se navede razloge za sprejem ali spremembo tarife ter cilje, ki bi jih na ta način dosegli. Tarifo se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije skupaj z njeno obrazložitvijo in začne veljati po tej objavi.

(6) Pred izdajo ali spremembo tarife je treba ugotoviti oziroma predvideti stroške iz prvega odstavka tega člena ter določiti rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od dveh mesecev, v katerem se pozove zavezance iz prvega odstavka tega člena, da podajo svoje mnenje, pripombe in predloge glede načrtovane izdaje ali spremembe tarife. V tem času se lahko opravijo tudi medsebojni razgovori. Za izdajo ali spremembo tarife je treba pridobiti predhodno soglasje vlade.

7. člen

(graditev in delovanje elektronskih komunikacijskih omrežij)

(1) Elektronska komunikacijska omrežja in pripadajoča infrastruktura, ki je namenjena za povezovanje z javnimi komunikacijskimi omrežji in za izvajanje javnih komunikacijskih storitev, morajo biti grajena v skladu s predpisi o urejanju prostora, graditvi objektov, vključno z njihovimi bistvenimi lastnostmi, in o varstvu okolja ter morajo delovati v skladu z veljavnimi predpisi, ki določajo varnost delovanja elektronskega komunikacijskega omrežja, njegovo celovitost, medsebojno delovanje storitev in priključevanje telekomunikacijske terminalske opreme.

(2) Gradnja javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture je v javno korist ter je uvrščena v prostorsko ureditev državnega pomena.

(3) Ne glede na to, da javna komunikacijska omrežja niso namenjena zagotavljanju opravljanja gospodarske javne službe, se štejejo za vzdrževalna dela v javno korist v smislu predpisov o graditvi objektov naslednja dela na javnem komunikacijskem omrežju in pripadajoči infrastrukturi zlasti:

1. dogradnja in nadgradnja obstoječih objektov oziroma opreme javnih komunikacijskih omrežij (zamenjava opreme, povečanje zmogljivosti, postavitve novih

sistemov/tehnologij, rekonstrukcije, predstavitev in zaščite ter popravila kabelskih omrežij),

2. ojačitev obstoječih antenskih sistemov in njihovo zvišanje,
3. zamenjava obstoječih zabojujnikov oziroma razširitev z novimi,
4. povečanje zmogljivosti obstoječih ali postavitev novih sistemov zvez ter dostopovnega omrežja (mikrovalovni sistemi, optika, baker, vmesniki in podobno),
5. zagotovitev potrebnega povečanja obstoječe električne priključne moči,
6. izvedba zahtevanih ozemljitev oziroma razširitev obstoječe ozemljitve zaradi zamenjave zabojujnika/stolpa.

(4) Vzdrževalna dela v javno korist morajo biti opravljena tako, da objekti ohranjajo bistvene lastnosti v skladu s predpisi o graditvi objektov.

(5) Minister določi objekte in njihovo razčlenitev v okviru javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče zmogljivosti glede na stopnjo zahtevnosti njihove gradnje oziroma vzdrževanja oziroma lahko podrobnejše uredi vprašanja, ki nastanejo pri izvrševanju tega člena.

(6) Inšpektor pristojen za prostorske in gradbene zadeve opravlja nadzor nad izvajanjem določb o gradnji javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture, ki izhajajo iz tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov ter pri tem usklajeno deluje ter sodeluje z inšpektorjem. Inšpektor pa opravlja nadzor nad delovanjem v obratovanju iz prvega odstavka tega člena ter pri tem sodeluje ter usklajeno deluje z inšpektorjem pristojnim za nadzor blaga na trgu. Vsi navedeni inšpektorji sodelujejo z agencijo ob uporabi tretjega odstavka 141. člena tega zakona.

8. člen

(skupna uporaba)

(1) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij, ki pridobijo pravico do postavitve zmogljivosti na, nad ali pod nepremičnino v javni ali zasebni lasti, morajo zaradi racionalne rabe prostora graditi omrežja in naprave tako, da v kar največji meri omogočajo skupno uporabo obstoječih objektov komunikacijskega omrežja.

(2) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij se morajo z drugimi operaterji javnih komunikacijskih omrežij dogovarjati o skupni uporabi takšne lastnine oziroma zmogljivosti.

(3) Agencija vzpodbuja pogodbeno urejanje skupne uporabe iz prvega odstavka tega člena.

(4) Kadar so operaterji javnih komunikacijskih omrežij prikrajšani za dostop do uporabnih alternativ zaradi racionalne rabe prostora, varstva okolja ali javnega zdravja, zaradi javne varnosti ali prostorskih ureditev ter se sami ne dogovorijo, na zahtevo ene izmed strank o zadevi odloči agencija z odločbo po postopku iz 129. člena tega zakona. V tem primeru lahko agencija operaterju javnih komunikacijskih omrežij odredi, da

drugemu operaterju javnih komunikacijskih omrežij omogoči skupno uporabo zadevnih zmogljivosti oziroma lastnine. Pri tem lahko določi pravila za delitev stroškov skupne uporabe zmogljivosti oziroma lastnine.

(5) Agencija lahko odredi skupno uporabo le na podlagi predhodno izvedenega javnega posvetovanja, ki ne sme trajati manj, kot je opredeljeno v 95. členu tega zakona. V okviru javnega posvetovanja morajo imeti vse zainteresirane stranke možnost, da izrazijo svoje mnenje.

(6) Agencija ne more odrediti skupne uporabe, če bi ta posegala v stvarne pravice tretje osebe, razen če je operater sprožil postopek razlastitve ali ustanovitve služnosti.

9. člen

(medomrežno povezovanje in operaterski dostop)

(1) Operaterji javnih komunikacijskih omrežij imajo pravico in dolžnost, da se medsebojno pogajajo o operaterskem dostopu oziroma o medomrežnem povezovanju.

(2) O tehničnih in komercialnih vprašanjih operaterskega dostopa oziroma medomrežnega povezovanja se stranke dogovorijo same s pogodbo, ki ne sme biti v nasprotju z določbami tega zakona.

(3) Pri sklepanju pogodb o medomrežnem povezovanju oziroma operaterskem dostopu so stranke dolžne varovati zaupnost vseh podatkov, ki so si jih pri tem izmenjale. Izmenjani podatki ne smejo biti uporabljeni za kakršenkoli drug namen ali izročeni tretji osebi, zlasti ne drugemu oddelku, podružnici oziroma hčerinski družbi ter partnerjem, ki bi jim posredovanje takšnih informacij lahko prineslo konkurenčno prednost. Ne glede na navedeno pa veljajo obveznosti iz 23. in 24. člena tega zakona.

(4) Če ne pride do dogovora iz drugega odstavka tega člena, odloči na zahtevo ene izmed strank oziroma po uradni dolžnosti agencija z odločbo ob smiselni uporabi postopka iz 129. člena tega zakona. Agencija z odločbo uredi le tista vprašanja medomrežnega povezovanja oziroma operaterskega dostopa, glede katerih ni mogoče doseči soglasja med strankami in ki niso v nasprotju s tem zakonom.

10. člen

(operaterji s posebnimi ali izključnimi pravicami)

Operaterji, ki imajo posebne ali izključne pravice za izvajanje druge gospodarske dejavnosti in imajo letni prihodek na področju elektronskih komunikacijskih omrežij ali storitev večji od dveh milijard slovenskih tolarjev, morajo ali zagotavljati elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve v pravno samostojni družbi, ali pa voditi ločene računovodske evidence za aktivnosti, povezane z izvajanjem oziroma zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij, tako kot da bi te aktivnosti opravljali v pravno samostojni družbi.

III. UNIVERZALNA STORITEV

11. člen (univerzalna storitev)

(1) Univerzalna storitev je najmanjši nabor storitev določene kakovosti, ki je dostopen vsem končnim uporabnikom v Republiki Sloveniji po dostopni ceni ne glede na njihovo geografsko lego.

(2) Najmanjši nabor storitev, ki sodijo v univerzalno storitev, vključuje:

1. priključitev na javno telefonsko omrežje in dostop do javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji na razumno zahtevo uporabnika, tako da mu to omogoča vzpostavljanje in sprejemanje notranjih (krajevnih in medkrajevnih) in mednarodnih klicev, prenos faksimilnih komunikacij in podatkovnih komunikacij s prenosno hitrostjo, primerno za funkcionalen dostop do interneta;
2. zagotavljanje in dostop do univerzalnega imenika in univerzalne službe za dajanje informacij o naročnikih (v nadaljnjem besedilu: univerzana imeniška služba) v skladu z 12. členom tega zakona;
3. zagotavljanje javnih telefonskih govornic, iz katerih je možno brezplačno in brez uporabe kakršnihkoli plačilnih sredstev klicati na številke za klice v sili, tako da so izpolnjene razumne potrebe končnih uporabnikov glede geografske pokritosti, števila javnih telefonskih govornic, dostopnosti za uporabnike-invalidne in kakovosti storitev;
4. zagotavljanje ukrepov za končne uporabnike-invalidne, ki jih določi vlada na usklajen predlog ministra in ministra oziroma ministrice, pristojnega oziroma pristojne za socialne zadeve (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za socialne zadeve), in ki končnim uporabnikom-invalidom omogočajo ustrezen dostop do in uporabo javno dostopnih telefonskih storitev, vključno z dostopom do storitev v sili, imenikov in imeniških služb, kot ga imajo drugi končni uporabniki.

(3) Če se najmanjši nabor storitev iz prejšnjega odstavka spremeni v zakonodaji Evropske skupnosti, Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) sprejme uredbo, s katero določi spremenjeni najmanjši nabor storitev.

(4) Vlada lahko z uredbo poveča obseg najmanjšega nabora storitev, ki je določen z drugim oziroma tretjim odstavkom tega člena, če je to v skladu z razvojem elektronskih komunikacij.

12. člen (univerzalni imenik in univerzalna imeniška služba)

(1) Univerzalni imenik mora vsebovati najmanj podatke iz od 1. do 5. točke prvega odstavka 110. člena tega zakona o vseh naročnikih javno dostopnih telefonskih storitev, ki temu ne nasprotujejo. Univerzalni imenik je lahko natiskan oziroma elektronski, za kar mora agencija predhodno izdati odločbo o soglasju.

(2) Univerzalna imeniška služba, do katere morajo imeti dostop vsi končni uporabniki,

vkjučno z uporabniki javnih govornic, mora dajati podatke o vseh naročnikih, ki so vključeni v univerzalni imenik.

(3) Podatke v univerzalnem imeniku je treba redno oziroma najmanj enkrat letno obnavljati ob upoštevanju načina njegovega izdajanja. Podatki, ki jih daje univerzalna imeniška služba, pa morajo biti obnovljeni najmanj enkrat mesečno. Izvajalec univerzalne storitve, ki zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo, nemudoma obvesti agencijo, če mu drug operater javno dostopnih telefonskih storitev ne posreduje podatkov iz prvega odstavka tega člena.

(4) Izvajalec univerzalne storitve, ki zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo, ne sme različno obravnavati podatkov, ki jih dobi od različnih operaterjev javno dostopne telefonske storitve.

13. člen

(zagotavljanje univerzalne storitve)

(1) Agencija z odločbo določi za dobo pet let enega ali več izvajalcev univerzalne storitve, tako da se univerzalna storitev zagotavlja na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(2) Če v tem poglavju tega zakona ni drugače določeno, agencija določi izvajalca univerzalne storitve z odločbo na podlagi smiselne uporabe določb javnega razpisa, ki je določen v V. poglavju (radiofrekvenčni spekter) tega zakona. Če javni razpis ne uspe, določi agencija z odločbo za izvajalca univerzalne storitve tistega operaterja, ki ima na področju javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji pomembno tržno moč v skladu s prvim odstavkom 19. člena tega zakona oziroma, če tega ni, pa operaterja, ki ima največ naročnikov javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji. Pri tem mora agencija upoštevati načelo učinkovitosti, objektivnosti in transparentnosti.

(3) Predmet javnega razpisa je zagotavljanje različnih storitev, ki jih zajema univerzalna storitev, oziroma zagotavljanje univerzalne storitve na določenem območju ali na celotnem ozemlju Republike Slovenije.

(4) Pri izboru se kot merila upoštevajo zlasti sposobnost izvajanja univerzalne storitve oziroma različnih storitev, ki jih zajema univerzalna storitev, na določenem območju in stroški tega izvajanja.

(5) Agencija mora šest mesecev pred iztekom trajanja odločbe iz prvega odstavka tega člena na podlagi podatkov o izvajanju univerzalne storitve ugotoviti, ali je splošna dostopnost zmogljivosti oziroma storitev, ki jih zajema univerzalna storitev, takšna, da je treba ponovno določiti izvajalca univerzalne storitve, pri čemer upošteva mnenje zainteresirane javnosti.

14. člen

(cene in splošni pogoji)

- (1) Agencija spremlja razvoj in višino drobnoprodajnih cen storitev, ki se izvajajo kot univerzalna storitev.
- (2) Cene posamezne storitve, ki se izvaja kot univerzalna storitev, morajo biti pri posameznem izvajalcu univerzalne storitve enake na celotnem ozemlju Republike Slovenije.
- (3) Izvajalec univerzalne storitve lahko ponudi cenovne opcije ali pakete za potrošnike z nizkimi dohodki oziroma posebnimi potrebami, ki se razlikujejo od tistih, ki jih sicer zagotavlja pod normalnimi komercialnimi pogoji.
- (4) Agencija na podlagi zbranih podatkov iz prvega odstavka tega člena in z odločbo od posameznega izvajalca univerzalne storitve zahteva, da ponudi cenovne opcije ali pakete za potrošnike z nizkimi dohodki oziroma posebnimi potrebami, ki se razlikujejo od tistih, ki jih sicer zagotavlja pod normalnimi komercialnimi pogoji, če na podlagi zbranih podatkov ugotovi, da so cene iz prvega odstavka tega člena previsoke glede na povprečno mesečno plačo v Republiki Sloveniji, kot jo objavi Statistični urad Republike Slovenije, in če rastejo za več kot 5 odstotnih točk hitreje kot indeks življenjskih stroškov v preteklem letu. Agencija s splošnim aktom določi način upoštevanja navedenih meril. Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za socialne zadeve, določi kategorije potrošnikov, ki se štejejo za osebe z nizkimi dohodki oziroma s posebnimi potrebami.
- (5) Izvajalec univerzalne storitve mora določiti cene in splošne pogoje, tako da naročniki določene storitve, ki se izvaja kot univerzalna storitev, niso dolžni plačati še za zmogljivosti ali storitve, ki pri tej storitvi niso potrebne ali zahtevane.
- (6) Agencija lahko z odločbo izvajalcu univerzalne storitve naloži, da svojim naročnikom zagotovi eno ali več naslednjih možnosti za nadzor izdatkov:
 1. razčlenitev računa v skladu z 91. členom tega zakona,
 2. brezplačno selektivno zaporo izhodnih klicev za preprečitev določene vrste klicev ali klicev na določeno vrsto števil,
 3. predplačniški sistem za plačilo dostopa do javnega telefonskega omrežja in uporabe javno dostopnih telefonskih storitev za potrošnike,
 4. obročno odplačevanje priključnine na javno telefonsko omrežje.

15. člen

(kakovost univerzalne storitve)

- (1) Minister predpiše kakovost univerzalne storitve, tako da zlasti določi parametre kakovosti, njihove mejne vrednosti in metode merjenja teh parametrov.
- (2) Agencija s splošnim aktom določi prenosno hitrost, primerno za funkcionalen dostop do interneta, in rok, v katerem jo je treba doseči. Pri tem upošteva prevladujoče tehnologije dostopa, ki jih uporablja večina naročnikov, ter tehnološko in ekonomsko izvedljivost. Po izteku roka, določenega v splošnem aktu, agencija ponovno preveri

okolščine, ki so pripeljale do določitve prenosne hitrosti, in po potrebi s splošnim aktom določi novo prenosno hitrost.

(3) Agencija v splošnem aktu predpiše vsebino, obliko in način objave podatkov o kakovosti univerzalne storitve.

(4) Izvajalci univerzalne storitve morajo najmanj enkrat letno objavljati ažurne podatke o kakovosti univerzalne storitve in podatke ter vsako njihovo spremembo pošiljati agenciji.

(5) Agencija nadzoruje kakovost univerzalne storitve in lahko ukrepa v skladu s postopkom nadzora.

(6) Če agencija utemeljeno sumi v resničnost podatkov iz četrtega odstavka tega člena, lahko agencija po uradni dolžnosti odredi neodvisno revizijo ali tej reviziji podoben pregled podatkov o kakovosti zagotavljanja univerzalne storitve na stroške določenega izvajalca univerzalne storitve.

(7) Če izmerjene vrednosti parametrov kakovosti določenega izvajalca univerzalne storitve najmanj trikrat zaporedoma ne dosežejo mejnih vrednosti, lahko agencija začne postopek izbire novega izvajalca univerzalne storitve.

16. člen

(nadomestilo neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve)

(1) Izvajalec univerzalne storitve je upravičen do nadomestila, če mu zagotavljanje storitev iz drugega odstavka 11. člena oziroma četrtega odstavka 14. člena povzroča neto stroške.

(2) Neto stroški zagotavljanja univerzalne storitve se izračunajo kot razlika med neto stroški izbranega izvajalca, če deluje z obveznostmi izvajanja univerzalne storitve in če deluje brez teh obveznosti, pri tem pa se upošteva koristi, ki jih ima z izvajanjem univerzalne storitve, vključno z nematerialnimi koristmi. Agencija v splošnem aktu podrobneje predpiše način izračuna neto stroškov in nematerialne koristi, ki se upoštevajo pri izračunu neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve. Pri tem mora upoštevati opredeljena izhodišča, navedena v zakonodaji Evropske skupnosti, ki urejajo univerzalno storitev.

(3) Izvajalec univerzalne storitve mora stroške ukrepov iz 4. točke drugega odstavka 11. člena evidentirati in voditi ločeno od ostalih stroškov univerzalne storitve.

(4) Izvajalec univerzalne storitve mora agenciji v 90 dneh po zaključku poslovnega leta poslati oceno neto stroškov ter računovodske evidence in informacije, ki so služile za oceno neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve. V nasprotnem primeru izgubi pravico do uveljavljanja neto stroškov.

(5) Agencija ali s strani agencije pooblaščen revizor revidira in potrdi računovodske

izkaze in informacije iz prejšnjega odstavka.

(6) Agencija mora preveriti izračun neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve. Če je bil izvajalec univerzalne storitve izbran na javnem razpisu, agencija pri preverjanju upošteva stroške zagotavljanja univerzalne storitve, ki jih je le-ta ponudil na javnem razpisu. Agencija upošteva drugačne stroške, kot jih je na javnem razpisu ponudil izvajalec storitve samo v primeru, ko je prišlo do spremembe pogojev, ki so bili upoštevani pri javnem razpisu in ko izvajalec univerzalne storitve dokaže upravičenost odstopanj na objektivni in transparentni osnovi. Agencija objavi rezultate izračuna stroškov in rezultate revizije podatkov, ki ji jih je posredoval izvajalec univerzalne storitve.

(7) Agencija z odločbo določi višino nadomestila. Pri tem lahko na podlagi izračunov odloči, da izvajalec univerzalne storitve ni upravičen do nadomestila ali da je upravičen do manjšega nadomestila neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve, kot ga je le-ta predlagal.

17. člen

(financiranje univerzalne storitve)

(1) Nadomestila neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve se financirajo iz prispevkov operaterjev, ki delujejo na območju Republike Slovenije in imajo prihodek iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev višji kot 500 milijonov slovenskih tolarjev.

(2) Višino prispevka za posameznega operaterja določi agencija na podlagi deleža njegovega prihodka iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev glede na prihodek iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev vseh operaterjev iz prejšnjega odstavka na območju Republike Slovenije.

(3) Operaterji morajo svoj prispevek plačati neposredno izvajalcu univerzalne storitve v roku in višini, ki ju z odločbo določi agencija.

(4) Operaterji vsako leto do 31. marca obvestijo agencijo o višini prihodkov, ki so jih imeli v preteklem letu iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev. Če operater do tega roka tega ne stori, upošteva agencija kot prihodek iz drugega odstavka tega člena celotni prihodek operaterja iz preteklega leta, pridobljen na podlagi podatkov Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve.

(5) Če agencija utemeljeno sumi o resničnosti podatkov, ki jih je sporočil operater, lahko agencija ali pooblaščen revizor po izboru agencije pregleda podatke in oceni prihodek na stroške tega operaterja. Če ocenjeni prihodek bistveno odstopa od sporočenega prihodka iz prejšnjega odstavka, agencija pri izračunu upošteva ocenjeni prihodek.

(6) Podatki o nadomestilu neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve, načinu njihove razporeditve in uporabe ter delih, ki so bila financirana, so javni. Agencija v ta namen vsako leto objavi letno poročilo o nadomestilih neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve, izračunanih neto stroških, nematerialnih koristih, ki so bile upoštevane pri izračunu neto stroškov, in plačanih prispevkih.

(7) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena nadomestila neto stroškov za ukrepe za uporabnike-invalidne v okviru univerzalne storitve financira ministrstvo, pristojno za socialne zadeve.

18. člen (nadzor)

Agencija v okviru svojih pooblastil nadzira izvajanje univerzalne storitve.

IV. ZAGOTAVLJANJE KONKURENCE

19. člen (operaterji s pomembno tržno močjo)

(1) Pri zagotavljanju učinkovite konkurence na trgu elektronskih komunikacij s predhodno (ex ante) regulacijo se šteje, da ima operater pomembno tržno moč po tem zakonu, če ima sam ali skupaj z drugimi operaterji na določenem trgu javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev (v nadaljnjem besedilu: upošteven trg) položaj, enakovreden prevladujočemu položaju, torej tak ekonomski vpliv, da mu omogoča znatno mero samostojnosti nasproti konkurentom, uporabnikom in potrošnikom.

(2) Če dva ali več operaterjev delujejo na trgu, katerega struktura pospešuje usklajene učinke, se jih lahko obravnava kot operaterje s skupnim prevladujočim položajem v smislu prejšnjega odstavka, tudi kadar med njimi ni strukturnih ali drugih povezav.

(3) Kadar ima operater na upoštevnem trgu pomembno tržno moč, se lahko šteje za operaterja s pomembno tržno močjo tudi na trgu, ki je tesno povezan s prvim trgom, če povezave med obema trgoma omogočajo, da se tržna moč z enega trga prenese na drugega in s tem krepí tržna moč operaterja.

(4) Kadar agencija presoja, ali ima operater pomembno tržno moč v skladu s prvim odstavkom tega člena, upošteva zlasti naslednja merila, ki niso kumulativne narave:

1. tržni delež operaterja na upoštevnem trgu in spreminjanje njegovega tržnega deleža na upoštevnem trgu v daljšem obdobju;
2. ovire za vstop na upošteveni trg in vpliv na potencialno konkurenco na tem trgu;
3. vpliv velikih uporabnikov na moč operaterja (izravnalna kupna moč);
4. elastičnost povpraševanja;
5. faza v razvoju upoštevnega trga;
6. tehnološke prednosti;

7. razvitost prodajne in distribucijske mreže;
8. doseganje ekonomij obsega oziroma ekonomij povezanosti,
9. stopnjo vertikalne integracije;
10. stopnjo diferenciacije produkta;
11. možnosti dostopa do finančnih virov;
12. ali nadzira infrastrukturo, ki se je ne da zlahka podvojiti;
13. zvezanost storitev.

(5) Kadar agencija presoja, ali imajo dva ali več operaterjev pomembno tržno moč v skladu z drugim odstavkom tega člena, upošteva zlasti naslednja merila, ki niso kumulativne narave:

1. stopnjo koncentracije upoštevnega trga, razporeditev tržnih deležev na upoštevnem trgu in njihovo spreminjanje v daljšem obdobju;
2. ovire za vstop na upošteveni trg in vpliv na potencialno konkurenco na tem trgu;
3. vpliv velikih uporabnikov na moč operaterja (izravnalna kupna moč);
4. preglednost upoštevnega trga;
5. faza v razvoju upoštevnega trga;
6. homogenost produktov;
7. elastičnost povpraševanja;
8. koliko je tehničnih inovacij in kakšna je razvitost tehnologije;
9. obstoj prostih (neizrabljenih) zmogljivosti;
10. ali obstajajo neformalne ali druge povezave med temi operaterji;
11. mehanizme, ki jih ti operaterji uporabijo pri povračilnih ukrepih;
12. obstoj cenovne konkurence.

(6) Pri določanju pomembne tržne moči in uporabi meril iz četrtega in petega odstavka agencija ravna skladno z zakonodajo Evropske skupnosti in dosledno upošteva smernice Evropske komisije, ki urejajo tržno analizo in določitev pomembne tržne moči na področju elektronskih komunikacijskih omrežij in storitev. Pri tem agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence.

20. člen

(določitev upoštevnih trgov)

(1) Agencija mora na področju zagotavljanja in izvajanja elektronskih komunikacij v skladu z načeli konkurenčnega prava in ob doslednem upoštevanju vsakokratnega priporočila Evropske komisije o upoštevnih trgih produktov in storitev na področju elektronskih komunikacij in smernic iz šestega odstavka prejšnjega člena s splošnim aktom določiti produktne, storitvene in geografske trge, ki ustrezajo razmeram v državi. Pri tem agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence.

(2) Če Evropska komisija na področju zagotavljanja in izvajanja elektronskih komunikacij z odločbo določi meddržavne trge, mora biti vsaka določitev meddržavnih trgov agencije v skladu z odločbo Evropske komisije.

(3) Agencija mora v skladu s tem členom v 60 dneh od izdaje novega priporočila

oziroma nove odločbe Evropske komisije izdati ustrezno odločbo.

(4) Če agencija v skladu s tem členom izda odločbo, ki se razlikuje od priporočila Evropske komisije, mora pred tem izpeljati javno posvetovanje v skladu s 95. členom in sodelovanje v skladu s 124. členom tega zakona ter posvetovanje s pristojnimi organi urejanja drugih držav članic Evropske unije in Evropsko komisijo v skladu s 125. členom tega zakona.

21. člen (analiza upoštevni trgov)

(1) Agencija mora v sodelovanju z organom, pristojnim za varstvo konkurence, v rednih časovnih intervalih analizirati trge iz prvega odstavka prejšnjega člena. Pri tem pa časovni intervali ne smejo biti daljši od enega leta.

(2) Pri analizi iz prejšnjega odstavka mora agencija upoštevati smernice iz šestega odstavka 19. člena tega zakona.

(3) Analizo meddržavnih trgov izvede agencija skupaj s pristojnimi organi urejanja iz drugih držav članic Evropske unije, ki jih ta meddržavni trg obsega.

22. člen (naložitev, sprememba, ohranitev ali razveljavitev obveznosti operaterjem s pomembno tržno močjo)

(1) Če na podlagi analize upoštevne trga agencija ugotovi, da ta trg ni dovolj konkurenčen, z odločbo določi operaterja oziroma operaterje s pomembno tržno močjo na tem trgu. Pred izdajo odločbe lahko pridobi mnenje organa, pristojnega za varstvo konkurence.

(2) Z odločbo iz prejšnjega odstavka mora agencija naložiti operaterju s pomembno tržno močjo vsaj eno izmed obveznosti iz 23. do 30. člena tega zakona. Agencija pri tem upošteva načelo sorazmernosti, kar mora v obrazložitvi odločbe tudi ustrezno obrazložiti.

(3) Če namerava agencija operaterju s pomembno tržno močjo z odločbo naložiti druge obveznosti, ki niso obveznosti določene v 23. do 30. členu tega zakona, sme to storiti samo na podlagi predhodnega soglasja Evropske komisije.

(4) Ob ponovni določitvi določenega operaterja za operaterja s pomembno tržno močjo lahko agencija temu operaterju naloži iste ali druge obveznosti.

(5) Če na podlagi analize upoštevne trga agencija ugotovi, da je ta trg dovolj konkurenčen, ne sme določiti nobenega operaterja za operaterja s pomembno tržno močjo. Če je bil ta trg prej nekonkurenčen, mora agencija z odločbo razveljaviti vse odločbe, ki so na tem trgu določale operaterje s pomembno tržno močjo.

(6) Pri razveljavitvi odločb na podlagi prejšnjega odstavka agencija razveljavi tudi vse obveznosti, ki so jih ti operaterji imeli kot operaterji s pomembno tržno močjo.

(7) O naložitvi, spremembi, ohranitvi ali razveljavitvi obveznosti operaterjem s pomembno tržno močjo na meddržavnih trgih, odloča agencija skupaj z drugimi pristojnimi organi urejanja v državah članicah Evropske unije, ki jih ta meddržavni trg zajema.

(8) Vsak ukrep na podlagi tega člena lahko agencija izvede le na podlagi predhodno izpeljanega posvetovanja z zainteresirano javnostjo, kot je določeno v 95. členu tega zakona, z organom, pristojnim za varstvo konkurence na podlagi 124. člena tega zakona, pod pogoji iz 125. člena tega zakona pa tudi z drugimi pristojnimi organi urejanja v državah članicah Evropske unije in Evropsko komisijo.

23. člen

(obveznost zagotavljanja preglednosti)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka prejšnjega člena naloži določenemu operaterju s pomembno tržno močjo, da zagotavlja preglednost glede medomrežnega povezovanja oziroma operatorskega dostopa, tako da od njega zahteva razkritje določenih informacij v zvezi medomrežnim povezovanjem oziroma operatorskim dostopom, na primer računovodske informacije, tehnične specifikacije, značilnosti omrežja, pogoje izvedbe in uporabe, cene. Agencija v tej odločbi natančneje določi, katere informacije naj bodo razkrите, kako podrobne naj bodo in kako naj bodo razkrите.

(2) Od operaterja iz prejšnjega odstavka, ki mu je naložena tudi obveznost iz 24. člena tega zakona, lahko agencija v skladu s prejšnjim odstavkom z odločbo zahteva, da objavi vzorčno ponudbo za medomrežno povezovanje oziroma operatorski dostop. Ta vzorčna ponudba mora biti dovolj razčlenjena, tako da drugim operaterjem, ki želijo določeno storitev v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operatorskim dostopom, ni treba plačati zmogljivosti, ki niso nujno potrebne za zahtevano storitev. V tej vzorčni ponudbi morajo biti opisane storitve, ki jih operater s pomembno tržno močjo ponuja v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operatorskim dostopom, razčlenjene na komponente v skladu s tržnimi potrebami, ter z njimi povezani pogoji, vključno s cenami. Če ta vzorčna ponudba ne ustreza določbam tega zakona, sme agencija z odločbo zahtevati njeno spremembo.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka mora vzorčna ponudba za razvezan dostop do krajevne zanke vsebovati vsaj tiste elemente, ki jih agencija določi s splošnim aktom, pripravljenim v skladu z zakonodajo Evropske skupnosti.

24. člen

(obveznost zagotavljanja enakega obravnavanja)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 22. člena tega zakona naloži določenemu operaterju s pomembno tržno močjo obveznost zagotavljanja enakega

obravnavanja v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom.

(2) Z naložitvijo obveznosti iz prejšnjega odstavka se zlasti zagotovi, da operater iz prejšnjega odstavka:

1. uporablja enakovredne pogoje medomrežnega povezovanja oziroma operaterskega dostopa v enakovrednih okoliščinah za druge operaterje, ki zagotavljajo enakovredne storitve, ter
2. zagotavlja drugim operaterjem enako kakovostne storitve in informacije v zvezi z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom pod enakimi pogoji kot za svoje storitve ali storitve svojih hčerinskih podjetij ali partnerskih podjetij.

25. člen

(obveznost ločitve računovodskih evidenc)

(1) Agencija lahko v skladu s predpisi, ki urejajo računovodstvo, z odločbo iz prvega odstavka 22. člena tega zakona naloži določenemu operaterju s pomembno tržno močjo, da vodi računovodske evidence za določene dejavnosti, povezane z medomrežnim povezovanjem oziroma operaterskim dostopom, ločeno od računovodskih evidenc za ostale dejavnosti.

(2) Agencija naloži to obveznost zaradi nadzorovanja izpolnjevanja obveznosti iz prejšnjega člena ali, kjer je to potrebno zaradi preprečitve neutemeljenega navzkrižnega subvencioniranja. To obveznost naloži zlasti vertikalno integriranemu operaterju in od njega lahko zahteva, da zagotovi preglednost svojih grosističnih in internih obračunskih cen. Pri tem lahko določi tudi obliko in metodologijo vodenja računovodstva, ki jo je treba uporabiti.

(3) Operater iz prvega odstavka tega člena mora na zahtevo agenciji predložiti računovodske evidence, vključno s podatki o prihodkih, prejetih od tretjih strank.

(4) Agencija lahko objavi informacije, ki bi prispevale k odprtem in konkurenčnem trgu, vendar mora pri tem upoštevati stopnjo zaupnosti prejetih podatkov skladno z domačimi predpisi in predpisi Evropske skupnosti, ki se nanašajo na poslovno tajnost.

(5) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju tega člena.

26. člen

(obveznost dopustitve operaterskega dostopa do določenih omrežnih zmogljivosti in njihove uporabe)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 22. člena tega zakona naloži določenemu operaterju s pomembno tržno močjo obveznost, da ugotovi vsem razumnim zahtevam za operaterski dostop do in uporabo določenih omrežnih elementov in povezanih zmogljivosti. Tako ravna agencija zlasti, kadar oceni, da bi zavrnitev operaterskega dostopa ali nerazumni pogoji, ki bi imeli podoben učinek, ovirali

vzpostavitev zadostne konkurenčnosti trga na maloprodajnem nivoju, ali da ne bi bili v interesu končnih uporabnikov. Pri tem agencija lahko naloži tudi dodatne pogoje, da se zagotovi poštenost, razumnost in pravočasnost izpolnitve obveznosti.

(2) Agencija lahko od operaterja iz prejšnjega odstavka med drugim zahteva zlasti, da:

1. omogoči operatorski dostop do določenih omrežnih elementov oziroma naprav, vključno z razvezanim dostopom do krajevne zanke;
2. se v dobri veri pogaja z operaterji, ki zahtevajo operatorski dostop;
3. ne zavrne že odobrenega operatorskega dostopa do zmogljivosti;
4. zagotovi določene storitve na grosistični osnovi zaradi preprodaje teh storitev na maloprodajnem trgu;
5. odobri odprt operatorski dostop do tehničnih vmesnikov, protokolov ali drugih pomembnih tehnologij, ki so nujno potrebni za vzajemno delovanje storitev ali storitev navideznih omrežij;
6. zagotovi skupno uporabo (kolokacija) ali druge oblike souporabe zmogljivosti, vključno s souporabo kanalov, zgradb ali drogov;
7. zagotovi določene storitve, ki so potrebne za vzajemno delovanje storitev med koncema za uporabnike, vključno z zmogljivostmi za inteligentne omrežne storitve ali gostovanjem v mobilnih omrežjih;
8. zagotovi operatorski dostop do sistemov za podporo obratovanju ali podobnih sistemov programske opreme, ki so potrebni za zagotovitev pravične konkurence pri izvajanju storitev;
9. medsebojno poveže omrežja ali omrežne zmogljivosti.

(3) Ko agencija presoja, ali naj naloži obveznost iz prvega odstavka tega člena, in še posebej, ko ocenjuje, ali je naložena obveznost proporcionalna koristim, ki jih zasleduje, mora upoštevati zlasti naslednje dejavnike:

1. tehnično in ekonomsko upravičenost uporabe ali namestitve konkurenčne opreme glede na hitrost razvoja trga ter naravo in vrsto predlaganega medomrežnega povezovanja in operatorskega dostopa;
2. izvedljivost predlaganega operatorskega dostopa glede na kapaciteto, ki je na voljo;
3. začetno naložbo operaterja iz prvega odstavka tega člena ob upoštevanju tveganja v zvezi s to naložbo;
4. potreba po dolgoročnem varstvu konkurence;
5. ustrezne pravice intelektualne lastnine, kadar je to primerno;
6. zagotavljanje vseevropskih storitev.

(4) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi posamezna vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju tega člena.

27. člen

(obveznost cenovnega nadzora in stroškovnega računovodstva)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 22. člena tega zakona naloži določenemu operaterju s pomembno tržno močjo obveznosti v zvezi s pokrivanjem

stroškov in kontrolo cen, vključno z obveznostmi glede stroškovne naravnosti cen in obveznostmi glede sistemov stroškovnega računovodstva, v povezavi z zagotavljanjem določene vrste medomrežnega povezovanja oziroma operatorskega dostopa.

(2) Agencija naloži obveznosti iz prejšnjega odstavka, če na podlagi tržne analize iz 21. člena tega zakona oceni, da bi operater iz prejšnjega odstavka zaradi pomanjkanja učinkovite konkurence utegnil obdržati ali previsoke cene ali prenizko razliko med maloprodajnimi in grosističnimi cenami v škodo končnih uporabnikov.

(3) Agencija mora pri naložitvi obveznosti iz prvega odstavka tega člena upoštevati naložbe operaterja iz prvega odstavka tega člena in mu zagotoviti primerno stopnjo donosnosti naložbe glede na vložena sredstva, pri čemer upošteva s tem povezana tveganja.

(4) Vsak mehanizem pokrivanja stroškov ali metodologija določanja cen, ki ga predpiše agencija, mora biti namenjen pospeševanju učinkovitosti in trajnostne konkurence ter povečanju koristi potrošnikov. Pri tem lahko agencija upošteva tudi cene, ki so na voljo na primerljivih konkurenčnih trgih in pri operaterjih.

(5) Kadar mora operater iz prvega odstavka tega člena pri svojih cenah upoštevati stroškovno naravnost, mora dokazati, da so cene izračunane na podlagi stroškov, vključno s primerno stopnjo donosnosti naložbe. Pri preverjanju te obveznosti lahko agencija uporabi metode stroškovnega računovodstva, ki so neodvisne od tistih, ki jih uporablja operater. Agencija lahko od operaterja z odločbo tudi zahteva, da utemelji svoje cene, in lahko, kjer je to primerno, zahteva prilagoditev cen. Pri tem je dokazno breme na strani operaterja, ki je zavezan za izpolnjevanje te zahteve.

(6) Agencija mora zagotoviti, da je v primeru obvezne uporabe sistema stroškovnega računovodstva za podporo cenovnega nadzora javnosti na voljo opis sistema stroškovnega računovodstva, ki prikazuje vsaj glavne kategorije, po katerih so stroški razvrščeni v skupine, in pravila, ki se uporabljajo za razporeditev stroškov. Skladnost s sistemom stroškovnega računovodstva preverja pooblaščen revizor. Izjava o skladnosti se objavi vsako leto.

28. člen

(obveznost regulacije maloprodajnih storitev)

(1) Agencija lahko z odločbo iz prvega odstavka 22. člena tega zakona naloži določenemu operaterju s pomembno tržno močjo na določenem maloprodajnem trgu obveznosti, povezane z regulacijo maloprodajnih storitev.

(2) Obveznosti iz tega člena lahko agencija naloži le, če na podlagi tržnih analiz iz 21. člena tega zakona ugotovi, da upoštevni trg, ki je namenjen končnim uporabnikom, ni dovolj konkurenčen, obveznosti na podlagi 23. do vključno 27. člena in 30. člena tega zakona pa ne bi dosegle ciljev, ki jih na trgu zasleduje. Obveznosti iz tega člena lahko vključujejo prepoved:

1. zaračunavanja prekomernih cen,
2. oviranja vstopa na trg,
3. omejevanja konkurence s postavljanjem previsokih ali prenizkih cen,
4. dajanja neupravičene prednosti določenim končnim uporabnikom,
5. neutemeljenega združevanja določenih storitev.

(3) Agencija lahko hkrati z naložitvijo obveznosti na podlagi tega člena predpiše eno izmed naslednjih metod:

1. metodo cenovne kapice na maloprodajnih cenah,
2. metodo regulacije individualnih tarif,
3. metodo stroškovne usmeritve cen,
4. metodo usmeritve k cenam na primerljivih trgih.

(4) Pri izpolnjevanju obveznosti na podlagi tega člena, ki se nanašajo na regulacijo maloprodajnih tarif ali drug ustrezen maloprodajni nadzor, mora operater iz prvega odstavka tega člena uporabiti potreben in primeren sistem stroškovnega računovodstva, ki ga določi agencija z odločbo iz prvega odstavka tega člena. Pri tem lahko agencija določi obliko in metodologijo vodenja računovodstva, ki ju mora ta operater uporabiti. Skladnost s stroškovnim računovodstvom preverja usposobljeni neodvisni revizor. Agencija zagotovi letno objavo izjave o skladnosti.

(5) Agencija mora na zahtevo Evropske komisije tej sporočiti informacije, ki se nanašajo na obveznosti nadzora maloprodajnih cen in, kadar je to primerno, tudi o sistemih stroškovnega računovodstva, ki jih uporabljajo operaterji iz prvega odstavka tega člena.

29. člen

(obveznost zagotavljanja minimalnega nabora zakupljenih vodov)

(1) Če agencija na podlagi tržne analize iz 21. člena tega zakona ugotovi, da ni učinkovite konkurence pri zagotavljanju minimalnega nabora zakupljenih vodov, ki je objavljen v Uradnem listu Evropske unije, z odločbo iz prvega odstavka 22. člena tega zakona naloži operaterju s pomembno tržno močjo na področju zakupa vodov obveznost, da zagotavlja celoten minimalni nabor zakupljenih vodov ali le njegov del, in sicer pod nediskriminatornimi, stroškovno usmerjenimi in preglednimi pogoji, kot ti izhajajo iz zakonodaje Evropske skupnosti, ki se nanaša na zagotavljanje univerzalne storitve in pravic uporabnikov na področju elektronskih komunikacij.

(2) Agencija s splošnim aktom predpiše način zagotavljanja minimalnega nabora zakupljenih vodov.

30. člen

(obveznost zagotavljanja izbire in predizbire operaterja javnih komunikacijskih storitev)

(1) Agencija mora z odločbo iz prvega odstavka 22. člena tega zakona naložiti

določenemu operaterju s pomembno tržno močjo na področju zagotavljanja priključitve in uporabe javnega telefonskega omrežja na fiksni lokaciji obveznost, da omogoči svojim naročnikom dostop do storitev vseh medomrežno povezanih operaterjev javnosti dostopnih telefonskih storitev, in sicer:

1. pri vsakem klicu z uporabo posebne številke izbranega operaterja,
2. s predizbiro operaterja, ki jo je možno preklicati ob vsakem klicu z uporabo metode iz prejšnje točke.

(2) Agencija lahko na podlagi zahtev uporabnikov od operaterjev iz prvega odstavka tega člena z odločbo iz 22. člena tega zakona zahteva tudi drugačen primeren način izvršitve obveznosti, kot je način, določen v prejšnjem odstavku.

(3) Agencija lahko na podlagi zahtev uporabnikov od operaterjev drugih javnih komunikacijskih omrežij, ki imajo pomembno tržno moč, z odločbo iz prvega odstavka 22. člena tega zakona zahteva, da omogočijo svojim uporabnikom izvajanje izbire in predizbire izvajalca javnih komunikacijskih storitev. Pri tem smiselno uporabi prvi odstavek tega člena ali določi drug primeren način izvršitve te obveznosti. Zahteve uporabnikov iz tega ter iz prejšnjega odstavka agencija oceni v skladu s postopkom tržne analize iz 21. člena ter ob smiselnem upoštevanju zahtev iz 26. člena tega zakona.

(4) Operaterji z obveznostjo na podlagi tega člena morajo stroškovno oblikovati cene za operaterski dostop in medomrežno povezovanje v zvezi z izbiro in predizbiro operaterja.

(5) Operaterji iz prejšnjega odstavka lahko naročniku zaračunajo le enkratno stroškovno utemeljen znesek, ki pokrije stroške izvedbe predizbire operaterja. Ne glede na to pa ta znesek ne sme biti toliko visok, da bi odvrnil naročnike od uporabe te zmožljivosti.

(6) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, povezana z izvrševanjem tega člena.

31. člen (nadzor)

Agencija v okviru svojih pooblastil nadzira uporabo določb tega zakona o konkurenci in izpolnjevanje obveznosti, ki jih z odločbo naloži operaterjem s pomembno tržno močjo.

V. RADIOFREKVENČNI SPEKTER

32. člen (upravljanje radiofrekvenčnega spektra)

(1) Radiofrekvenčni spekter je omejena naravna dobrina.

(2) Državni organi v skladu z mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republiki Sloveniji, skrbijo za učinkovito in nemoteno uporabo radiofrekvenčnega spektra Republike Slovenije in pravic Republike Slovenije do orbitalnih pozicij.

(3) Z radiofrekvenčnim spektrom Republike Slovenije na podlagi javnega pooblastila upravlja agencija.

33. člen

(načrt razporeditve radiofrekvenčnih pasov)

(1) Vlada na predlog ministra z uredbo sprejme načrt razporeditve radiofrekvenčnih pasov, s katero določi radiokomunikacijske storitve v povezavi z radiofrekvenčnimi pasovi, način uporabe radiofrekvenčnih pasov in druga vprašanja povezana z njihovo uporabo.

(2) Predlog uredbe iz prejšnjega odstavka pripravi agencija v skladu z mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republiki Sloveniji.

34. člen

(načrt uporabe radijskih frekvenc)

(1) Načrt uporabe radijskih frekvenc, ki mora biti v skladu z načrtom iz prejšnjega člena, s splošnim aktom sprejme agencija.

(2) S splošnim aktom iz prejšnjega odstavka agencija podrobneje opredeli namen in način uporabe radijskih frekvenc znotraj radiofrekvenčnih pasov, ki so za posamezne radiokomunikacijske storitve predvideni z uredbo iz prejšnjega člena.

(3) Splošni akt iz prvega odstavka tega člena sprejme agencija ob upoštevanju potreb varnosti in obrambe države, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ter potreb varnosti zračnega prometa.

(4) Splošni akt iz prvega odstavka tega člena sprejme agencija:

1. v delu, ki se nanaša na radijske frekvence, predvidene za radiodifuzijo ob soglasju Sveta za radiodifuzijo,
2. v delu, ki se nanaša na radijske frekvence, predvidene za potrebe varnosti in obrambe države ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, v soglasju z ministrstvom, pristojnim za obrambo, ministrstvom, pristojnim za notranje zadeve, in direktorjem oziroma direktorico Slovenske obveščevalno-varnostne agencije (v nadaljnjem besedilu: direktor Slovenske obveščevalno-varnostne agencije) ter
3. v delu, ki se nanaša na radijske frekvence, predvidene za potrebe za varnost zračnega prometa, pa v soglasju z ministrstvom, pristojnim za promet.

35. člen

(uporaba radijskih frekvenc)

(1) Fizična ali pravna oseba lahko uporablja določeno radijsko frekvenco le na podlagi odločbe agencije, s katero ji ta podeli pravico uporabe te radijske frekvence. Če se radijske frekvence v nasprotju s tem zakonom in podzakonskimi predpisi uporabljajo brez veljavne odločbe, inšpektor ukrepa skladno s postopkom nadzora.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka ni potrebno pridobiti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za radijske frekvence, ki so s splošnim aktom iz prejšnjega člena predvidene za potrebe varnosti in obrambe države ter varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Upravljanje in dodeljevanje teh radijskih frekvenc izvaja organ, pristojen za načrtovanje in upravljanje radijskih frekvenc za potrebe državnih organov.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena ni potrebno pridobiti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc tudi za radijske frekvence, za katere minister v skladu z načrtom uporabe radijskih frekvenc predpiše, da se lahko uporabljajo brez odločbe o dodelitvi frekvenc, ter predpiše način njihove uporabe. Pri tem mora upoštevati tudi prevzete mednarodne obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnopravnih sporazumov, uveljavljenih v Republiki Sloveniji, in iz veljavne zakonodaje Evropske skupnosti.

(4) Agencija pripravi pregled dodeljenih radijskih frekvenc, ki vsebuje podatke o tem, katerim fizičnim ali pravnim osebam so določene radijske frekvence dodeljene, vendar ne vsebuje podatkov za radijske frekvence iz drugega odstavka tega člena. Podatki iz pregleda dodeljenih radijskih frekvenc so javni. Agencija pregled dodeljenih radijskih frekvenc javno objavi in ga redno posodablja.

36. člen

(postopek izdaje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc v skladu s splošnim aktom o načrtu uporabe radijskih frekvenc po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, ter po predhodno izvedenem postopku javnega razpisa v primerih, ko to določa ta zakon.

(2) Odločba o dodelitvi radijske frekvence se izda na podlagi javnega razpisa, kadar gre za radiodifuzijo, in v primerih, kadar v postopku iz 38. člena ugotovi, da se učinkovita uporaba določene radijske frekvence lahko zagotovi le z omejitvijo števila izdanih odločb o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka agencija izda odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc za radiodifuzijo vedno na podlagi javnega razpisa brez izvedbe postopka iz 38. člena.

(4) Če je bila dodelitev določenih radijskih frekvenc določenim fizičnim ali pravnim osebam usklajena v Evropski skupnosti na podlagi mednarodnih sporazumov in predpisov Evropske skupnosti, mora agencija tem osebam izdati odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc. Če so bili v usklajenem postopku izbire teh oseb izpolnjeni vsi pogoji, predpisani za dodelitev teh radijskih frekvenc s tem zakonom, jim agencija ne sme naložiti še dodatnih pogojev, meril ali postopkov, ki bi lahko omejili, spremenili ali upočasnili izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

37. člen

(izdaja odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

na podlagi splošnega upravnega postopka)

(1) Vloga za začetek postopka za pridobitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc mora vsebovati podatke, ki jih agencija potrebuje za vodenje uradne evidence imetnikov odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in za nadzor uporabe radijskih frekvenc, in sicer:

1. ime, naslov in davčna številka za fizične osebe,
2. firma, sedež, davčna in matična številka, registrska številka in navedba zakonitega zastopnika za pravne osebe,
3. navedba radijske frekvence, na katero se vloga nanaša, in namen uporabe te radijske frekvence,
4. navedba geografskega območja uporabe radijske frekvence,
5. podatki o predvideni tehnični rešitvi, predvsem podatke o predvidenem antenskem sistemu in radijski opremi ter podatke, ki so potrebni za presojo sevanja, navedba geografskega območja uporabe radijskih frekvenc in lokacije objektov, škodljivega motenja in ekonomičnosti izrabe radijske frekvence.

(2) Agencija mora odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, kadar ni potrebna izvedba javnega razpisa, izdati in vročiti vlagatelju v 42 dneh od prejema vloge za pridobitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ter hkrati podatke o dodelitvi vpisati v pregled dodeljenih radijskih frekvenc.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka agencija z odločbo zavrne izdajo odločbe o dodelitvi, če ugotovi, da:

1. je bila vlagatelju v zadnjih petih letih razveljavljena odločba o dodelitvi po uradni dolžnosti zaradi razlogov iz 1., 3. in 4. točke tretjega odstavka 54. člena,
2. dodelitev radijske frekvence ne bi bila v skladu z aktoma iz 33. in 34. člena tega zakona,
3. dodelitev radijske frekvence ne bi bila v skladu z učinkovito uporabo radiofrekvenčnega spektra,
4. bi signal radijske opreme povzročal škodljivo motenje druge radijske opreme, sprejemnikov ali električnih oziroma elektronskih sistemov, ki se mu ne bi bilo mogoče izogniti.

38. člen

(pridobitev mnenj zainteresirane javnosti)

(1) Če agencija oceni, da bi interes za določene radijske frekvence lahko presegel njihovo razpoložljivost in zato ne bi bila mogoča njihova učinkovita uporaba, objavi javni poziv za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti o pogojih uporabe teh radijskih frekvenc, zlasti o omejitvi števila imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc. Takšen javni poziv pa mora objaviti vedno, kadar s strani zainteresiranega za uporabo določenih radijskih frekvenc prejme pobudo za javni razpis. Agencija v javnem pozivu določi rok za pridobitev mnenj zainteresirane javnosti, ki ne sme biti krajši od 30 dni, in vprašanja, o katerih želi pridobiti mnenje zainteresirane javnosti. Glede morebitnih predlogov zainteresirane javnosti o višini plačila za radijske frekvence mora agencija ohraniti stopnjo njihove zaupnosti.

(2) Če agencija na podlagi odziva zainteresirane javnosti ugotovi, da določene radijske frekvence ne bodo dostopne vsem interesentom, mora pred izdajo odločb o dodelitvi radijskih frekvenc izvesti javni razpis. V nasprotnem primeru agencija izda odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na podlagi splošnega upravnega postopka.

39. člen

(uporaba določb pri izvajanju javnega razpisa)

(1) V samem postopku javnega razpisa se ne uporablja določb splošnega upravnega postopka, razen določb o izločitvi.

(2) Javni razpis vodi posebna nepristranska komisija, (v nadaljnjem besedilu: komisija), ki jo imenuje direktor oziroma direktorica agencije (v nadaljnjem besedilu: direktor) in v kateri so lahko zastopane tudi osebe, ki niso zaposlene na agenciji.

40. člen

(sklep o uvedbi javnega razpisa)

(1) Javni razpis se začne s sklepom agencije, ki mora vsebovati vsaj:

1. natančno navedbo radijskih frekvenc, ki so predmet javnega razpisa, radiokomunikacijske storitve, ki se izvajajo z uporabo teh radijskih frekvenc, ter območja oziroma lokacije, kjer se bodo te radijske frekvence uporabljale;
2. pogoje, zahteve in kvalifikacije, ki jih mora ponudnik izpolnjevati, ki pa morajo biti v skladu z veljavno relevantno zakonodajo in prostorskimi akti;
3. merila za izbiro najugodnejše ponudbe in način njihove uporabe ter morebitne druge omejitve, ki bodo upoštewane pri ocenjevanju ponudb;
4. najmanjši znesek plačila za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in način njegovega plačila (enkratni znesek, letno), razen če se javni razpis nanaša na radijske frekvence za opravljanje radiodifuzije;
5. rok, v katerem lahko ponudniki predložijo ponudbe, in način njihove predložitve (datum, čas, naslov, oznaka);
6. naslov, prostor, datum in uro javnega odpiranja ponudb;
7. kraj, čas in osebo, pri kateri lahko interesenti dvignejo razpisno dokumentacijo, ceno razpisne dokumentacije in način plačila te dokumentacije;
8. kontaktno osebo, pri kateri lahko ponudniki dobijo dodatne informacije;
9. rok, v katerem bodo ponudniki obveščeni o izidu razpisa (rok, v katerem bodo izdane odločbe).

(2) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, mora sklep vsebovati tudi pogoje, ki jih mora izpolnjevati ponudnik glede programske vsebine, ter merila za izbiro najugodnejše ponudbe, ki bodo upoštevana pri ocenjevanju programskih vsebin. Pogoje in merila iz tega odstavka določi Svet za radiodifuzijo.

(3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje

radiodifuzije, sprejme agencija sklep o uvedbi javnega razpisa s soglasjem Sveta za radiodifuzijo.

(4) Agencija mora glede najmanjšega zneska za učinkovito rabo omejene naravne dobrine in načina njegovega plačila predhodno pridobiti soglasje vlade.

(5) Sklep, ki ga agencija izda na podlagi tega člena, mora agencija objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije in ga po njegovi objavi ne sme spreminjati ali dopolnjevati.

41. člen

(rok za predložitev ponudb)

(1) Rok za predložitev ponudb mora omogočiti ponudnikom pripravo kvalitetnih ponudb in ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od 90 dni in začne teči naslednji dan po objavi sklepa iz prejšnjega člena.

(2) Za pravočasno vloženo se šteje ponudba, ki je predložena v roku, določenem v javnem razpisu.

(3) Agencija ne sme prevzeti ponudbe, njene spremembe, dopolnitve ali nadomestitve, prispele po izteku roka iz prejšnjega odstavka. V primeru, da je poslana po pošti, jo mora zapečateni poslati nazaj pošiljatelju.

(4) Agencija mora seznam ponudnikov in predložene ponudbe čuvati kot poslovno skrivnost do konca poteka roka iz drugega odstavka tega člena.

42. člen

(razpisna dokumentacija)

Agencija mora v razpisni dokumentaciji obrazložiti vse točke sklepa o uvedbi javnega razpisa in navesti, katera dokazila o izpolnjevanju pogojev morajo biti priložena, da se bo ponudba štela za pravilno.

43. člen

(posebne določbe o javnem odpiranju ponudb)

(1) Odpiranje ponudb je javno.

(2) Razpisna komisija o postopku odpiranja vodi zapisnik, ki mora vsebovati zlasti podatke o zaporedni številki ponudbe, če je razpis anonimen, pa podatke o nazivu ali šifri ponudnika, ponudbeno ceno. Pri tem je treba ves čas postopka paziti, da se ne razkrije ponudnikovih poslovnih skrivnosti.

(3) Na javnem odpiranju ponudb se preveri, ali ponudba vsebuje vse dokumente, ki jih zahteva razpisna dokumentacija, pri čemer se ne preverja verodostojnost in vsebina dokumentov.

- (4) Odpirajo se samo v roku dostavljene in pravilno označene ponudbe.
- (5) Javni razpis uspe, če je nanj prispela vsaj ena pravočasna in pravilna ponudba, ki ustreza razpisnim pogojem.
- (6) V sklepu o uvedbi javnega razpisa lahko agencija določi, da posamezen javni razpis uspe, če nanj prispe drugo določeno najmanjše število ponudb, ki ustrezajo razpisnim pogojem.

44. člen

(pregled in ocenjevanje ponudb)

- (1) Po končanem javnem odpiranju ponudb komisija najprej ugotovi, ali vsi dokumenti v ponudbi ustrezajo zahtevam zakona in razpisne dokumentacije. Če komisija ugotovi, da določena ponudba ne ustreza zahtevam zakona in razpisne dokumentacije, jo izloči iz nadaljnega postopka. Preostale ponudbe komisija oceni v skladu z razpisnimi merili.
- (2) Po pregledu in oceni prispelih ponudb sestavi komisija poročilo, v katerem predstavi ocene posameznih ponudb in navede, katera ponudba najbolj ustreza objavljenim merilom za izbiro ponudb.
- (3) Kadar je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, pošlje komisija popolne ponudbe in poročilo o njihovi oceni v skladu z razpisnimi merili, ki pa ne zajema ocene ponudbe glede programskih vsebin, Svetu za radiodifuzijo. Svet za radiodifuzijo oceni prispele ponudbe glede njihovih programskih vsebin v skladu z merili, določenimi v sklepu o uvedbi javnega razpisa, in na podlagi skupne ocene vseh razpisnih meril poda agenciji obrazložen predlog izbire. Obrazložen predlog izbire mora Svet za radiodifuzijo poslati agenciji najkasneje v 60 dneh po prejemu ponudb in poročila agencije.
- (4) Komisija oziroma Svet za radiodifuzijo lahko zahtevata od ponudnikov pojasnila njihovih ponudb, vendar pri tem ne smeta zahtevati, dovoliti ali ponuditi kakršnekoli spremembe ali dopolnitve vsebine ponudbe.
- (5) Komisija oziroma Svet za radiodifuzijo morata pri pregledu in ocenjevanju ponudb upoštevati le tista merila za izbiro najugodnejšega ponudnika, ki so določena v zakonu in razpisni dokumentaciji, zlasti učinkovitost izrabe radiofrekvenčnega spektra in spodbujanje ter varstvo konkurence.

45. člen

(splošni upravni postopek)

Agencija po sprejemu poročila komisije o oceni ponudb oziroma obrazloženega predloga Sveta za radiodifuzijo, če je predmet javnega razpisa dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, nadaljuje z odločanjem po splošnem upravnem postopku, pri čemer imajo položaj stranke vsi ponudniki, ki izpolnjujejo pogoje iz 43. oziroma prvega odstavka 44. člena tega zakona.

46. člen
(omejitev dokazovanja)

(1) Agencija o ponudbah odloči z izdajo ene ali več odločb o dodelitvi radijskih frekvenc. Agencija mora izdati in vročiti odločbe v največ osmih mesecih od preteka roka za predložitev ponudb ter hkrati obvestiti javnost o svoji odločitvi.

(2) Kadar so predmet javnega razpisa radijske frekvence za opravljanje radiodifuzije, agencija ne sme izbrati ponudnika, ki ga ni predlagal Svet za radiodifuzijo.

47. člen
(prekinitev postopka)

Agencija lahko prekine postopek izdaje ali spremembe odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, če so v skladu z mednarodnopravnimi akti, uveljavljenimi v Republiki Sloveniji, potrebne dodatne uskladitve, poizvedovanja ali aktivnosti.

48. člen
(vsebina odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc poleg vsebin, predvidenih z zakonom, ki ureja splošni upravni postopek, vsebuje predvsem:

1. podatke o imetniku pravice uporabe radijskih frekvenc;
2. dodeljene radijske frekvence;
3. območje pokrivanja;
4. čas veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc;
5. pogoje, ki morajo biti izpolnjeni pri uporabi radijskih frekvenc.

(2) Kadar je predmet odločbe dodelitev radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije, vsebuje odločba tudi navedbo imena programa ter pogoje in zahteve glede programskih vsebin, ki morajo biti izpolnjeni pri uporabi radijskih frekvenc.

(3) Spremembo podatkov iz prve točke prvega odstavka tega člena mora imetnik pravice uporabe radijskih frekvenc agenciji sporočiti v 30 dneh od njihovega nastanka.

49. člen
(pogoji za uporabo radijskih frekvenc)

Pogoji iz 5. točke prvega odstavka prejšnjega člena se lahko nanašajo samo na:

1. elektronske komunikacijske storitve ali vrste elektronskih komunikacijskih omrežij, za katere se dodeljene radijske frekvence lahko uporabljajo;
2. zagotavljanje učinkovite uporabe radijskih frekvenc vključno z zahtevami glede pokritosti, kadar je to primerno;
3. tehnične in operativne pogoje, ki so potrebni za preprečevanje škodljivega motenja in za omejitev izpostavljanja najširše javnosti elektromagnetnim poljem, če se taki pogoji razlikujejo od tistih, ki so vključeni v splošno dovoljenje;

4. rok trajanja pravice uporabe radijskih frekvenc;
5. prenos imetništva pravice uporabe radijskih frekvenc in pogoje tega prenosa;
6. plačila v skladu s 56. členom tega zakona;
7. dodatne obveznosti, ki jih je izbrani ponudnik prevzel pri udeležbi na javnem razpisu (na primer glede hitrosti gradnje elektronskega komunikacijskega omrežja, glede programskih vsebin in podobno);
8. obveznosti glede mednarodnopравnih aktov, uveljavljenih v Republiki Sloveniji, ki se nanašajo na radijske frekvence.

50. člen

(čas veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

- (1) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc izda agencija za določen čas, in sicer največ za 15 let, razen za dodelitev radijskih frekvenc, ki so namenjene zrakoplovni ali pomorski mobilni storitvi.
- (2) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za potrebe meritev, atestiranje in drugih preizkusov radijske opreme, izda agencija za omejeno območje pokrivanja in največ za 90 dni.
- (3) Odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za prireditve, izda agencija praviloma največ za 15 dni oziroma za drug predviden čas trajanja prireditve.

51. člen

(podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

- (1) Veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc se lahko na predlog njenega imetnika podaljša, če so izpolnjeni vsi pogoji, ki so ob izteku njene veljavnosti predpisani za uporabo teh radijskih frekvenc.
- (2) Vloga za podaljšanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc mora biti na agencijo vložena najmanj 30 dni in največ 90 dni pred iztekom veljavnosti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.
- (3) V primeru podaljšanja agencija izda novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc.
- (4) Veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za potrebe meritev, atestiranje in drugih preizkusov radijske opreme, in odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za prireditve, ni mogoče podaljšati.

52. člen

(prenos odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

Imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc lahko svojo pravico do uporabe teh radijskih frekvenc s pravnim poslom prenese na drugo fizično ali pravno osebo, ki izpolnjuje predpisane pogoje, vendar le s predhodnim soglasjem agencije, ki preveri, ali ta druga fizična ali pravna oseba izpolnjuje pogoje, določene z zakonom, podzakonskimi

predpisi ali aktom agencije.

53. člen

(sprememba odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija lahko po uradni dolžnosti spremeni odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, če:

1. se spremeni razporeditev radiofrekvenčnih pasov oziroma uporaba radijskih frekvenc;
2. se pojavijo javne potrebe, ki jih ni mogoče zadovoljiti na drugačen način;
3. je to potrebno zaradi učinkovite uporabe radiofrekvenčnega spektra v javno korist;
4. se ni mogoče drugače izogniti škodljivemu motenju;
5. to zahtevajo mednarodnopravni akti, uveljavljeni v Republiki Sloveniji.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka agencija izda novo odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc, v kateri lahko določi tudi obseg in rok prilagoditve.

(3) Z odločbo iz prejšnjega odstavka lahko agencija izjemoma podaljša veljavnost odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, če so zaradi prilagoditve iz prejšnjega odstavka stroški prilagoditve nesorazmerno posegli v koristi, ki jih ima imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(4) V primerih iz prvega odstavka tega člena lahko agencija odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc z novo odločbo tudi v celoti razveljavi in določi novo vsebino.

(5) Imetnik spremenjene ali razveljavljene odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ima pravico do dodelitve drugih enakovrednih radijskih frekvenc, če razlogi za spremembo ali razveljavitev niso nastali po njegovi krivdi. Radijske frekvence z enakovrednim območjem pokrivanja se dodeli z odločbo po upravnem postopku brez javnega razpisa.

(6) Sprememba odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc na predlog njenega imetnika je možna samo v okviru območja pokrivanja iz te odločbe in to tako, da se s tem ne posega v pravice drugih, ter pod pogoji tega zakona. V primeru, da gre za spremembo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc za opravljanje radiodifuzije je sprememba možna tudi izven območja pokrivanja, če se s tako spremembo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc zagotavlja večja učinkovitost uporabe radijskih frekvenc, ter takšna sprememba ne posega v koristi, ki jih imajo drugi imetniki odločb o dodelitvi radijskih frekvenc.

54. člen

(razveljavitev odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Agencija lahko razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc ali na predlog imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali po uradni dolžnosti. Agencija mora po uradni dolžnosti začeti postopek razveljavitve odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, namenjenih za radiodifuzijo, če to predlaga Svet za radiodifuzijo.

(2) Na predlog imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc agencija razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc samo v primeru, če je ta imetnik izpolnil vse

obveznosti, določene na podlagi veljavne zakonodaje in na podlagi njegove odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

(3) Agencija razveljavi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc po uradni dolžnosti, če ugotovi, da:

1. je vloga za odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc vsebovala neresnične podatke;
2. imetnik ne izpolnjuje več predpisanih pogojev, določenih na podlagi veljavne zakonodaje ali na podlagi njegove odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc;
3. imetnik ni odpravil pomanjkljivosti v roku, določenem z odločbo agencije, s katero je bila odrejena odprava ugotovljenih pomanjkljivosti;
4. plačilo za uporabo radijskih frekvenc oziroma znesek za učinkovito rabo omejene naravne dobrine kljub opozorilu ni bil plačan;
5. se ni mogoče drugače izogniti škodljivemu motenju, ki ga povzroča signal radijske opreme drugi radijski opremi, sprejemnikom ali električnim oziroma elektronskim sistemom.

55. člen

(prenehanje odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc)

(1) Odločba o dodelitvi radijskih frekvenc preneha na podlagi samega zakona veljati:

1. s pretekom roka, za katerega je bila izdana;
2. če je prenehal obstajati njen imetnik;
3. če njen imetnik ni začel uporabljati radijskih frekvenc v enem letu po izdaji odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc ali dodeljene radijske frekvence ni uporabljal več kot eno leto razen, če je z odločbo drugače določeno.

(2) V primerih iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka izda agencija ugotovitveno odločbo.

56. člen

(plačila za uporabo radijskih frekvenc)

(1) Imetniki odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc so zavezanci za letno plačilo agenciji za uporabo dodeljenih radijskih frekvenc. Plačila krijejo stroške, ki jih ima agencija z upravljanjem in nadzorom radiofrekvenčnega spektra.

(2) Minister predpiše način izračuna plačil agenciji na podlagi tega člena. Ta je odvisen od pokrivanja ali gostote prebivalstva na območju pokrivanja ali radijske frekvence ali širine radifrekvenčnega pasu ali vrste radiokomunikacij ali kombinacije naštetega, ne sme pa omejevati konkurence ali ovirati vstopa na trg.

(3) Višino plačil na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena določi agencija s tarifo ob upoštevanju potrebnega pokrivanja stroškov iz prvega odstavka tega člena ter ob smiselni uporabi petega in šestega odstavka 6. člena tega zakona.

(4) Za radijske frekvence, ki se dodelijo na podlagi javnega razpisa, razen za radijske frekvence za radiodifuzijo, se plača tudi določen znesek za učinkovito rabo omejene

naravne dobrine, s katerim se zagotovi optimalna uporaba dodeljenih radijskih frekvenc. Ta je prihodek državnega proračuna. Najmanjša višina tega zneska in način njegovega plačila se določijo v sklepu o uvedbi postopka javnega razpisa. Pri določitvi višine oziroma najmanjše višine tega zneska in določitvi načina plačila je treba upoštevati, ponudbo in povpraševanje po razpisanih frekvencah, razvitost trga, na katerega se nanašajo razpisane frekvence, ter višino tovrstnih plačil v drugih državah Evropske unije, v nobenem primeru pa ne sme biti tako visok, da bi oviral razvoj inovativnih storitev in konkurence na trgu.

(5) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se agenciji ne plača za uporabo radijskih frekvenc, ki so z načrtom iz 34. člena tega zakona predvidene za radioamatersko ali radioamatersko satelitsko storitev.

57. člen (nadzor)

Agencija v okviru svojih pooblastil nadzira učinkovito rabo radiofrekvenčnega spektra.

VI. OŠTEVILČENJE

58. člen (cilji in upravljanje)

(1) Agencija na podlagi javnega pooblastila upravlja z množico vseh številčk, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji za potrebe javnih komunikacijskih omrežij oziroma javnih komunikacijskih storitev, s ciljem zagotavljanja njenega učinkovitega strukturiranja in uporabe, kot tudi s ciljem zadovoljevanja potreb operaterjev ter drugih fizičnih in pravnih oseb, ki so upravičene pridobiti odločbo o dodelitvi številčk po tem zakonu, na pošten in nediskriminatoren način.

(2) Agencija vodi vse podatke v zvezi z upravljanjem s številčkami.

(3) Agencija na svojih spletnih straneh objavi podatke o dodeljenih številkah oziroma številskih blokih, in sicer:

1. številko oziroma številski blok,
2. imetnika številke oziroma številkega bloka.

59. člen (načrt oštevilčenja)

(1) Minister na predlog agencije izda pravilnik o načrtu oštevilčenja (v nadaljnjem besedilu: načrt oštevilčenja).

(2) Načrt oštevilčenja določa vrsto, dolžino in zgradbo ter namen in način uporabe številčk, ki sestavljajo prostor številčk, vključno s številčkami za klice v sili, ter mora omogočati prenosljivost številčk in uvajanje novih elektronskih komunikacijskih storitev.

(3) Spremembe ali dopolnitve načrta oštevilčenja, ki bistveno posegajo v sistem oštevilčenja in katerih izvedba je tehnološko zahtevna, se začnejo uporabljati šele dve leti po njihovi uveljavitvi.

60. člen (uporaba številke)

Operater ter fizične ali pravne osebe iz prvega odstavka 62. člena tega zakona lahko uporabljajo določene številke le na podlagi odločbe agencije, s katero ji ta podeli pravico do uporabe teh številke. Če se številke v nasprotju s tem zakonom in podzakonskimi predpisi uporabljajo brez veljavne odločbe, inšpektor ukrepa v skladu s postopkom nadzora.

61. člen (postopek izdaje odločbe o dodelitvi številke)

(1) Agencija izda odločbo o dodelitvi številke v skladu z načrtom oštevilčenja po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, ter po predhodno izvedenem postopku javnega razpisa v primerih, kot to določa ta zakon.

(2) Postopek javnega razpisa uporabi agencija le takrat, kadar ob smiselni uporabi postopka iz 36. člena ugotovi, da se učinkovita uporaba določenih številke (npr. kratke številke) lahko zagotovi le z omejitvijo števila izdanih odločb o dodelitvi številke. V postopku javnega razpisa lahko kot ponudniki sodelujejo le operaterji, ki na ta način pridobljene številke lahko dodeljujejo v uporabo svojim uporabnikom pod enakimi, stroškovno naravnanimi in preglednimi pogoji.

(3) Agencija v tem postopku javnega razpisa smiselno uporabi določbe javnega razpisa, ki ga na podlagi tega zakona izvede za dodelitev določenih radijskih frekvenc.

(4) O ponudbah odloči agencija z izdajo ene ali več odločb o dodelitvi številke, ki pa jih mora v tem primeru izdati in vročiti v 42 dneh od preteka roka za predložitev ponudb ter hkrati obvestiti javnost o svoji odločitvi.

62. člen (izdaja odločbe o dodelitvi številke na podlagi splošnega upravnega postopka)

(1) Vlogo za pridobitev odločbe o dodelitvi številke lahko vloži operater, druga fizična ali pravna oseba pa le, če lahko dokaže, da številke potrebuje za opravljanje dejavnosti, ki je v javnem interesu, kot to izhaja iz področne zakonodaje.

(2) Vloga iz prejšnjega odstavka mora vsebovati podatke, ki jih agencija potrebuje za vodenje uradne evidence imetnikov odločbe o dodelitvi številke in za nadzor uporabe številke, in sicer zlasti:

1. ime, naslov in davčno številko za fizične osebe,
2. firmo, sedež, davčno in matično številko, registrsko številko in navedbo zakonitega

zastopnika za pravne osebe,

3. dokaze o tem, da je vlagatelj upravičen do dodelitve števil,

4. podatke o vrsti, količini in namenu uporabe števil, ki jih želi dobiti,

5. projekt, ki vsebuje načrt o oceni potreb za prihodnja tri leta, če vlagatelj zahteva večji blok števil,

6. utemeljitve, na podlagi katerih vlagatelj dokazuje, da bo dodeljena količina števil v treh letih uporabljena.

(3) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje predpiše vsebino in obliko vloge ter vrsto dokazil, ki morajo biti priložena vlogi.

(4) Agencija s splošnim aktom določi velikost bloka števil iz 5. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Agencija mora odločbo o dodelitvi števil, kadar se ne izvede javni razpis, izdati in vročiti v 21 dneh od začetka postopka za pridobitev števil.

(6) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka agencija z odločbo zavrne izdajo odločbe o dodelitvi števil, če ugotovi, da:

1. vlagatelj na podlagi veljavne zakonodaje ni upravičen za dodelitev števil;

2. je bila vlagatelju v zadnjih petih letih po uradni dolžnosti razveljavljena odločba o dodelitvi zaradi razlogov iz 1., 3. in 4. točke 68. člena tega zakona;

3. nameravana uporaba ne upravičuje dodelitve zahtevane količine oziroma vrste števil;

4. bi bila dodelitev števil v nasprotju z veljavno zakonodajo.

(7) Dodeljene številke operater v skladu z odločbo o dodelitvi števil in veljavno zakonodajo lahko dodeli v uporabo uporabnikom svojih storitev, na podlagi pravnega posla pa jih lahko odplačno dodeljuje v uporabo tudi preprodajalcem svojih storitev, pri čemer lahko zaračuna le dejanske stroške. Vse podatke o takih pravnih poslih mora poslati agenciji. Preprodajalci storitev smejo tako dodeljene številke dodeliti v uporabo le končnim uporabnikom storitev tistega operaterja, od katerega so dobili številke.

63. člen

(vsebina odločbe o dodelitvi števil)

(1) Odločba o dodelitvi števil mora vsebovati najmanj:

1. podatke o imetniku pravice uporabe števil,

2. dodeljene številke,

3. pogoje uporabe števil iz naslednjega člena tega zakona.

(2) O spremembi podatkov iz 1. točke prejšnjega odstavka mora imetnik pravice uporabe števil agencijo obvestiti v 30 dneh od njihovega nastanka.

64. člen

(pogoji uporabe števil)

Pogoji iz 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena se smejo nanašati samo na:

1. določitev storitve, za katero se lahko uporabi dodeljeno številko ali številke, vključno z vsemi zahtevami, povezanimi z izvajanjem te storitve,
2. zagotavljanje dejanske in učinkovite uporabe številke,
3. prenosljivost številke,
4. obveznost zagotavljanja informacij o naročnikih, potrebnih v javnih imenikih v skladu z 12. in 89. členom,
5. čas trajanja odločbe o dodelitvi številke ob upoštevanju vseh sprememb načrta številčenja,
6. prepoved prenosa odločbe o dodelitvi številke na pobudo njenega imetnika,
7. plačila za uporabo dodeljenih številke v skladu s 70. členom tega zakona,
8. obveznosti, ki jih je imetnik odločbe o dodelitvi številke prevzel v postopku javnega razpisa,
9. obveznosti iz mednarodnopravnih aktov, uveljavljenih v Republiki Sloveniji, ki se nanašajo na številke in njihovo uporabo.

65. člen

(veljavnost odločbe o dodelitvi številke)

Odločbo o dodelitvi številke izda agencija za nedoločen čas.

66. člen

(prenos odločbe o dodelitvi številke)

Odločba o dodelitvi številke je neprenosljiva.

67. člen

(sprememba odločbe o dodelitvi številke)

(1) Agencija lahko zaradi usklajevanja s spremembami oziroma dopolnitvami načrta v skladu s tretjim odstavkom 59. člena tega zakona po uradni dolžnosti z odločbami spremeni že izdane odločbe o dodelitvi številke v 30 dneh od dneva uveljavitve sprememb oziroma dopolnitev načrta. V tem primeru imetnik odločbe o dodelitvi številke oziroma uporabniki, ki so jim bile dodeljene, nimajo pravice zahtevati odškodnino.

(2) Agencija lahko spremeni odločbo o dodelitvi številke tudi na predlog njenega imetnika.

68. člen

(razveljavitev odločbe o dodelitvi številke)

Agencija mora odločbo o dodelitvi številke razveljaviti po uradni dolžnosti, če ugotovi, da:

1. je vloga za dodelitev številke vsebovala neresnične podatke;
2. njen imetnik ne izpolnjuje več pogojev, določenih na podlagi veljavne zakonodaje in odločbe o dodelitvi številke;

3. njen imetnik ni odpravil pomanjkljivosti v roku, določenem z odločbo agencije, s katero je bila odrejena odprava ugotovljenih pomanjkljivosti;
4. plačilo za uporabo številok oziroma znesek za učinkovito rabo omejene dobrine kljub opozorilu ni bil plačan.

69. člen

(prenehanje odločbe o dodelitvi številok)

(1) Odločba o dodelitvi številok preneha veljati:

1. na predlog imetnika odločbe o dodelitvi številok,
2. če preneha obstajati imetnik odločbe o dodelitvi številok,
3. z razveljavitvijo odločbe o dodelitvi številok.

(2) Če imetnik odločbe o dodelitvi številok določenih dodeljenih številok v treh letih po izdaji odločbe o dodelitvi številok ni začel uporabljati ali če določenih dodeljenih številok ni uporabljal več kot eno leto, preneha veljati odločba o dodelitvi številok za te številke.

(3) V primerih iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena ter v primerih iz prejšnjega odstavka mora agencija izdati ugotovitveno odločbo.

70. člen

(plačila za uporabo številok)

(1) Imetniki odločbe o dodelitvi številok so zavezanci za letno plačilo agenciji za uporabo dodeljenih številok. Plačila krijejo stroške, ki jih ima agencija z upravljanjem in nadzorom prostora številok.

(2) Minister predpiše način izračuna višine plačila agenciji na podlagi tega člena. Ta je odvisen od količine, dolžine in vrste številok, ne sme pa omejevati konkurence ali ovirati vstopa na trg.

(3) Višino plačil na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena določi agencija s tarifo ob upoštevanju potrebnega pokrivanja stroškov iz prvega odstavka tega člena ter ob smiselni uporabi petega in šestega odstavka 6. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbe prvega odstavka pa operaterju ni treba plačati agenciji za uporabo številok, ki so bile prenesene k drugemu operaterju. Zavezanec za plačilo agenciji za te številke je operater, h kateremu so bile prenesene.

(5) Za številke, ki se dodelijo na podlagi javnega razpisa, se lahko zahteva tudi plačilo določenega zneska za učinkovito rabo omejene dobrine, s katerim se zagotovi optimalna raba dodeljenih številok. Ta je prihodek državnega proračuna. Najmanjša višina tega zneska in način njegovega plačila se v tem primeru določita v sklepu o uvedbi postopka javnega razpisa. Pri odločitvi o takšnem razpisnem merilu, najmanjši višini tega zneska in določitvi načina njegovega plačila se upošteva ponudbo in povpraševanje po razpisanih številkah, razvitost trga, na katerega se nanašajo razpisane številke, ter višino tovrstnih plačil v drugih državah Evropske unije, v nobenem primeru pa ne sme biti tako

visok, da bi oviral razvoj inovativnih storitev in konkurenco na trgu.

71. člen (prenosljivost številke)

(1) Vsi operaterji javno dostopnih telefonskih storitev vključno z mobilnimi storitvami, morajo svojim naročnikom omogočiti, da lahko ohranijo svojo številko ali številke pri zamenjavi operaterja v naslednjih primerih:

1. pri geografskih številkah na točno določeni lokaciji,
2. pri negeografskih številkah na vsaki lokaciji.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka pa se ne more zahtevati prenosa številke iz omrežja, ki zagotavljajo storitve na fiksni lokaciji, v mobilno omrežje ali v obratni smeri.

(3) Operater lahko naročniku za prenos številke k drugemu operaterju zaračuna samo enkratni znesek, ki krije stroške izvedbe prenosa številke, vendar ne sme biti tako visok, da bi odvrnil naročnika od uporabe te zmogljivosti.

(4) Cene medomrežnega povezovanja v zvezi z zagotavljanjem prenosljivosti številke morajo biti stroškovno naravnane.

(5) Operaterji so dolžni sami nositi stroške prilagoditve svojega omrežja, tako da ta omogoča prenosljivost številke, in stroške vzdrževanja te zmogljivosti. Operater omrežja, v katerem se je generiral klic, plača stroške po pogodbi o medomrežnem povezovanju operaterju omrežja, na katerem se klic na preneseno številko zaključí.

(6) Agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način izvedbe prenosljivosti številke ter tudi tehnične in druge zahteve za izpolnjevanje določb tega člena.

(7) Operater mora do 15. januarja agenciji poslati seznam vseh številke, ki so bile v preteklem letu prenesene k drugim operaterjem, in seznam vseh številke, ki so bile v preteklem letu prenesene k njemu.

72. člen (številke za klice v sili)

(1) Operater javnega telefonskega omrežja oziroma javno dostopnih telefonskih storitev mora zagotoviti, da imajo uporabniki javnosti dostopnih telefonskih storitev, vključno z uporabniki javnih telefonskih govorilnic, možnost brezplačnega dostopa do številke za klice v sili.

(2) Operaterji javnih telefonskih omrežij oziroma javno dostopnih telefonskih storitev morajo dati organom, ki obravnavajo klice na enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili "112", brezplačno na voljo informacije o številki in lokaciji kličočega, če je to tehnično izvedljivo.

(3) Minister v soglasju z ministrom oziroma ministrico, pristojnim oziroma pristojno za zaščito in reševanje, predpiše kakovost storitve za enotno evropsko telefonsko številko za klice v sili "112", tako da zlasti določi parametre kakovosti, njihove mejne vrednosti in metode merjenja teh parametrov.

73. člen (negeografske številke)

(1) Operater javnega telefonskega omrežja oziroma javno dostopnih telefonskih storitev mora omogočiti uporabnikom iz drugih držav članic Evropske unije, da kličejo na negeografske številke, določene v načrtu oštevilčenja, kadar je to tehnično in ekonomsko izvedljivo.

(2) Operater javnih telefonskih omrežij oziroma javno dostopnih telefonskih storitev ni dolžan izpolniti obveznosti iz prejšnjega odstavka, če se je klicani zaradi komercialnih razlogov odločil za omejitev klicev, ki prihajajo iz določenega območja Evropske unije.

74. člen (nadzor)

Agencija v okviru svojih pooblastil nadzira učinkovito rabo številskega prostora.

VII. RAZLASTITEV IN OMEJITVE LASTNINSKE PRAVICE

75. člen (odvzem ali omejitev lastninske ali druge stvarne pravice)

(1) Graditev, postavitve, obratovanje ali vzdrževanje javnih komunikacijskih omrežij in pripadajoče infrastrukture v skladu s predpisi je v javno korist.

(2) Javno komunikacijsko omrežje je treba načrtovati tako, da so posegi v zasebno lastnino čim manjši.

(3) Lastninsko ali drugo stvarno pravico na nepremičninah se v javno korist lahko odvzame ali omeji, kadar je to potrebno zaradi gradnje, postavitve, obratovanja in vzdrževanja javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture.

(4) Lastninsko ali drugo stvarno pravico na nepremičninah se odvzame ali omeji po postopku in na način, ki ga določa zakon, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, ter zakon, ki ureja stvarne pravice, razen če ta zakon ne določa drugače.

(5) Predpostavlja se, da gre pri odločanju o zadevah iz tega poglavja tega zakona za nujni primer v smislu zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice. Upravni organ, ki je pristojen za odločanje na podlagi zakona, ki ureja razlastitev nepremičnin in omejitve lastninske pravice, mora zato pri odločanju o teh zadevah posebej obrazložiti in utemeljiti tudi, če se ne odloči za uporabo nujnega

postopka.

76. člen
(razlastitev in služnost)

Operater, ki želi na tuji nepremičnini izvesti dela iz prvega odstavka prejšnjega člena, lahko v postopku razlastitve nastopa kot razlastitveni upravičenec ali pa predlaga ustanovitev služnosti.

77. člen
(služnost)

(1) Služnost na podlagi tega zakona je stvarna pravica, ki obsega za operaterja iz prejšnjega člena naslednja upravičenja:

1. graditev, postavitve in obratovanje elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture;
2. dostop do elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture za potrebe njihovega obratovanja in vzdrževanja;
3. odstranjevanje naravnih ovir pri graditvi, postavitvi, obratovanju in vzdrževanju elektronskega komunikacijskega omrežja.

(2) Upravičenja iz prejšnjega odstavka mora upravičenec izvrševati tako, da le v najnujnejšem obsegu moti lastnika oziroma lastnico (v nadaljnjem besedilu: lastnika) nepremičnine. Če lastniku nepremičnine pri izvrševanju teh upravičenj nastane materialna škoda, jo je povzročitelj dolžan povrniti.

78. člen
(ustanovitev služnosti)

(1) Za ustanovitev služnosti mora zainteresirani operater lastniku nepremičnine predložiti predlog pogodbe.

(2) Obvezna sestavina predlagane pogodbe je določilo o višini denarnega nadomestila, ki mora biti enaka plačilu za enakovredno služnost, ki bi jo bilo mogoče doseči v običajnem poslovnem prometu glede na vrsto in obseg pravice ter lastnosti nepremičnine brez upoštevanja neobičajnih ali osebnih okoliščin.

(3) Če lastnik nepremičnine v desetih dneh po prejemu predloga pogodbe ne pristane na njeno sklenitev, lahko zainteresirani operater zahteva, da o ustanovitvi služnosti v skladu s četrtrim odstavkom 75. člena tega zakona odloči pristojni upravni organ po nujnem postopku.

79. člen
(pogoji za odločanje pristojnega organa)

(1) Pristojni upravni organ mora pri odločanju o ustanovitvi služnosti ugotoviti in upoštevati, ali:

1. je pridobitev služnosti nujen pogoj za gradnjo elektronskega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture;
2. je bila gradnja elektronskega komunikacijskega omrežja načrtovana tako, da so posegi v zasebno lastnino čim manjši;
3. bo izvrševanje služnosti bistveno oviralo lastnika nepremičnine.

(2) Za bistveno oviranje lastnika nepremičnine iz 3. točke prejšnjega odstavka gre v primerih, če se:

1. lastniku nepremičnine onemogoči ali znatno oteži dostop do nepremičnine (do zemljišča oziroma objekta na njem);
2. lastniku nepremičnine onemogoči ali znatno oteži opravljanje dejavnosti;
3. znatno zmanjša vrednost nepremičnine (zemljišča ali objekta na njem).

80. člen

(odločba pristojnega upravnega organa)

Z odločbo pristojni upravni organ ustanovi služnost v takšnem obsegu in za takšno časovno obdobje, kot je nujno potrebno za gradnjo, postavitve, vzdrževanje ali obratovanje elektronskega komunikacijskega omrežja.

81. člen

(prenehanje služnosti)

(1) Služnost preneha na podlagi sporazuma obeh strank oziroma s potekom časa, za katerega je bila ustanovljena.

(2) Služnost lahko preneha na podlagi odločbe pristojnega upravnega organa, če se ugotovi:

1. na zahtevo ene izmed strank, da služnost ni več potrebna,
2. na zahtevo lastnika nepremičnine, da nosilec upravičenj v treh letih ni začel izvrševati upravičenj, razen če za to obstajajo utemeljeni razlogi.

82. člen

(prestavitve ali sprememba drugih napeljav in kasnejša graditve drugih napeljav)

(1) Operater, ki želi graditi javno komunikacijsko omrežje, lahko v zahtevi za ustanovitev služnosti zahteva premestitev ali spremembo obstoječih drugih napeljav, vendar le v primeru, če se javnega komunikacijskega omrežja ne bi dalo zgraditi, druge napeljave pa se lahko premesti ali spremeni brez negativnih posledic za njihovo uporabo, skupna uporaba napeljav pod pogoji 8. člena tega zakona pa ni mogoča.

(2) Stroške premestitve ali spremembe napeljav mora v celoti kriti operater, ki je premestitev ali spremembo zahteval.

(3) Kasnejše graditve drugih napeljav se mora opraviti tako, da ne vplivajo moteče na obstoječa javna komunikacijska omrežja in pripadajočo infrastrukturo.

83. člen

(prestavitvev in zaščita obstoječih javnih komunikacijskih omrežij)

(1) V primeru, da je zaradi gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav treba izvesti prestavitvev in zaščito obstoječega javnega komunikacijskega omrežja ali pripadajoče infrastrukture, je dolžan investitor predvidene gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav o tem obvestiti operaterja, ki je lastnik javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, ki jo je potrebno prestaviti in zaščititi, najmanj 30 dni pred predvidenim pričetkom del ter njegovi pooblašteni osebi omogočiti prisotnost ter strokovni nadzor pri izvedbi del. V nasprotnem primeru investitor odgovarja operaterju za morebitno povzročeno škodo.

(2) Prestavitvev in zaščito iz prvega odstavka tega člena lahko po dogovoru z investitorjem izvede tudi operater, ki zagotavlja elektronsko komunikacijsko omrežje in je lastnik javnega komunikacijskega omrežja in pripadajoče infrastrukture, ali od njega pooblašteni izvajalec.

(3) Stroški prestavitvev in zaščite bremenijo investitorja gradnje komunalnih in drugih objektov, naprav in napeljav.

(4) Lastnik javnega komunikacijskega omrežja oziroma pripadajoče infrastrukture mora posredovati podatke o vrstah in legi omrežij ter objektov, kolikor so ti del pripadajoče infrastrukture, neposredno organu, pristojnem za geodetske zadeve, za vpis v evidenco infrastrukturnih omrežij ter objektov skladno s predpisom, ki ureja vpis v to evidenco. Vsaka sprememba teh podatkov se posreduje pristojnemu organu v roku treh mesecev od njenega nastanka. Nadzor nad izvajanjem te določbe izvaja inšpektor in pri tem sodeluje ter usklajeno deluje z inšpektorjem pristojnim za prostorske in gradbene zadeve.

VIII. PRAVICE UPORABNIKOV

84. člen

(preglednost in objava informacij)

(1) Objavljene morajo biti pregledne informacije o veljavnih cenah in tarifah ter o splošnih pogojih dostopa do in uporabe javno dostopnih telefonskih storitev.

(2) Agencija v splošnem aktu skladno z zakonodajo Evropske skupnosti, ki se nanaša na univerzalne storitve na področju elektronskih komunikacij, podrobneje predpiše, katere informacije morajo objaviti operaterji javnih telefonskih omrežij oziroma javnosti dostopnih telefonskih storitev, in katere informacije mora objaviti sama.

85. člen

(naročniške pogodbe)

(1) Operater, ki zagotavlja priključitev oziroma dostop do javnega telefonskega omrežja,

mora s končnim uporabnikom skleniti pogodbo, ki mora vsebovati najmanj:

1. ime in naslov operaterja;
2. navedbo storitev, ki so predmet pogodbe, ponujene kakovosti teh storitev ter roka za izvedbo začetne priključitve;
3. vrste ponujenih vzdrževalnih del;
4. podatke o cenah in tarifah za storitve, ki so predmet pogodbe in veljajo ob sklenitvi pogodbe, ter podatke o načinu pridobivanja najnovejših informacij o vseh veljavnih tarifah in stroških vzdrževanja;
5. čas veljavnosti naročniške pogodbe in pogoje za njeno podaljšanje ter pogoje prekinitve naročniške pogodbe ali izvajanja določene storitve;
6. nadomestila in povračila za storitve, ki niso izvedene v skladu s pogodbeno dogovorjeno kakovostjo;
7. postopek reševanja sporov;
8. način obveščanja naročnika o nameravanih spremembah pogojev, določenih v naročniški pogodbi, in način izvajanja naročnikove pravice do prekinitve pogodbe v tem primeru;
9. postopke v primeru neplačevanja storitev.

(2) Določbe prejšnjega odstavka veljajo tudi za druge operaterje, ki sklepajo naročniške pogodbe s končnimi uporabniki.

(3) O vsaki spremembi pogojev, določenih v naročniški pogodbi, morajo biti naročniki obveščeni najmanj 30 dni pred predlagano uveljavitvijo sprememb. Pri tem morajo biti naročniki obveščeni, da imajo v istem roku pravico brez odpovednega roka in brez sankcije odstopiti od naročniške pogodbe, če se s predlaganimi spremembami ne strinjajo.

(4) Določbe prejšnjega odstavka ne vplivajo in ne posegajo v zapadle in neplačane obveznosti naročnikov ter v obveznosti izpolnitve pogodbeno dogovorjenih obveznosti naročnikov.

86. člen

(kakovost javnih komunikacijskih storitev)

(1) Agencija lahko po posvetovanju z zainteresiranimi stranmi zahteva od operaterjev javnih komunikacijskih storitev, da objavijo primerljive, primerne in najnovejše informacije o kakovosti svojih storitev vključno s točnostjo obračuna. Operater mora na zahtevo te informacije še pred objavo dostaviti agenciji.

(2) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki nastanejo pri izvrševanju tega člena, zlasti lahko določi parametre kakovosti storitev, ki jih je treba meriti, vsebino, obliko in način objave informacij.

87. člen

(tonsko izbiranje in prikaz identitete kličočega priključka)

Agencija lahko z odločbo naloži operaterjem, ki zagotavljajo javno telefonsko omrežje, da morajo svojim končnim uporabnikom omogočiti tonsko izbiranje in prikaz identitete kličočega priključka, če je to tehnično in ekonomsko izvedljivo.

88. člen

(radijska in telekomunikacijska terminalska oprema)

(1) Operaterji ne smejo iz tehničnih razlogov zavrniti razumne zahteve za priključitev uporabnikove radijske ali telekomunikacijske terminalske opreme, ki ustreza zahtevam iz predpisov, ki urejajo radijsko in telekomunikacijsko terminalsko opremo.

(2) Uporabniki ne smejo na javno komunikacijsko omrežje priključiti radijske ali telekomunikacijske terminalske opreme, ki ne ustreza zahtevam iz predpisov, ki urejajo radijsko in telekomunikacijsko terminalsko opremo. Inšpektor nadzoruje izvajanje te določbe v smislu nadzora nad delovanjem navedene opreme v delovanju. Ob tem sodeluje ter usklajeno deluje z inšpektorjem, pristojnim za nadzor blaga na trgu, ter z agencijo ob uporabi tretjega odstavka 141. člena tega zakona.

89. člen

(imeniki in imeniška služba)

(1) Naročniki javno dostopnih telefonskih storitev imajo pravico do vpisa v univerzalni imenik iz 12. člena tega zakona.

(2) Operaterji in preprodajalci njihovih storitev, ki dodeljujejo telefonske številke naročnikom, morajo izpolniti vse razumne zahteve za zagotavljanje javno dostopnih imeniških storitev in imenikov, vključno z univerzalno imeniško službo in univerzalnim imenikom, in morajo dati na voljo ustrezne informacije v dogovorjeni obliki in pod pravičnimi, objektivnimi, stroškovno naravnanimi in nediskriminatornimi pogoji. V primeru spora odloči agencija na podlagi 129. člena tega zakona.

(3) Vsak končni uporabnik javno dostopnih telefonskih storitev mora imeti dostop do univerzalne imeniške službe iz 12. člena tega zakona in do ustreznih imeniških služb v drugih državah članicah.

90. člen

(pomoč pri posredovanju klicev)

Vsak končni uporabnik, ki ima dostop do javnega telefonskega omrežja, mora imeti dostop do pomoči pri posredovanju klicev.

91. člen

(razčlenitev računa)

(1) Vsem naročnikom javno dostopnih telefonskih storitev mora biti na razpolago takšna stopnja razčlenitve računa, ki jim omogoči preverjanje in nadzor uporabe in zaračunanega zneska. Ta razčlenitev pa ne sme obsegati klicev na brezplačne telefonske

številke, vključno s številkami za klice v sili.

(2) Osnovna stopnja razčlenitve računa se naročnikom pošlje brezplačno in ob izstavitvi vsakega računa, razen če naročnik obvesti operaterja, da razčlenitve računa ne želi prejemati.

(3) V osnovni stopnji razčlenitve računa za javno dostopne telefonske storitve na fiksni lokaciji morajo biti ločeno navedeni najmanj naslednji elementi:

1. obračunsko obdobje;
2. priključnina;
3. vrsta in znesek vseh morebitnih drugih enkratnih plačil v obračunskem obdobju, za katerega se izdaja račun;
4. naročnina,
5. vrsta in znesek vseh morebitnih drugih mesečnih plačil;
6. število klicev, trajanje teh klicev, število obračunskih enot, znesek, ločeno za:
 - notranje klice,
 - mednarodne klice,
 - klice v mobilna javna komunikacijska omrežja,
 - klice premijskih storitev,
 - prenos podatkov;
7. vrsta in znesek za druge opravljene storitve;
8. skupni znesek računa.

(4) Če operater iz prejšnjega odstavka uporablja različne tarife za krajevne in medkrajevne klice, morajo biti ločeno prikazani zahtevani podatki iz prve alineje 6. točke prejšnjega odstavka za krajevne in medkrajevne klice.

(5) Za ostale operaterje javno dostopnih telefonskih storitev se smiselno uporabljajo določbe tretjega odstavka tega člena.

(6) Vse višje stopnje razčlenitve računa, ki jih nudi operater, morajo biti opredeljene v splošnih pogojih. Če jih operater nudi odplačno, morajo biti njihove cene določene v višini dejanskih stroškov, ki jih imajo operaterji z zahtevano dodatno razčlenitvijo.

92. člen

(pravica do ugovora in pritožbe)

(1) Vsak končni uporabnik ima pravico do ugovora zoper odločitev ali ravnanje operaterjev v zvezi z dostopom do storitev ali njihovim izvajanjem na ustrezen organ ali telo, ki ga ustanovi operater.

(2) Ugovor mora končni uporabnik vložiti v 15 dneh od dneva, ko je izvedel za izpodbijano odločitev ali ravnanje iz prejšnjega odstavka, pri čemur se šteje, da je ugovor pravočasen tudi, če je vložen zadnji dan pritožbenega roka priporočeno po pošti. Če bi se rok iztekel na soboto, nedeljo, praznik ali dela prost dan, je ugovor pravočasen, če je vložen prvi naslednji delovni dan.

(3) Način in postopek reševanja ugovorov končnih uporabnikov mora operater določiti v svojih splošnih pogojih.

(4) Če operater v 15 dneh po prejemu ugovora temu ne ugodi oziroma ne odloči o njem, lahko uporabnik v 15 dneh po prejemu neugodne rešitve svojega ugovora oziroma po preteku 15 dnevnega roka od njegove vložitve vložijo pritožbo na agencijo, ki o vprašanju odloči z odločbo po postopku iz 129. člena tega zakona.

(5) Organizacije, ki lahko vložijo tožbo po zakonu, ki ureja varstvo potrošnikov, smejo vložiti ugovor zaradi kršitve splošnih pogojev in cen operaterjev pri poslovanju z uporabniki in potrošniki, kot tudi postopati po prejšnjem odstavku.

93. člen

(omejitev oziroma prekinitve zaradi razlogov na strani operaterja)

(1) Operater javno dostopnih telefonskih storitev lahko brez soglasja uporabnikov začasno omeji oziroma prekine dostop do svojih storitev, če je to potrebno zaradi dograditev, posodobitev ali vzdrževanja ali če je prišlo do napake ali okvare.

(2) Operater mora najaviti omejitve oziroma prekinitve zaradi dograditev, posodobitev ali vzdrževanja v sredstvih javnega obveščanja vsaj en dan vnaprej in istočasno obvestiti agencijo, o večjih omejitvah ali prekinitvah zaradi okvar ali napak pa mora nemudoma obvestiti uporabnike in agencijo.

(3) Omejitve oziroma prekinitve smejo trajati le toliko časa, kot je to potrebno za izvedbo ustreznih del oziroma odpravo napake ali okvare.

94. člen

(omejitev ali odklopitev zaradi razlogov na strani naročnika)

(1) Operater javno dostopnih telefonskih storitev lahko omeji dostop do svojih storitev oziroma naročnika odklopi ter prekine naročniško pogodbo le, če le-ta ni poravnal zapadlih obveznosti ali je kršil druge pogoje, določene v naročniški pogodbi. Operater mora v splošnih pogojih določiti, kateri ukrep se izvede pri določenih kršitvah ter rok, v katerem se izvede. Izbrani ukrep ter rok morata biti sorazmerena tem kršitvam in nediskriminatorna.

(2) Ob kršitvah mora operater naročniku na zanesljiv način poslati opozorilo, v katerem navede razumen rok, v katerem mora naročnik prenehati s kršitvami ali poravnati svoje obveznosti, in ukrep, ki ga bo operater izvedel, če naročnik tudi po izteku tega roka ne bo prenehal s kršitvami ali ne bo poravnal svojih obveznosti.

(3) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka operaterju ni treba predhodno obvestiti naročnika o izvedbi ukrepa, če kršitev pomeni takojšnjo in resno grožnjo za javni red, javno varnost ali javno zdravje ali povzroča resne gospodarske ali operativne težave in če je takšen ukrep predviden v splošnih pogojih. Neplačevanje računov se v nobenem

primeru ne sme šteti za kršitev, ki bi zahtevala izvedbo ukrepa brez vnaprejšnjega obvestila.

(4) Če naročnik na podlagi 92. člena tega zakona vloži ugovor oziroma pritožbo glede višine zneska na računu, operater do dokončne odločitve agencije ne sme izvesti ukrepov iz tega člena, če je naročnik v roku poravnal nesporni del računa ali znesek, ki ustreza povprečni vrednosti zadnjih treh nespornih računov.

(5) Če je to tehnično mogoče, mora operater omejiti dostop le do tistih storitev, glede katerih uporabnik krši naročniško pogodbo, razen v primeru zlorabe, stalnih zamud pri plačilu računov ali stalnega neplačevanja računov. Operater ne sme omejiti dostopa in uporabe enotne evropske telefonske številke za klice v sili "112".

95. člen (vpliv javnosti)

(1) Agencija in drugi državni organi so dolžni pri oblikovanju politike na trgu elektronskih komunikacij pred sprejetjem ukrepov, ki bodo pomembno vplivali na ta trg, in pri sprejemanju predpisov pridobiti in primerno upoštevati mnenje zainteresirane javnosti.

(2) Agencija in drugi državni organi so dolžni pred sprejetjem aktov in predpisov iz prejšnjega odstavka njihove predloge objaviti in zbirati mnenja v objavljenem roku, ki ne sme biti krajši od 30 dni.

(3) Po preteku roka iz prejšnjega odstavka in pred sprejetjem akta ali predpisa iz prvega odstavka tega člena mora agencija ali drug državni organ na spletnih straneh objaviti pridobljena mnenja in pripombe ter navesti v objavi način, kako so bila upoštevana ali razloge, zaradi katerih niso bila upoštevana. Pri tem se ne objavijo informacije in podatki, ki so zaupne narave.

IX. IZREDNA STANJA

96. člen (izvajanje storitev)

(1) Operaterji, ki zagotavljajo dostop do javnega telefonskega omrežja in javno dostopnih telefonskih storitev, morajo sprejeti načrt ukrepov, s katerimi se zagotovi celovitost javnega telefonskega omrežja ter omogoči dostop do javnega telefonskega omrežja in javno dostopnih telefonskih storitev v primerih izpada tega omrežja, vojnega ali izrednega stanja ter ob naravnih in drugih nesrečah. Operaterji morajo te ukrepe izvajati ves čas trajanja okoliščin, zaradi katerih so bili sprejeti.

(2) Z ukrepi iz prejšnjega odstavka mora biti zagotovljen predvsem neprekinjen dostop do in uporaba številke za klic v sili, predvsem do enotne evropske telefonske številke za klice v sili "112".

(3) Minister lahko podrobneje predpiše ukrepe, ki morajo biti urejeni z načrtom iz prvega odstavka tega člena.

97. člen

(ukrepi v primeru izrednih stanj)

(1) Operaterji, ki zagotavljajo javno telefonsko omrežje, morajo svoje omrežje prilagoditi tako, da omogoča dodelitev prednosti komunikacijam z določenih omrežnih priključnih točk pred komunikacijami z ostalih omrežnih priključnih točk (v nadaljnjem besedilu: funkcija prednosti). Minister lahko predpiše tudi druge ukrepe, ki jih je treba izvesti v primerih vojnega in izrednega stanja ter ob naravnih in drugih nesrečah.

(2) Vlada določi skupine uporabnikov, ki imajo pravico do omrežnih priključnih točk s prednostjo v skladu s prvim odstavkom tega člena (v nadaljnjem besedilu: prednostni telefonski priključki). Funkcija prednosti se lahko uporabi le v primerih izpada omrežja, vojnega ali izrednega stanja ter ob naravnih in drugih nesrečah.

(3) Vlada s sklepom odloči o uporabi funkcije prednosti v okoliščinah iz prejšnjega odstavka in lahko zahteva zagotovitev delovanja prednostnih telefonskih priključkov tudi s tem, da se prekine delovanje ostalih telefonskih priključkov in pri tem upošteva tudi tehnološko pogojenost realizacije teh zahtev. Vlada lahko v teh okoliščinah s sklepom določi tudi druge ukrepe ter omejitve ali prekinitve delovanja.

(4) Sklepi vlade, izdani na podlagi tega člena, morajo biti določeni v takšnem obsegu in veljavni toliko časa, kolikor je to nujno potrebno za odpravo izrednih okoliščin.

98. člen

(stavka)

Izvajalec univerzalne storitve oziroma operater, ki je dolžan izvrševati obveznosti na podlagi tega poglavja tega zakona, je dolžan s sklepom določiti svoje zaposlene, ki morajo med stavko omogočiti nemoteno izvajanje storitev v okviru univerzalne storitve oziroma obveznosti, ki jih ima operater na podlagi tega poglavja.

99. člen

(povračilo stroškov)

(1) Operaterji, ki so na podlagi tega poglavja tega zakona dolžni prilagoditi svoje omrežje tako, da omogoča funkcijo prednosti, imajo pravico do povračila upravičenih in utemeljenih stroškov za izpolnitev te obveznosti.

(2) O višini in načinu povračila stroškov iz prejšnjega odstavka odloči vlada na predlog ministra.

100. člen

(nadzor)

Inšpektor nadzira izvajanje določb tega poglavja.

X. ZAŠČITA TAJNOSTI IN ZAUPNOSTI ELEKTRONSKIH KOMUNIKACIJ

101. člen (pojem uporabnika)

Uporabnik za potrebe tega poglavja je fizična oseba, ki uporablja javno komunikacijsko storitev v privatne ali poslovne namene, čeprav ni nujno, da je naročena nanjo.

102. člen (zaščitni ukrepi)

- (1) Operaterji morajo vsak zase ali po potrebi skupaj sprejeti ustrezne tehnične in organizacijske ukrepe, da zagotovijo varnost svojega omrežja oziroma svojih storitev.
- (2) Ukrepi morajo ob upoštevanju tehnološkega razvoja in stroškov njihove izvedbe zagotoviti takšno raven varnosti in zaščite, ki ustreza predvidenemu tveganju.
- (3) Operater, ki izvaja javne komunikacijske storitve, mora svoje uporabnike obvestiti o vsakem posebnem tveganju za varnost omrežja ter o vseh možnih sredstvih, s pomočjo katerih lahko naročnik zmanjša ta tveganja, vključno z navedbo verjetnih stroškov, če tveganje presega obseg ukrepov, ki jih operater lahko sprejme.

103. člen (zaupnost komunikacij)

- (1) Zaupnost komunikacij se nanaša na:
 1. vsebino komunikacij;
 2. podatke o prometu in lokacijske podatke, povezane s komunikacijo iz prejšnje točke tega odstavka;
 3. dejstva in okoliščine neuspešnih poskusov vzpostavljanja zvez.
- (2) Operater in vsakdo, ki sodeluje pri zagotavljanju in izvajanju njegove dejavnosti, je dolžan varovati zaupnost komunikacij tudi po prenehanju opravljanja dejavnosti, pri kateri jo je bil dolžan varovati.
- (3) Zavezanci iz prejšnjega odstavka smejo pridobiti informacije o komunikacijah iz prvega odstavka tega člena le v obsegu, ki je nujno potreben za izvajanje določenih javnih komunikacijskih storitev, in smejo te informacije uporabljati ali posredovati drugim le zaradi izvajanja teh storitev.
- (4) Če morajo operaterji v skladu s prejšnjim odstavkom pridobiti informacije o vsebini komunikacij, posneti ali shraniti komunikacije in z njimi povezane podatke o prometu, morajo o tem ob sklenitvi naročniške pogodbe oziroma ob začetku izvajanja javne komunikacijske storitve seznaniti uporabnika, informacije o vsebini komunikacije oziroma komunikacijo pa zbrisati takoj, ko je to tehnično izvedljivo in ko to ni več potrebno za izvedbo določene javne komunikacijske storitve.

(5) Vse oblike nadzora oziroma prestrezanja, kot so poslušanje, prisluškovanje, snemanje, shranjevanje in posredovanje komunikacij iz prvega odstavka tega člena so prepovedane, razen če je to dovoljeno v skladu s prejšnjim odstavkom ali v skladu s 107. členom tega zakona oziroma, če je takšna oblika nadzora oziroma prestrezanja nujno potrebna za prenos sporočil (npr. faksimilna sporočila, elektronska pošta, elektronski predali, glasovna pošta, storitev SMS).

(6) Naročnik ali uporabnik lahko komunikacijo snema, vendar mora pošiljatelja oziroma prejemnika komunikacije o tem obvestiti ali pa delovanje snemalne naprave prilagoditi tako, da je o njenem delovanju pošiljatelj oziroma prejemnik komunikacije obveščen (npr. avtomatski odzivniki).

(7) Ne glede na določbe petega odstavka tega člena je dovoljeno tudi snemanje komunikacij in z njimi povezanih podatkov o prometu v okviru zakonite poslovne prakse z namenom, da se zagotovi dokaz o tržni transakciji ali katerikoli drugi poslovni komunikaciji, ali v okviru organizacij, ki sprejemajo klice v sili, zaradi njihove registracije, identifikacije in reševanja.

(8) Uporaba elektronskih komunikacijskih omrežij za shranjevanje podatkov ali pridobitev dostopa do podatkov, shranjenih v terminalski opremi naročnika ali uporabnika, je dovoljena samo pod pogojem, da je bil naročnik ali uporabnik predhodno jasno in razumljivo obveščen o upravljavcu in namenih obdelave teh podatkov. Naročnik ali uporabnik ima pravico, da zavrne takšno obdelavo ali izrazi soglasje.

(9) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka je dovoljeno tehnično shranjevanje podatkov ali dostop do njih izključno za namen opravljanja ali lajšanja prenosa sporočila prek elektronskega komunikacijskega omrežja, ali če je nujno potrebno za zagotovitev storitve informacijske družbe, ki jo naročnik ali uporabnik izrecno zahteva.

104. člen (podatki o prometu)

(1) Podatki o prometu, ki se nanašajo na naročnike in uporabnike ter jih je operater obdelal in shranil, morajo biti izbrisani ali spremenjeni v brezosebne, takoj ko niso več potrebni za prenos sporočil.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko operater do popolnega plačila storitve, vendar najdlje do preteka zastaralnega roka, hrani in obdeluje podatke o prometu, ki jih potrebuje za obračun in za plačila v zvezi z medomrežnim povezovanjem.

(3) Operater, ki izvaja javne komunikacijske storitve, lahko zaradi trženja elektronskih komunikacijskih storitev ali izvajanja storitev z dodano vrednostjo obdeluje podatke iz prvega odstavka tega člena v obsegu in trajanju, potrebnem za takšno trženje ali storitve, samo na podlagi naročnikovega ali uporabnikovega predhodnega soglasja. Naročniki

oziroma uporabniki morajo biti pri tem predhodno obveščeni o vrstah podatkov o prometu, ki se obdelujejo, in trajanju takšne obdelave pred pridobitvijo soglasja. Uporabnik ali naročnik ima pravico, da kadarkoli prekliče to soglasje.

(4) Operater mora za namene iz drugega odstavka tega člena v splošnih pogojih določiti, katere prometne podatke se bo hranilo, obdelovalo in koliko časa, ter izjaviti, da se bo z njimi ravnalo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(5) Podatke o prometu smejo v skladu s prejšnjimi odstavki tega člena obdelovati le osebe, ki pod nadzorstvom operaterja skrbijo za zaračunavanje ali upravljanje prometa, odgovarjajo na vprašanja porabnikov, odkrivajo prevare, tržijo elektronske komunikacijske storitve ali zagotavljajo storitve z dodano vrednostjo, pri čemer mora biti ta obdelava omejena na to, kar je potrebno za namene takšnih dejavnosti.

(6) Ne glede na določbe prvega, drugega, tretjega in petega odstavka tega člena operater na pisno zahtevo pristojnega organa, ki jo ta poda z namenom reševanja sporov, zlasti sporov v zvezi z medsebojnim povezovanjem ali zaračunavanjem, in v skladu z veljavno zakonodajo, tega seznaniti s podatki o prometu.

105. člen

(prikaz identitete kličočega priključka in priključka v zvezi)

(1) Če operater nudi prikaz identitete kličočega priključka, mora imeti pred vsakim klicem kličoči uporabnik možnost, da sam, z enostavnimi sredstvi in brezplačno prepreči prikaz identitete priključka, s katerega kliče. Naročnik pa lahko od izvajalca elektronskih komunikacijskih storitev to zahteva avtomatično in brezplačno za vse klice s svojih priključkov.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka morajo operaterji razveljaviti preprečitev prikaza identitete kličočega priključka pri klicih na številko za klic v sili.

(3) Če operater nudi prikaz identitete kličočega priključka, mora imeti klicani naročnik možnost, da sam z enostavnimi sredstvi in, ob razumni uporabi te funkcije, brezplačno za dohodne klice prepreči prikaz identitete kličočega priključka.

(4) Če operater nudi prikaz identitete kličočega priključka in je identiteta kličočega priključka prikazana že pred vzpostavitvijo zveze, mora imeti klicani naročnik možnost, da z enostavnimi sredstvi zavrne dohodne klice, pri katerih je kličoči uporabnik ali naročnik preprečil prikaz identitete kličočega priključka.

(5) Če operater nudi prikaz identitete priključka v zvezi, mora imeti klicani naročnik možnost, da brezplačno in z enostavnimi sredstvi prepreči kličočemu uporabniku prikaz identitete priključka v zvezi.

(6) Prvi odstavek tega člena se uporablja tudi za klice, ki izvirajo iz držav članic Evropske skupnosti, in se zaključijo v tretjih državah. Tretji, četrti in peti odstavek tega člena se uporabljajo tudi za dohodne klice, ki izvirajo iz tretjih držav.

(7) Če naročnik pisno zahteva od operaterja, da izsledi zanj zlonamerne ali nadležne klice, sme operater začasno beležiti izvor vseh klicev, ki se zaključijo v omrežni priključni točki tega naročnika, tudi tistih za katere se zahteva preprečitev prikaza identitete kličočega priključka.

(8) Operater mora podatke o sledenju shraniti in o rezultatu sledenja obvestiti naročnika, ki je zahteval sledenje zlonamernih ali škodljivih klicev, in mu jih na utemeljeno zahtevo tudi izročiti. Pod pogoji in na način iz 107. člena tega zakona pa jih mora izročiti tudi pristojnim organom.

(9) Operater, ki izvaja javne komunikacijske storitve, je dolžan v svojih splošnih pogojih objaviti možnost prikaza in preprečitve prikaza identitete kličočega priključka in priključka v zvezi.

(10) Ta člen se uporablja za naročniške vode, priključene na digitalne centrale, na analogne centrale pa le, če je to tehnično izvedljivo in če ne bi povzročilo nesorazmerno visokih stroškov.

106. člen

(lokacijski podatki, ki niso hkrati podatki o prometu)

(1) Lokacijske podatke, ki niso hkrati podatki o prometu in se nanašajo na uporabnike ali naročnike, se sme obdelovati le v brezosebni obliki ali pa na podlagi predhodnega soglasja uporabnika ali naročnika v obsegu in trajanju, ki sta potrebna za izvedbo storitve z dodano vrednostjo. Uporabnik ali naročnik lahko to soglasje kadarkoli prekliče.

(2) Uporabnik ali naročnik mora biti pred izdajo soglasja v zvezi z obdelavo podatkov iz prejšnjega odstavka, seznanjen:

1. z vrsto teh podatkov, ki bodo obdelani,
2. z namenom in trajanjem takšne obdelave,
3. o možnostjo posredovanja teh lokacijskih podatkov tretji osebi zaradi izvedbe storitve z dodano vrednostjo.

(3) Uporabnik ali naročnik, ki je soglašal z obdelavo podatkov iz prvega odstavka tega člena, ima možnost, da na preprost in brezplačen način začasno zavrne obdelavo takšnih podatkov pri vsaki priključitvi na omrežje ali za vsak prenos komunikacije.

(4) Podatke iz prvega odstavka tega člena smejo v skladu s prejšnjimi odstavki tega člena obdelovati le osebe, ki so pod nadzorom operaterja ali tretje osebe, ki izvaja storitev z dodano vrednostjo, pri čemer mora biti ta obdelava omejena na to, kar je potrebno za izvedbo storitve z dodano vrednostjo.

(5) Operater mora lokacijske podatke iz prvega odstavka tega člena v zvezi s klici na enotno evropsko številko za klice v sili "112" takoj in ne glede na pogoje iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena, posredovati pristojnim organom, ki jih

obravnavajo.

107. člen (zakonito prestrezanje komunikacij)

- (1) Operater mora na svoje stroške zagotoviti ustrezno opremo v svojem omrežju in primerne vmesnike, ki v njegovem omrežju omogočajo zakonito prestrezanje komunikacij.
- (2) Operater je dolžan omogočiti zakonito prestrezanje komunikacij na določeni točki javnega komunikacijskega omrežja takoj, ko prejme prepis tistega dela izreka odredbe pristojnega organa, v katerem je navedba točke javnega komunikacijskega omrežja, na kateri naj se izvaja zakonito prestrezanje komunikacij, ter drugi podatki, povezani z načinom, obsegom in trajanjem tega ukrepa.
- (3) Prepis odredbe iz prejšnjega odstavka opravi organ, ki je odredbo izdal.
- (4) Operater je dolžan omogočiti zakonito prestrezanje komunikacij na način, v obsegu in trajanju, kot je določeno v predpisu izreka odredbe.
- (5) Operaterji morajo skupaj s pristojnimi organi, ki izvajajo nadzor komunikacij, zagotoviti neizbrisno registracijo zakonitega prestrezanja komunikacij ter pri tem zbrane podatke varovati kot uradno tajnost.
- (6) Minister v soglasju z ministrom oziroma ministrico, pristojnim oziroma pristojno za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za notranje zadeve), ministrom oziroma ministrico, pristojnim oziroma pristojno za obrambo (v nadaljnjem besedilu: minister, pristojen za obrambo), in direktorjem Slovensko obveščevalno-varnostne agencije predpiše funkcionalnost opreme in določi primerne vmesnike iz prvega odstavka tega člena.

108. člen (preusmeritev klicev)

- (1) Naročnik mora imeti možnost, da z uporabo preprostih sredstev in brezplačno prepreči avtomatsko preusmeritev klicev s strani tretjih oseb na svoj terminal.
- (2) Ta člen se uporablja za naročniške vode, priključene na digitalne centrale, na analogne centrale pa le, če je to tehnično izvedljivo in če ne bi povzročilo nesorazmerno visokih stroškov.

109. člen (neželene komunikacije)

- (1) Uporaba samodejnih klicnih sistemov za opravljanje klicev na naročnikovo telefonsko številko brez človekovega posredovanja (klicni avtomati), faksimilnih naprav ali elektronske pošte za namene neposrednega trženja je dovoljena samo, če naročnik

predhodno soglaša s tem.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko fizična ali pravna oseba, ki od kupca svojih izdelkov ali storitev pridobi njegov elektronski naslov za elektronsko pošto, ta naslov uporablja za neposredno trženje svojih podobnih izdelkov ali storitev, vendar mora kupcu dati možnost, da kadarkoli na brezplačen in enostaven način zavrne takšno uporabo njegovega elektronskega naslova.

(3) Uporaba drugačnih sredstev za neposredno trženje s pomočjo elektronskih komunikacij kot so določena v prejšnjih dveh odstavkih tega člena, je dovoljena le s soglasjem naročnika.

(4) Elektronske pošte za potrebe neposrednega trženja s skrito ali prikrito identiteto pošiljatelja, v imenu katerega se sporočilo pošilja, ali brez veljavnega naslova, na katerega lahko prejemnik pošlje zahtevo za prekinitev takega neposrednega trženja, ni dovoljeno pošiljati.

110. člen (podatki o naročnikih)

(1) Operaterji lahko zbirajo o svojih naročnikih naslednje podatke:

1. priimek in ime oziroma firmo naročnika in njeno organizacijsko obliko;
2. EMŠO - enotno matično številko občana;
3. dejavnost naročnika na njegovo željo;
4. naslov naročnika;
5. naročniško številko;
6. na željo naročnika akademski, znanstveni ali strokovni naziv naročnika;
7. na podlagi plačila še dodatne podatke, če to želi naročnik in se s tem ne poseže v pravice tretjih oseb;
8. davčno številko za fizično osebo ter davčno in matično številko za pravno osebo.

(2) Zbrane podatke iz prejšnjega odstavka se lahko uporablja le za:

1. sklepanje, izvajanje, spremljanje in prekinitev naročniške pogodbe;
2. zaračunavanje storitev;
3. pripravo in izdajanje naročniških imenikov v skladu s tem zakonom.

(3) Podatke iz prvega odstavka tega člena se mora ob prenehanju naročniškega razmerja hraniti še eno leto od takrat, ko je bil naročniku izstavljen obračun za opravljene storitve, če je v tem času izdana odredba pristojnega organa za hranjenje in posredovanje teh podatkov, pa še toliko časa, kot je določeno v odredbi pristojnega organa.

111. člen (imeniki)

(1) Preden se naročnikovi podatki vključijo v tiskan ali elektronski imenik, ki je

dostopen javnosti ali ga uporabljajo imeniške službe, morajo biti naročniki brezplačno obveščeni o namenu tega imenika ter o vseh nadaljnjih možnostih uporabe teh podatkov, predvsem na podlagi iskalnih funkcij. Stroške obveščanja nosi izdajatelj imenika.

(2) Naročniki morajo imeti možnost, da sami odločijo, ali bodo njihovi osebni podatki, določeni v 1. do 5. točki prvega odstavka prejšnjega člena, vpisani v javni imenik, in kateri od teh podatkov naj bodo vpisani. Naročniki smejo preveriti vpisane podatke, zahtevati njihovo spremembo ali njihov izbris.

(3) Zavrnitev vpisa v javni imenik, preverjanje, sprememba ali izbris osebnih podatkov iz prejšnjega odstavka morajo biti brezplačni.

112. člen (nadzor)

Agencija v okviru svojih pooblastil izvaja nadzor nad določbami tega poglavja o zaščiti tajnosti in zaupnosti elektronskih komunikacij.

XI. DIGITALNA RADIJSKA IN TELEVIZIJSKA RADIODIFUZIJA

113. člen (digitalna radijska in televizijska radiodifuzija)

(1) Javna komunikacijska omrežja, ki so namenjena za distribucijo digitalnih televizijskih storitev, morajo biti načrtovana tako, da so primerna tudi za distribucijo široko-zaslonskih televizijskih storitev in programov.

(2) Operater, ki zagotavlja javna komunikacijska omrežja iz prejšnjega odstavka, mora pri sprejemu in ponovni distribuciji široko-zaslonskih televizijskih storitev ali programov ohraniti njihov široko-zaslonski format.

(3) Agencija lahko z odločbo naloži operaterju, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja iz prvega odstavka tega člena, da zagotovi dostop do vmesnikov aplikacijskih programov ali elektronskih programskih vodnikov pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminatornimi pogoji.

(4) Agencija s splošnim aktom predpiše zahteve za medsebojno delovanje digitalne televizijske opreme, ki jo uporabljajo potrošniki.

(5) Agencija v okviru svojih pooblastil nadzira izvajanje določb o digitalni radijski in televizijski radiodifuziji.

114. člen (sistemi s pogojnim dostopom)

(1) Sistemi s pogojnim dostopom do storitev digitalne televizije in radia morajo imeti takšne tehnične zmožnosti, da operaterjem javnih komunikacijskih omrežij na lokalni in

regionalni ravni omogočajo popoln nadzor nad storitvami, ki uporabljajo takšne sisteme s pogojnim dostopom.

(2) Operaterji storitev s pogojnim dostopom, ki zagotavljajo dostop do storitev digitalne televizije in radia, od katerih so odvisne radiodifuzne hiše, morajo vsem radiodifuznim hišam pod pošteni, upravičeni in nediskriminatorni pogoji zagotoviti tehnične storitve, ki omogočajo naročnikom le-teh dostop do njihovih storitev s pomočjo dekodeerja.

(3) Operaterji iz prejšnjega odstavka morajo zagotavljanje pogojno dostopnih storitev računovodsko ločiti od ostalih dejavnosti.

(4) Imetniki pravice industrijske lastnine za izdelke in sisteme s pogojnim dostopom morajo te pravice pod pravičnimi, upravičeni in nediskriminatorni pogoji podeliti proizvajalcem uporabniške opreme. Ti imetniki ob podelitvi te pravice ne smejo s kakršnimikoli pogoji proizvajalcu preprečiti, da v isti izdelek ne bi vključil skupnega vmesnika, ki omogoča povezavo z drugimi dostopnimi sistemi, ali elementov, ki so značilni za drugi dostopni sistem, če se ravna v skladu z ustreznimi in sprejemljivimi pogoji, s čimer se zagotovi varnost transakcij operaterjev sistemov s pogojnim dostopom.

(5) Agencija v okviru svojih pooblastil nadzira izvajanje določb o sistemih s pogojnim dostopom.

XII. AGENCIJA

115. člen (agencija)

(1) Agencija je pravna oseba javnega prava.

(2) Ime agencije se glasi "Agencija za pošto in elektronske komunikacije Republike Slovenije".

116. člen (direktor agencije)

(1) Agencijo vodi, predstavlja in zastopa direktor, ki ga na podlagi javnega natečaja za dobo pet let imenuje vlada. Pri izbiri mora upoštevati predvsem kandidatove strokovne in mednarodne izkušnje.

(2) Direktor za posamezna področja lahko imenuje svoje namestnike.

(3) Direktor in njegovi namestniki, njihov zakonec ali zunajzakonski partner ter sorodnik v ravni vrsti do vključno drugega kolena ne smejo biti člani nadzornega sveta organizacije, ki opravlja dejavnost iz področja urejanja iz pristojnosti agencije in ne smejo imeti lastninskih deležev v organizacijah, ki opravljajo dejavnost, ki je

neposredno predmet urejanja iz pristojnosti agencije, ali v organizacijah, ki imajo lastninski delež v takih organizacijah.

(4) Vlada razreši direktorja:

1. na predlog direktorja;
2. če mu je odvzeta poslovna sposobnost ali postane zdravstveno nesposoben za opravljanje svojega dela;
3. če svoje delo opravlja nevestno ali nestrokovno ali če se izkaže, da po delovnih in strokovnih kvalitetah ni primeren za opravljanje dela na položaju direktorja;
4. če agencija ne dosega zadovoljivih delovnih rezultatov;
5. če je zaradi kaznivega dejanja pravnomočno obsojen na zaporno kazen;
6. če je pri opravljanju svoje funkcije kršil določbe tega zakona in predpisov, sprejetih na njegovi podlagi.

117. člen (delovanje agencije)

(1) Delovanje agencije mora biti neodvisno od fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve, ter mora biti do njih nepristransko.

(2) Organizacijo in poslovanje agencije ureja statut, ki ga izda direktor agencije in potrdi vlada.

(3) Direktor izdaja splošne akte ter odloča o posamičnih zadevah iz pristojnosti agencije. Pri tem pa lahko za odločanje v posamičnih zadevah pooblasti osebo v agenciji, ki izpolnjuje pogoje za odločanje v splošnem upravnem postopku.

(4) Agencija lahko s splošnim aktom podrobneje uredi vprašanja, ki se pojavijo pri izvrševanju posameznih določb tega zakona.

(5) Statut in splošne akte agencije, izdane za izvrševanje javnih pooblastil, mora agencija objaviti v Uradnem listu Republike Slovenije in v drugih uradnih glasilih določenih z veljavno zakonodajo.

118. člen (postopek pred agencijo)

(1) Agencija vodi postopek ter izdaja odločbe in druge posamične akte po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, če s tem zakonom ni drugače določeno. Kadar ta zakon določa, da se odločba ali drug posamični akt izda po javnem razpisu, izvede agencija pred uvedbo upravnega postopka postopek javnega razpisa po tem zakonu.

(2) Odločba ali drug posamičen akt agencije sta v upravnem postopku dokončna, če ta zakon ne določa drugače.

(3) Agencija sama opravlja upravno izvršbo svojih izvršljivih odločb in lahko pri tem

izreka ustrezne kazni in uporablja prisilne ukrepe, ki so predpisani z zakonom o splošnem upravnem postopku.

119. člen (sodno varstvo)

- (1) Zoper dokončne odločbe ali druge posamične akte agencije je zagotovljeno sodno varstvo v upravnem sporu.
- (2) Tožba v upravnem sporu se vloži pri Upravnem sodišču Republike Slovenije v Ljubljani. V sporu odloča Upravno sodišče na sedežu v Ljubljani.
- (3) Postopki v zvezi s tožbami v upravnem sporu po tem zakonu so hitri. Sodišče o njih odloča po tem zakonu prednostno, kar velja tudi za pritožbeno sodišče.

120. člen (pristojnosti in cilji agencije)

- (1) Agencija izvaja vse naloge, ki so določene s tem zakonom, na njegovi podlagi sprejetimi podzakonskimi akti in drugo veljavno zakonodajo.
- (2) Agencija mora pri izvrševanju svojih nalog sprejeti vse ukrepe, ki so potrebni za dosego ciljev iz četrtega, petega in šestega odstavka tega člena, pri tem pa mora v okviru svojih pristojnosti prispevati k uresničevanju usmeritev, ki so namenjene spodbujanju kulturne in jezikovne raznolikosti ter tudi pluralnosti medijev.
- (3) Ukrepi, ki jih sprejema agencija, morajo biti čim bolj tehnološko nevtralni in sorazmerni ciljem, ki jih želi agencija z njimi doseči. Pred sprejemom ukrepov je agencija zavezana opraviti skrben pregled dejanskega stanja.
- (4) Agencija pospešuje učinkovito konkurenco pri zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij, elektronskih komunikacijskih storitev in povezanih zmogljivosti ter storitev med drugim tako, da zlasti:
 1. poskrbi, da uporabniki, vključno z uporabniki-invalidi, v celoti izkoristijo ugodnosti v smislu izbire, cene in kakovosti;
 2. zagotovi, da v sektorju elektronskih komunikacij ni izkrivljanja ali omejevanja konkurence;
 3. spodbuja učinkovito vlaganje v infrastrukturo in podpira inovacije;
 4. spodbuja učinkovito uporabo radijskih frekvenc in številskega prostora ter zagotovi njihovo učinkovito upravljanje.
- (5) Agencija prispeva k razvoju notranjega trga med drugim tako, da:
 1. odpravi preostale ovire pri zagotavljanju elektronskih komunikacijskih omrežij, povezanih zmogljivosti in storitev ter elektronskih komunikacijskih storitev na nivoju Evropske unije;
 2. spodbuja graditev in razvoj vseevropskih omrežij, vzajemno delovanje vseevropskih storitev ter povezanost med koncema;

3. zagotavlja, da v podobnih okoliščinah ne pride do diskriminacije pri obravnavanju fizičnih in pravnih oseb, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve;
4. sodeluje z drugimi pristojnimi regulativnimi organi držav članic Evropske unije (v nadaljevanju: drugi regulativni organi) in z Evropsko komisijo na transparenten način, da bi zagotovila razvoj enotne prakse njihovega delovanja in enotne implementacije zakonodaje Evropske unije.

(6) Agencija podpira interese državljanov Evropske unije med drugim tako, da zlasti:

1. zagotovi, da imajo vsi državljani dostop do univerzalne storitve;
2. poskrbi za visoko raven varstva potrošnikov pri njihovem poslovanju z dobavitelji, zlasti z zagotovitvijo možnosti preprostih in ne predragih postopkov reševanja sporov preko institucije, ki je neodvisna od vseh vpletenih strank;
3. prispeva k zagotavljanju visoke ravni varstva osebnih podatkov in zasebnosti;
4. pospešuje zagotavljanje jasnih informacij, zlasti tako, da zahtevajo preglednost tarif in pogojev za uporabo javnih komunikacijskih storitev;
5. obravnava potrebe posebnih družbenih skupin, zlasti uporabnikov-invalidov;
6. poskrbi za ohranjanje integritete in varnosti javnih komunikacijskih omrežij.

121. člen

(javnost dela agencije)

(1) Delovanje agencije je javno.

(2) V statutu mora agencija z namenom izvajanja določbe prejšnjega odstavka podrobneje določiti:

1. pravila postopka za zbiranje mnenj na podlagi 95. člena tega zakona, v katerem opredeli najmanj način in mesto objave aktov iz prvega odstavka 95. člena tega zakona in rezultatov posvetovanja ter obliko sprejemanja mnenj zainteresirane javnosti;
2. način dostopa do podatkov in informacij, ki jih je agencija dolžna objavljati in drugih javnih podatkov in informacij;
3. obliko sodelovanja s predstavniki uporabniških organizacij javnih komunikacijskih storitev in pomoč pri njihovem oblikovanju in delovanju.

(3) Agencija je dolžna objavljati podatke in informacije o:

1. sklenjenih pogodbah o medomrežnem povezovanju operaterjev s pomembno tržno močjo;
2. vzorčnih ponudbah tistih operaterjev, ki so jih dolžni oblikovati in objaviti;
3. izračunih nadomestila in stroškov za zagotavljanje univerzalne storitve.

122. člen

(nadzor nad delom agencije)

(1) K programu dela in finančnemu načrtu agencije daje soglasje vlada.

- (2) Agencija mora voditi računovodstvo ločeno po področjih svojega urejanja skladno z zakonom, ki ureja računovodstvo, in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi. Računovodske izkaze in poslovno poročilo agencije mora pregledati pooblaščen revizor.
- (3) Agencija mora vsako leto pripraviti poročilo o delu in poslovno poročilo. Na obe poročili je treba pridobiti soglasje vlade in z njima seznaniti Državni zbor Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: državni zbor).
- (4) Agencija poročilo o delu objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.
- (5) Ministrstvo, pristojno za upravo, izvaja nadzor nad izvajanjem predpisov o upravnem postopku.

123. člen

(sodelovanje agencije in drugih pristojnih državnih organov)

Kadar so za določeno področje, za katerega je na podlagi tega zakona pristojna agencija, pristojni tudi drugi državni organi, morajo agencija in pristojni drugi državni organi med seboj sodelovati in se posvetovati.

124. člen

(sodelovanje agencije z organom, pristojnim za varstvo konkurence)

- (1) Agencija in organ, pristojen za varstvo konkurence, sta si dolžna izmenjavati podatke in informacije, ki jih potrebujeta za izvrševanje svojih pristojnosti. Pri tem morata ohraniti stopnjo njihove zaupnosti.
- (2) Podatki in informacije iz prejšnjega odstavka morajo biti omejeni le na to, kar je primerno in sorazmerno namenu, zaradi katerega pride do njihove izmenjave.
- (3) Pri izvajanju analiz upoštevni trgov in določanju pomembne tržne moči po tem zakonu agencija sodeluje z organom, pristojnim za varstvo konkurence, kar pa ne posega v njeno izključno pristojnost sprejemanja odločitev na tem področju.

125. člen

(sodelovanje agencije z drugimi regulativnimi organi in Evropsko komisijo)

- (1) Agencija mora sodelovati z drugimi regulativnimi organi in Evropsko komisijo in se mora z njimi posvetovati predvsem glede ukrepov, ki jih želi uporabiti za izboljšanje delovanja trga elektronskih komunikacij.
- (2) Agencija se je dolžna posvetovati z drugimi regulativnimi organi in Evropsko komisijo pred sprejetjem ukrepa, ki se nanaša na določitev trga ali postopek tržne analize ali naložitev, spremembo ali preklic določenih obveznosti in bi lahko vplival na trgovinsko menjavo med državami članicami Evropske unije. V ta namen mora hkrati z začetkom posvetovanja na podlagi 95. člena tega zakona obrazloženi ukrep sporočiti

drugim regulativnim organom in Evropski komisiji ter določiti rok, v katerem ji lahko le-ti sporočijo svoje pripombe. Ta rok mora biti enak roku za posvetovanje na podlagi 95. člena in ne sme biti krajši od 30 dni.

(3) Agencija lahko po izteku roka iz prejšnjega odstavka sprejme predlagani ukrep, pri tem pa mora v največji možni meri upoštevati pripombe, prejete od drugih regulativnih organov urejanja in Evropske komisije. Sprejeti ukrep mora nemudoma poslati Evropski komisiji.

(4) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka mora agencija za dodatnih 60 dni odložiti sprejetje predlaganega ukrepa iz drugega odstavka tega člena, ki se nanaša na določitev ustreznega trga, ki ga ne vsebuje priporočilo Evropske komisije, ali na določitev operaterja s pomembno tržno močjo, če Evropska komisija v roku iz drugega odstavka sporoči, da bi takšen ukrep, kot je predlagan, oviral delovanje enotnega trga ali da resno dvomi o njegovi združljivosti z veljavno zakonodajo Evropske skupnosti.

(5) Če Evropska komisija v roku iz prejšnjega odstavka ne odloči, da agencija ne sme sprejeti predlaganega ukrepa, in hkrati ne predlaga njegove spremembe, agencija lahko predlagani ukrep sprejme in ga sporoči Evropski komisiji in drugim organom urejanja,

(6) Če je to potrebno zaradi takojšnjega varstva konkurence ali pravic uporabnikov, lahko agencija izjemoma brez posvetovanja v skladu z drugim oziroma s četrtem odstavkom tega člena sprejme začasni ukrep, ki pa mora biti sorazmeren s cilji, ki jih želi doseči. Agencija mora začasni ukrep, skupaj z vsemi razlogi za njegovo sprejetje, nemudoma poslati drugim regulativnim organom in Evropski komisiji.

(7) Če želi agencija začasni ukrep iz prejšnjega odstavka spremeniti v stalnega ali podaljšati njegovo veljavnost, mora upoštevati drugi oziroma četrti odstavek tega člena.

126. člen

(zbiranje in dajanje podatkov in informacij)

(1) Vse fizične in pravne osebe, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve, so dolžne dati agenciji na podlagi njene pisne zahteve na voljo vse informacije, s katerimi razpolagajo, vključno s finančnimi podatki, ki jih agencija zahteva za izvrševanje svojih pristojnosti, predvsem za:

1. sistematično ali posamično preverjanje izpolnjevanja zahtev, povezanih s prispevki za financiranje univerzalne storitve ali plačil na podlagi obvestila, za uporabo radijskih frekvenc, za uporabo številok oziroma plačil za učinkovito rabo omejene naravne dobrine;
2. posamično preverjanje izpolnjevanja določb tega zakona ali posamičnih aktov agencije, če je bilo vloženo pravno sredstvo ali če agencija iz drugih razlogov sumi, da se določbe ne izpolnjujejo, ali če agencija na lastno pobudo preverja izpolnjevanje določb tega zakona ali posamičnih aktov agencije ;
3. postopke za vloge ali presojo vlog za dodelitev pravic uporabe omejenih dobrin na

podlagi tega zakona;

4. objavo primerjalnih pregledov kakovosti in cen storitev v korist potrošnikov;
5. jasno opredeljene statistične namene;
6. tržno analizo.

(2) Zahtevane informacije morajo biti sorazmerne namenu, za katerega bodo uporabljene. Agencija mora v zahtevi navesti namen uporabe zahtevanih informacij.

(3) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo agenciji predložiti informacije brezplačno ter v obsegu in roku, določenem v zahtevi agencije.

(4) Agencija mora Evropski komisiji na njeno utemeljeno zahtevo poslati informacije, ki jih Evropska komisija potrebuje za izvajanje svojih nalog in so sorazmerne izvrševanju teh nalog. Če je agencija zahtevane informacije predhodno pridobila od določene osebe iz prvega odstavka tega člena, mora to osebo pred izročitvijo teh informacij o tem obvestiti in ji obrazložiti, da Evropska komisija lahko te informacije posreduje tudi drugim regulativnim organom. Če ta oseba utemeljeno nasprotuje, da bodo ti podatki in informacije posredovani drugim organom urejanja, mora agencija o tem obvestiti Evropsko komisijo.

(5) Agencija lahko da informacije, pridobljene od oseb iz prvega odstavka, na voljo drugim regulativnim organom na njihovo utemeljeno zahtevo.

(6) Pri posredovanju oziroma uporabi zaupnih informacij mora agencija poskrbeti, da se ohrani stopnja njihove zaupnosti. Zaupne informacije, ki jih agencija pridobi od drugega regulatorja, lahko uporabi le za namen, za katerega jih je zahtevala.

(7) Če agencija meni, da bi pripomogla k odprtosti in konkurenčnosti trga, lahko določene podatke in informacije objavi. Pri tem mora s splošnim aktom podrobneje določiti načine dostopa do takih objav.

127. člen (uradne evidence)

(1) Agencija vodi uradne evidence:

1. operaterjev,
2. imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc,
3. imetnikov odločb o dodelitvi števil.

(2) Uradne evidence iz prejšnjega odstavka vodi agencija kot med seboj povezano informatizirano bazo.

(3) V uradni evidenci operaterjev agencija vodi naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčna številka za fizične osebe;
2. firma, sedež, matična številka, registrska številka za pravne osebe;
3. o obvestilu, o javnem komunikacijskem omrežju oziroma javni komunikacijski storitvi;

4. o datumu začetka, spremembe ali prenehanja zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev;
5. o odločbi o ugotovitvi, da gre za operaterja s pomembno tržno močjo;
6. o poravnavanju obveznosti operaterjev, ki izvirajo iz tega zakona;
7. o kaznovanju zaradi kršitev določil tega zakona.

(4) V uradni evidenci imetnikov odločb o dodelitvi radijskih frekvenc agencija vodi naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčna številka za fizične osebe;
2. firma, sedež, matična številka, registrska številka za pravne osebe;
3. o odločbi o dodelitvi radijskih frekvenc, o elektronskem komunikacijskem omrežju, oziroma elektronski komunikacijski storitvi, za katere se uporablja dodeljene radijske frekvence, datum prenehanja veljavnosti te odločbe ter drugi podatki iz te odločbe;
4. o poravnavanju obveznosti imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, ki izvirajo iz tega zakona;
5. o kaznovanju imetnika odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc zaradi kršitev določil tega zakona.

(5) V uradni evidenci imetnikov odločb o dodelitvi številk agencija vodi naslednje podatke:

1. ime, naslov, davčna številka za fizične osebe;
2. firma, sedež, matična številka, registrska številka za pravne osebe;
3. o odločbi o dodelitvi številk, o elektronskem komunikacijskem omrežju oziroma elektronski komunikacijski storitvi, za katere se uporablja dodeljene številke, datum prenehanja veljavnosti te odločbe ter drugi podatki iz te odločbe;
4. o poravnavanju obveznosti imetnika imetnikov odločb o dodelitvi številk, ki izvirajo iz tega zakona;
5. o kaznovanju imetnikov odločb o dodelitvi številk zaradi kršitev določil tega zakona.

(6) V tem členu navedene podatke lahko agencija pridobiva tudi iz uradnih evidenc drugih državnih organov in z neposredno računalniško oziroma elektronsko povezavo.

(7) Podatke iz tretjega odstavka tega člena agencija vodi, dokler operater zagotavlja javna komunikacijska omrežja oziroma izvaja javne komunikacijske storitve na podlagi tega zakona, v obliki arhiva pa še pet let po tem. Podatke iz četrtega in petega odstavka tega člena pa agencija vodi ves čas, dokler ima fizična ali pravna oseba pravico uporabljati radijske frekvence oziroma uporabljati številke, v obliki arhiva pa še pet let po prenehanju pravice.

128. člen (financiranje agencije)

Agencija se financira s prihodki od plačil, ki so določena s tem zakonom ter z drugimi zakoni s področij njenega delovanja.

XIII. REŠEVANJE SPOROV

129. člen (reševanje sporov)

- (1) Kadar je tako določeno s tem zakonom, rešuje agencija spore med subjekti na trgu elektronskih komunikacij v Republiki Sloveniji, kot so spori med operaterji ter med operaterji in uporabniki.
- (2) Agencija uvede postopek po uradni dolžnosti ali na predlog stranke.
- (3) V postopku reševanja sporov s strani agencije se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, kadar s tem zakonom ni določeno drugače.
- (4) Rok za izdajo odločbe je 42 dni po prejemu predloga za uvedbo postopka. Če je to nujno zaradi obsega ugotovitvenega postopka, je rok za izdajo odločbe štiri mesece.
- (5) Agencija mora odločiti na podlagi zakona, podzakonskih predpisov in splošnih aktov ter skladno s cilji, ki jih na podlagi tega zakona na trgu zasleduje, zlasti zagotavljanja učinkovite konkurence in zaščite interesov uporabnikov.
- (6) Agencija mora odločbo, ki se nanaša na spore med fizičnimi in pravnimi osebami, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma storitve, javno objaviti v obliki, ki upošteva prepoved objave poslovnih skrivnosti strank.
- (7) V sporu med subjekti na trgu elektronskih komunikacij, ki nastane v različnih državah članicah Evropske unije, in za katerega so poleg agencije pristojni še eden ali več drugih regulativnih organov, mora agencija uskladiti prizadevanja za rešitev spora skupaj z njimi skladno s cilji, ki jih pristojni organi na trgu zasledujejo. V primeru, da je bil spor predložen v reševanje agenciji in po uskladitvi z drugimi pristojnimi organi urejanja, se smiselno uporabljajo določbe prejšnjih odstavkov tega člena.

130. člen (posredovanje in arbitraža)

Subjekti na trgu elektronskih komunikacij se lahko s pisnim sporazumom dogovorijo, da bodo določen spor ali vse bodoče spore reševali z uporabo pravil posredovalnega ali arbitražnega postopka.

131. člen (organ za reševanje sporov)

Subjekti na trgu elektronskih komunikacij lahko za reševanje sporov s posredovanjem in arbitražo ustanovijo poseben organ (v nadaljevanju: organ za reševanje sporov).

132. člen (posredovalni postopek)

Posredovalni postopek se začne s pisnim predlogom stranke oziroma strank, ki mora biti v skladu s sporazumom iz 130. člena tega zakona.

133. člen
(posrednik oziroma posrednica)

(1) Posrednik oziroma posrednica (v nadaljnjem besedilu: posrednik) je nepristranska in od strank neodvisna oseba, ki poskuša strankam pomagati doseči rešitev sporne zadeve in je pooblaščen, da vodi in usmerja skupne in ločene posredovalne naroke s strankami ter predlagati način rešitve spora in vsebino rešitev.

(2) Stranke sporazumno določijo konkretno osebo kot posrednika, ki mora biti tretja nepristranska oseba, neodvisna od strank.

(3) Če se stranke v sedmih dneh ne morejo sporazumeti o posredniku, lahko vsaka od strank zaprosi organ za reševanje sporov, da določi posrednika. Organ za reševanje sporov določi posrednika v sedmih dneh od prejema zaprosil.

134. člen
(posredovalni naroki)

(1) Posredovalni naroki so zaupne narave.

(2) Na posredovalnih narokih so praviloma lahko navzoče stranke in njihovi pooblaščenici, druge osebe pa le ob izrecnem predhodnem soglasju strank in s privolitvijo posrednika.

135. člen
(pisni predlog poravnave)

(1) Ko posrednik ugotovi, da je ustrezno proučil spor med strankami, sestavi pisni predlog poravnave in ga dostavi strankam.

(2) Če stranke poravnavo sprejmejo, se njena vsebina vpiše v zapisnik, ki ga podpišejo stranke in posrednik.

(3) Če se stranke ne uspejo poravnati, se šteje, da posredovalni postopek ni uspel.

136. člen
(arbitražni postopek)

(1) Arbitražni postopek se začne s pisnim predlogom stranke oziroma strank, ki mora biti v skladu s sporazumom iz 130. člena tega zakona.

(2) Arbitražni postopek je zaupne narave.

(3) Pravila arbitražnega postopka podrobneje določi organ za reševanje sporov, ki

sprejme poslovnik arbitraže.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka stranke lahko posamezna vprašanja arbitražnega postopka dogovorijo tudi drugače.

137. člen (arbitri)

(1) Arbitre imenuje za dobo pet let predstojnik organa za reševanje sporov in so lahko ponovno imenovani.

(2) Za arbitra je lahko imenovana oseba, ki ima posebno znanje in izkušnje s pravnega, ekonomskega ali tehničnega področja.

(3) Vsak imenovan arbiter mora biti in ostati nepristranski in neodvisen od strank v postopku.

(4) Arbitri se imenujejo na posebno listo, ki jo vodi organ za reševanje sporov in s katere se v konkretnem primeru postavlja arbitri za določen spor (v nadaljnjem besedilu: lista arbitrov).

138. člen (arbitražni senat)

(1) Spore rešuje arbitražni senat, sestavljen iz petih arbitrov, ki se imenujejo z liste arbitrov.

(2) V arbitražni senat vsaka od strank v sedmih dneh od predloga za začetek arbitražnega postopka imenuje po enega arbitra. Ostale tri arbitre določita sporazumno že imenovana arbitra najkasneje v sedmih dneh od svojega imenovanja. Tako določeni preostali trije arbitri najkasneje v sedmih dneh od imenovanja med seboj izberejo predsednika arbitražnega senata.

(3) Če stranke v rokih, navedenih v prejšnjem odstavku, ne določijo arbitrov ali če se imenovani arbitri ne morejo sporazumeti o preostalih arbitrih in predsedniku arbitražnega senata, opravi potrebna imenovanja predstojnik organa za reševanje sporov v petih dneh od poteka rokov iz prejšnjega odstavka.

139. člen (kraj arbitražnega postopka)

Če se stranke ne dogovorijo drugače, se za kraj arbitražnega postopka šteje sedež organa za reševanje sporov.

140. člen (odločba)

- (1) Arbitražni postopek se konča z izdajo arbitražne odločbe.
- (2) Arbitražno odločbo sprejmejo arbitri z večino glasov.
- (3) Arbitražna odločba mora vsebovati izrek in obrazložitev.
- (4) Arbitražna odločba ima moč pravnomočne sodbe in pomeni izvršilni naslov.
- (5) Zoper arbitražno odločbo ni pritožbe.

XIV. NADZOR IN ODLOČANJE O PREKRŠKIH

141. člen (pristojnost za nadzor)

- (1) Agencija kot neodvisni regulativni organ v okviru svojih pooblastil nadzira uporabo določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov, razen v primerih, ki po tem zakonu izrecno spadajo v pristojnost inšpektorja. Agencija opravlja nadzor nad izvajanjem vseh posamičnih aktov oziroma ukrepov, ki jih sprejema v okviru svojih pristojnosti na podlagi tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih predpisov.
- (2) Če agencija ali inšpektor pridobijo informacijo o kršitvi določb tega zakona, predpisov, posamičnih aktov oziroma ukrepov, za katere nadzor so pristojni, o tem obvestijo fizično oziroma pravno osebo, ki je po njihovem mnenju za kršitev odgovorna ter ji dajo možnost, da se v primernem roku o zadevi izjavi oziroma hkrati kršitev tudi sama odpravi. Postavljeni rok je lahko krajši od 30 dni, če gre za ponavljajoče se kršitve.
- (3) Agencija in inšpektorji so dolžni delovati usklajeno, se obveščati o izvedenih ukrepih nadzora, drug drugemu posredovati podatke potrebne za izvajanje nadzora ter medsebojno strokovno sodelovati. Agencija lahko opravlja tudi posamezna strokovna dela iz pristojnosti in na zahtevo inšpektorja.
- (4) V postopku nadzora po tem zakonu se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, razen če s tem zakonom ni drugače določeno.

142. člen (ukrepi nadzora)

- (1) Če organ nadzora iz prvega odstavka prejšnjega člena pri opravljanju nalog nadzora iz svoje pristojnosti ugotovi, da je kršen predpis iz prvega odstavka prejšnjega člena, ima pravico in dolžnost:
 1. odrediti primerne in sorazmerne ukrepe za odpravo vseh ugotovljenih nepravilnosti v primernem roku, ki ga sam določi;
 2. izvesti postopke v skladu z zakonom o prekrških;
 3. podati kazensko ovadbo za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti;
 4. predlagati pristojnemu organu sprejem ukrepov;
 5. začasno v primeru hujših in ponavljajočih se kršitev prepovedati nadaljnje opravljanje dejavnosti, če se ne opravlja v skladu z zakonom;

6. preveriti resničnost podatkov, ki jih fizične ali pravne osebe, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve, posredujejo na podlagi tega zakona.

(2) V primeru, ko ugotovi kršitve predpisov iz prvega odstavka prejšnjega člena, mora pristojni organ nadzora izdati pisno odločbo najkasneje v roku osem dni po ugotovitvi kršitve.

143. člen (nadzor nad izvajanjem ukrepov)

(1) Agencija opravlja nadzor nad izvajanjem ukrepov, ki jih je izdala z odločbo ali drugimi splošnimi ali posamičnimi pravnimi akti.

(2) V kolikor agencija pri opravljanju nadzora ugotovi, da fizična ali pravna oseba, ki zagotavlja elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvaja elektronske komunikacijske storitve, ali druga fizična ali pravna oseba ravna oziroma je ravnala v nasprotju z ukrepi iz prejšnjega odstavka, lahko dodatno naloži izpolnitev tega ukrepa oziroma določene obveznosti v okviru tega ukrepa ali naloži drug primeren in sorazmeren ukrep, s katerim se odpravi takšno ravnanje. Pri tem za izpolnitev ukrepa nadzora agencija določi rok najmanj 30 dni, krajši rok pa le, če gre za ponavljajočo kršitev.

(3) Pri izvajanju tega člena tega zakona agencija ravna v skladu s pristojnostmi in pooblastili, ki jih ima na podlagi tega poglavja tega zakona.

144. člen (začasni ukrepi nadzora)

Pristojni organ nadzora iz prvega odstavka 141. člena tega zakona lahko tudi začasno, do odločitve pristojnega organa, z odločbo prepove opravljanje dejavnosti oziroma odvzame predmete ali dokumentacijo, ki jih zavezanec uporablja za kršitve ali so s kršitvami nastali, ne da bi prej določil rok za odpravo nepravilnosti:

1. če bi bil neposredno in resno ogrožen javni red, zdravje in življenje ljudi ali javna varnost;
2. če bi imele druge fizične ali pravne osebe, ki zagotavljajo elektronska komunikacijska omrežja oziroma izvajajo elektronske komunikacijske storitve, ali uporabniki elektronskih komunikacijskih storitev resne ekonomske ali operativne probleme;
3. če radijska postaja oddaja brez veljavne odločbe o dodelitvi radijske frekvence.

145. člen (pooblaščen osebe agencije)

(1) Naloge nadzora agencije na podlagi tega poglavja opravljajo osebe, ki so zaposlene na agenciji in imajo za to pooblastilo ministra (v nadaljnjem besedilu: pooblaščen osebe agencije).

- (2) Pooblastilo za opravljanje nalog nadzora se izkazuje s službeno izkaznico in značko, ki ju izda minister.
- (3) Pooblašcene osebe agencije morajo izpolnjevati pogoje, ki jih predpisuje zakon, ki ureja inšpektorski nadzor za inšpektorje.
- (4) Osebe iz prvega odstavka tega člena samostojno opravljajo naloge nadzora po tem zakonu, vodijo upravni postopek ter izdajajo odločbe in sklepe v upravnem postopku. Za ostala pooblastila, pristojnosti, postopek in ukrepanje se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor.

146. člen (pravna sredstva)

- (1) Zoper odločbo izdano v postopku nadzora po tem zakonu je v 15 dneh od njene vročitve dovoljena pritožba na ministrstvo, pristojno za elektronske komunikacije. Pritožba ne zadrži njene izvršitve.
- (2) Tožba v upravnem sporu zoper dokončno odločbo, izdano v pritožbenem postopku iz prvega odstavka tega člena, se vloži pri Upravnem sodišču Republike Slovenije v Ljubljani.
- (3) Postopki v zvezi s tožbami v upravnem sporu po tem zakonu so hitri. Sodišče o njih odloča po tem zakonu prednostno, kar velja tudi za pritožbeno sodišče.

147. člen (prekrškovni organi)

- (1) Agencija in inšpektorat, pristojen za elektronske komunikacije, odločajo o prekrških za kršitve tega zakona in na njegovi podlagi izdanih predpisov kot prekrškovni organ v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, vsak na svojem področju, ki ga nadzorujejo.
- (2) Prekrškovni organ po tem zakonu lahko izreče katerokoli predpisano višino globe. Kolikor s tem zakonom ni drugače določeno, prekrškovni organ glede prekrškov uporablja določbe zakona, ki ureja prekrške.
- (3) Za nadzor pooblašcene osebe agencije in inšpektorji so hkrati tudi pooblašcene uradne osebe, ki vodijo postopek prekrškovnega organa in v njem odločajo, vse pod pogoji in skladno z zakonom, ki ureja prekrške.

XV. SVET ZA ELEKTRONSKE KOMUNIKACIJE REPUBLIKE SLOVENIJE

148. člen (Svet za elektronske komunikacije)

- (1) Svet za elektronske komunikacije (v nadaljnjem besedilu: svet) je organ za spremljanje in svetovanje pri usmerjanju trga elektronskih komunikacij.

- (2) Svet ima enajst članov, ki jih za dobo pet let imenuje državni zbor izmed različnih strokovnjakov, ki se ukvarjajo s področjem elektronskih komunikacij.
- (3) Predsednika oziroma predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik sveta) in namestnika oziroma namestnico predsednika sveta imenujejo člani sveta izmed sebe.
- (4) V svetu sme biti največ ena tretjina predstavnikov, ki so zaposleni pri operaterjih, ne glede na to, kako so imenovani. Povezane družbe lahko zastopa le en predstavnik.
- (5) Člani sveta ne smejo biti člani oziroma članice vodstev političnih strank, poslanci oziroma poslanke v državnem zboru, lokalni ali državni funkcionarji oziroma funkcionarke (v nadaljnjem besedilu: funkcionarji) in delavci oziroma delavke (v nadaljnjem besedilu: delavci) v državnih organih.
- (6) Člani sveta imajo pravico do povračila stroškov in do nagrade za svoje delo. Višino nagrade določi državni zbor. Sredstva, pogoje za delo in informiranje sveta zagotovi agencija.

149. člen (delovanje sveta)

- (1) Svet sprejme svoj poslovnik.
- (2) Svet se mora sestati na seji najmanj dvakrat letno. Seja se skliče, če direktor agencije ali vsaj štirje člani pisno zahtevajo sklic. Predsednik sveta pa lahko kadarkoli skliče sejo.
- (3) Sejam sveta lahko prisostvujeta direktor agencije oziroma njegovi pooblaščenca in minister oziroma državni funkcionar, odgovoren za elektronske komunikacije.
- (4) Seja sveta je sklepčna, če je prisotnih več kot polovica članov. Sklepe se sprejema z navadno večino prisotnih članov. V primeru neodločenega izida glasovanja se predlog zavrne.

150. člen (naloge sveta)

- (1) Svet daje mnenja, priporočila in predloge glede zadev na področju elektronskih komunikacij in glede uporabe določb tega zakona in na njegovi podlagi sprejetih podzakonskih aktov ter spremlja delovanje agencije.
- (2) Svet sme zahtevati informacije, razen osebnih podatkov, od agencije, državnih organov in drugih akterjev na področju elektronskih komunikacij.
- (3) Mnenja, priporočila in predloge iz prvega odstavka tega člena objavi agencija na svojih spletnih straneh.

XVI. KAZENSKE DOLOČBE

151. člen
(prekrški)

(1) Z globo od 5,000.000 do 10,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. pisno ne obvesti agencije pred začetkom, spremembo ali prenehanjem zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (prvi odstavek 5. člena);
2. ne zagotavlja elektronskih komunikacijskih omrežij oziroma izvaja elektronskih komunikacijskih storitev v pravno samostojni družbi ali ne vodi ločenih računovodskih evidenc za aktivnosti, povezane z izvajanjem oziroma zagotavljanjem elektronskih komunikacijskih storitev ali omrežij (10. člen);
3. ne zagotavlja univerzalne storitve, ki ji je bila naložena z odločbo agencije (drugi odstavek 13. člena);
4. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z zagotavljanjem preglednosti (23. člen);
5. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z zagotavljanjem enakega obravnavanja (24. člen);
6. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z ločitvijo računovodskih evidenc (25. člen);
7. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z dopustitvijo operatorskega dostopa do določenih omrežnih zmogljivosti in njihove uporabe (26. člen);
8. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih s cenovnim nadzorom ali stroškovnim računovodstvom (27. člen);
9. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z regulacijo storitev (28. člen);
10. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z zagotavljanjem minimalnega nabora zakupljenih vodov (29. člen);
11. ne izpolni naloženih obveznosti, povezanih z zagotavljanjem izbire ali predizbire operaterja javnih komunikacijskih storitev (30. člen);
12. uporablja radijske frekvence brez veljavne odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc (prvi odstavek 35. člena);
13. uporablja številke brez veljavne odločbe o dodelitvi številk (60. člen);
14. ne posreduje podatkov organu, pristojnemu za geodetske zadeve, skladno s četrtem odstavkom 83. člena;
15. nadzoruje oziroma prestreza komunikacije v primerih, ki niso izrecno dovoljeni s tem zakonom (peti odstavek 103. člena);
16. ne zagotovi na svoje stroške ustrezne opreme in primernih vmesnikov (prvi odstavek 107. člena);
17. ne začne zakonitega prestrezanja komunikacij po prejemu prepisa izreka odredbe (drugi odstavek 107. člena);
18. ne izvaja zakonitega prestrezanja na način, v obsegu in trajanju, kot je določeno v prepisu izreka odredbe (četrty odstavek 107. člena);
19. ne zagotovi neizbrisne registracije prestrezanja ali podatkov ne varuje kot uradno

tajnost (peti odstavek 107. člen);

20. ovira pooblaščne osebe agencije oziroma inšpektorje pri izvajanju nalog nadzora (141. do 144. člen).

(2) Z globo od 250.000 do 1.000.000 tolarjev se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ali odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

152. člen (prekrški)

(1) Z globo od 2.000.000 do 10.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

1. se ne dogovarja o skupni uporabi lastnine oziroma zmogljivosti (drugi odstavek 8. člena);
2. ne izvrši odločbe agencije (četrti odstavek 8. člena);
3. se ne pogaja o medomrežnem povezovanju (prvi odstavek 9. člena);
4. ne varuje zaupnosti podatkov (tretji odstavek 9. člena);
5. ne izvrši odločbe agencije (četrti odstavek 9. člena);
6. zagotavlja univerzalni imenik oziroma univerzalno imeniško službo in različno obravnava podatke, ki jih dobi od različnih operaterjev javno dostopne telefonske storitve (četrti odstavek 12. člena);
7. cene storitev, ki jih izvaja kot univerzalno storitev, niso enake na celotnem ozemlju Republike Slovenije (drugi odstavek 14. člena);
8. cen in splošnih pogojev ni določila v skladu s petim odstavkom 14. člena;
9. ne spoštuje odločbe agencije (četrti in šesti odstavek 14. člena);
10. izmerjene vrednosti parametrov kakovosti univerzalne storitve, ki jo izvaja, najmanj trikrat zaporedoma ne dosežejo mejnih vrednosti (sedmi odstavek 15. člena);
11. svojega prispevka ne plača izvajalcu univerzalne storitve v roku in višini, ki ju z odločbo določi agencija (tretji odstavek 17. člena);
12. v roku, ki je določen s tem zakonom, ne obvesti agencije o prihodkih iz zagotavljanja javnih komunikacijskih omrežij oziroma izvajanja javnih komunikacijskih storitev (četrti odstavek 17. člena);
13. ovira agencijo pri pregledu podatkov in oceni prihodkov (peti odstavek 17. člena);
14. je imetnik odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc in brez predhodnega soglasja agencije prenese pravico do uporabe teh radijskih frekvenc (52. člen);
15. dodeljene številke na podlagi pravnega posla dodeljuje v uporabo preprodajalcem svojih storitev in pri tem zaračuna več kot le dejanske stroške (sedmi odstavek 62. člena);
16. prenese odločbo o dodelitvi številok (66. člen);
17. svojim naročnikom ne omogoči prenosljivosti številok (prvi odstavek 71. člena);
18. prenos številke drugemu operaterju naročniku zaračuna v nasprotju s tretjim odstavkom 71. člena;
19. cene medomrežnega povezovanja niso stroškovno naravnane (četrti odstavek 71. člena);
20. svojim uporabnikom ne omogoči brezplačnega dostopa do številok za klice v sili (prvi

odstavek 72. člena);

21. v skladu s predpisi ne objavi preglednih informacij o veljavnih cenah in tarifah ter o splošnih pogojih dostopa in uporabe javnih telefonskih storitev (84. člen);

22. ne obvesti uporabnikov in agencije v skladu z drugim odstavkom 93. člena;

23. omeji dostop do svojih storitev oziroma naročnika odklopi ter prekine naročniško pogodbo iz razlogov, ki niso določeni v njenih splošnih pogojih (prvi odstavek 94. člena);

24. ukrep, ki ga izvede, ni določen v splošnih pogojih, oziroma ni sorazmeren kršitvam ali je diskriminatoren (prvi odstavek 94. člena);

25. ne opozori uporabnika v skladu z drugim odstavkom 94. člena;

26. zaradi neplačevanja računov izvede ukrep iz tretjega odstavka 94. člena brez vnaprejšnjega obvestila;

27. izvede ukrep kljub temu, da je naročnik ravnal skladu s četrnim odstavkom 94. člena;

28. ne odklopi uporabnika le od neplačane ali premalo plačane storitve, pa je tak odklop tehnično izvedljiv (peti odstavek 94. člena);

29. ne sprejme načrta ukrepov za primer izpada omrežja, vojnega ali izrednega stanja ter naravnih in drugih nesreč oziroma te ukrepe ne izvajajo ves čas trajanja okoliščin, za katere so bili sprejeti, razen, če je bilo to nemogoče zaradi višje sile (prvi odstavek 96. člena);

30. ne zagotavlja neprekinjenega dostopa do in uporabo številke za klic v sili (drugi odstavek 96. člena);

31. ne prilagodi svojega omrežja tako, da omogoča funkcijo prednosti (prvi odstavek 97. člena);

32. uporabi funkcijo prednosti v nasprotju z določbo tretjega odstavka 97. člena;

33. v primerih izpada omrežja, vojnega in izrednega stanja ter ob naravnih in drugih nesrečah ne uporabi funkcije prednosti ali ne izvede drugih ukrepov oziroma omejitev ali prekinitev delovanja skladno s sklepom vlade (četrti odstavek 97. člena)

34. s sklepom ne določi svojih zaposlenih, ki morajo med stavko omogočiti nemoteno izvajanje univerzalne storitve oziroma obveznosti, ki jih ima operater v primeru izrednih stanj (98. člen);

35. tehnično in organizacijsko ne ukrepa na tak način, da zagotovi varnost svojega omrežja in svojih storitev (prvi odstavek 102. člena);

36. ne sprejme takih ukrepov, ki zagotovijo raven varnosti in zaščite, ki je sorazmerna pričakovanim tveganjem in stroškom ter v skladu s tehničnim in tehnološkim razvojem (drugi odstavek 102. člena);

37. ne opozori uporabnikov na nevarnost ter na možnost varovalnih ukrepov in za to potrebnih sredstev (tretji odstavek 102. člena);

38. ne varuje zaupnost elektronskih komunikacij v skladu z drugim odstavkom 103. člena;

39. sebi ali komu drugemu pridobi informacije o vsebini, dejstvih in okoliščinah prenesenih sporočil, ki presegajo najmanjšo potrebno mero, nujno potrebno za izvajanje določenih elektronskih storitev, oziroma teh informacij ne uporablja samo za izvajanje teh storitev ter uresničevanje pogodbenih obveznosti v zvezi z njimi (tretji odstavek 103. člena);

40. ne seznanja uporabnika v skladu s četrnim odstavkom 103. člena;

41. na jasen in razumljiv način ne obvesti uporabnika o upravljalcu in namenu obdelave podatkov in mu hkrati ne nudi možnosti, da zavrne takšno obdelavo ali izrazi soglasje (osmi odstavek 103. člena);
42. podatkov o prometu po končani zvezi ne zbriše ali naredi brezosebnih (prvi odstavek 104. člena);
43. ne pridobi naročnikovega oziroma uporabnikovega predhodnega soglasja v skladu s tretjim odstavkom 104. člena;
44. podatke o prometu obdeluje nekdo drug kot pa osebe, ki so pod njenim nadzorom (peti odstavek 104. člena);
45. ne ravna v skladu s šestim odstavkom 104. člena;
46. ne obdeluje lokacijskih podatkov v skladu s prvim odstavkom 106. člena;
47. uporabniku ali naročniku krši pravico do začasne zavrnitve obdelave podatkov iz tretjega odstavka 106. člena;
48. lokacijske podatke obdeluje nekdo drug kot pa osebe, ki so pod njenim nadzorom (četrti odstavek 106. člena);
49. elektronski naslov kupca uporablja za neposredno trženje, kljub temu, da je kupec tako neposredno trženje odklonil (drugi odstavek 109. člena);
50. uporablja elektronske komunikacije za neposredno trženje brez soglasja naročnika (prvi odstavek 109. člena oziroma tretji odstavek 109. člena);
51. pri neposrednem trženju z uporabo elektronskih komunikacij uporablja lažno identiteto ali lažni naslov (četrti odstavek 109. člena);
52. na podlagi odločbe agencije ne zagotovi dostopa do vmesnikov aplikacijskega programa ali elektronskega programskega vodnika ali tega ne zagotovi pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminatornimi pogoji (tretji odstavek 113. člena);
53. ne spoštuje predpisanih zahtev za medsebojno delovanje digitalne televizijske opreme, ki jo uporabljajo potrošniki (četrti odstavek 113. člena);
54. njeni sistemi s pogojnim dostopom do storitev digitalne televizije ali radia ne delujejo v skladu s prvim odstavkom 114. člena;
55. ne zagotovi tehnične storitve pod poštenimi, upravičenimi in nediskriminatornimi pogoji (drugi odstavek 114. člena);
56. zagotavljanje pogojno dostopnih storitev računovodsko ne loči od ostalih dejavnosti (tretji odstavek 114. člena);
57. pravice industrijske lastnine za izdelke in sisteme s pogojnim dostopom pod pravičnimi in nediskriminatornimi pogoji ne podeli proizvajalcem uporabniške opreme (četrti odstavek 114. člena);
58. s kakršnimikoli pogoji prepreči izdelovalcu, da v isti izdelek vključi skupen vmesnik, ki dopušča priključitev na druge dostopne sisteme, ali elemente, ki so značilni za druge dostopne sisteme (četrti odstavek 114. člena).

(2) Z globo od 50.000 do 300.000 tolarjev se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ali odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

153. člen
(prekrški)

- (1) Z globo od 500.000 do 10.000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
1. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc (48. in 49. člen);
 2. ne pošlje vseh podatkov o pravnih poslih v zvezi z dodeljenimi številkami agenciji (sedmi odstavek 62. člena);
 3. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi števil (63. in 64. člen);
 4. ne omogoči uporabnikom iz drugih držav članic Evropske unije, da kličejo na negeografske številke v Republiki Sloveniji, če je to tehnično in ekonomsko izvedljivo (prvi odstavek 73. člena);
 5. načrtuje javno komunikacijsko omrežje v nasprotju z drugim odstavkom 75. člena;
 6. deluje v nasprotju z drugim odstavkom 77. člena;
 7. naročniška pogodba ne vsebuje vseh predpisanih elementov (prvi in drugi odstavek 85. člena);
 8. ne obvešča svojih naročnikov v skladu s tretjim odstavkom 85. člena;
 9. ne nudi na razpolago takšne stopnje razčlenitve računa, ki omogoča preverjanje in nadzor uporabe in zaračunanega zneska (prvi odstavek 91. člena);
 10. naročnikom osnovne stopnje razčlenitve računa ne nudi brezplačno (drugi odstavek 91. člena);
 11. ne upošteva naročnikove zahteve (drugi odstavek 91. člena);
 12. osnovna stopnja razčlenitve računa ne vsebuje z zakonom določenih elementov (tretji in četrti odstavek 91. člena);
 13. zaračuna višjo ceno za dodatno razčlenitev računa kot pa so dejanski stroški (šesti odstavek 91. člena);
 14. v svojih splošnih pogojih ne določi, katere podatke o prometu se bo hranilo, ali obdelovalo, ali koliko časa oziroma ne izjavi, da se bo z njimi ravnalo v skladu z zakonom, ki ureja varstvo podatkov (četrti odstavek 104. člena);
 15. podatke o prometu obdeluje za trženje ali za izvajanje storitev z dodano vrednostjo brez predhodnega soglasja uporabnika (tretji odstavek 104. člena);
 16. ne zagotavlja možnosti, ki so določene v prvem do vključno šestem odstavku 105. člena;
 17. ne zagotavlja možnosti, ki je določena v sedmem odstavku 105. člena v skladu sedmim in osmim odstavkom 105. člena;
 18. ne objavi v svojih splošnih pogojih možnost prikaza in preprečitve prikaza identitete kličočega ali klicanega priključka ali priključka v zvezi (deveti odstavek 105. člena);
 19. ne seznanja uporabnika pred njegovim soglasjem z:
 - vrsto lokacijskih podatkov, ki se bodo obdelovali;
 - namenom in trajanjem obdelovanja lokacijskih podatkov;
 - vrsto lokacijskih podatkov, ki bodo posredovani tretjim osebam (drugi odstavek 106. člena);
 20. ne nudi naročniku oziroma uporabniku možnosti, da kadarkoli na enostaven način in brezplačno začasno prepreči obdelovanje lokacijskih podatkov (tretji odstavek 106. člena);
 21. za neposredno trženje uporablja klicne avtomate, faksimilne naprave ali elektronsko pošto, brez predhodnega soglasja naročnika (prvi odstavek 109. člena);
 22. zbrane podatke uporablja v nasprotju z drugim odstavkom 110. člena;
 23. naročnikov predhodno in brezplačno ne obvesti o namenu in nadaljnji uporabi

- tiskanega ali elektronskega naročniškega imenika, ki vsebuje njihove osebne podatke (prvi odstavek 111. člena);
24. naročnikom ne da možnosti za odločitev (drugi odstavek 111. člena);
25. zavrnitev vpisa v javni naročniški imenik, preverjanje, sprememba ali izbris osebnih podatkov ni brezplačna (tretji odstavek 111. člena);
26. elektronska komunikacijska omrežja za razširjanje storitev digitalne televizije ne načrtuje tako, da se da po njih razširjati tudi široko - zaslonske televizijske storitve in programe (prvi odstavek 113. člena);
27. ne ohrani širokozaslonski format (drugi odstavek 113. člena);

(2) Z globo od 50.000 do 200.000 tolarjev se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ali odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

154. člen (prekrški)

- (1) Z globo od 350.000 do 500.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:
1. v zakonsko določenem roku o spremembi podatkov določenih z zakonom ne obvesti agencije (četrti odstavek 5. člena);
 2. ne objavlja ažurnih podatkov o kakovosti univerzalne storitve oziroma podatke o tem in vsako njihovo spremembo ne pošlje agenciji (četrti odstavek 15. člena);
 3. v roku ne pošlje agenciji oceno neto stroškov, računovodske evidence in informacije, ki so služile za oceno neto stroškov zagotavljanja univerzalne storitve (četrti odstavek 16. člena);
 4. v roku ne sporoči spremembe podatkov (tretji odstavek 48. člena in drugi odstavek 63. člena);
 5. v okviru tehničnih zmožnosti ne sporoči ustreznim organom, od kod prihaja klic (drugi odstavek 72. člena);
 6. ne krije stroškov premestitve ali spremembe napeljav, pa je tako premestitev ali spremembo zahtevala (drugi odstavek 82. člena);
 7. ne objavi ustrezne in posodobljene podatke o kakovosti svojih storitev ali jih ne dostavi agenciji (86. člen);
 8. svojim uporabnikom ne omogoči tonskega izbiranja ali prikaza identitete kličočega, kjer je to tehnično in ekonomsko izvedljivo (87. člen);
 9. zavrne priključitev radijske ali telekomunikacijske terminalske opreme v nasprotju z določbo prvega odstavka 88. člena;
 10. na javno komunikacijsko omrežje priključi radijsko ali telekomunikacijsko terminalsko opremo v nasprotju z določbo drugega odstavka 88. člena;
 11. ne omogoči vsem svojim naročnikom vpisa v univerzalen imenik, ki se zagotavlja v okviru univerzalne storitve (prvi odstavek 89. člena);
 12. ne da na voljo ustreznih informacij za potrebe zagotavljanja javno dostopnih imenikov ali imeniške službe pod pravičnimi, objektivnimi, stroškovno usmerjenimi in nediskriminatornimi pogoji (drugi odstavek 89. člena);
 13. vsem uporabnikom ne zagotovi dostopa do univerzalne imeniške službe oziroma do ustreznih imeniških služb v drugih državah (tretji odstavek 89. člena);

14. ne omogoči pomoči pri posredovanju klicev (90. člen);
15. pri izvajanju elektronske komunikacijske storitve, ki omogoča preusmeritev klicev, ne omogoči naročnikom, da za posamezen klic ali priključek, brezplačno in z enostavnimi sredstvi preprečijo avtomatsko preusmeritev klicev s strani tretjih oseb na svoj terminal (prvi odstavek 108. člena).

(2) Z globo od 30.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje samostojni podjetnik posameznik in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ali odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

155. člen (prekrški)

Z globo od 10.000 do 100.000 tolarjev se kaznuje fizična oseba, če:

1. uporablja radijske frekvence brez veljavne odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc (prvi odstavek 35. člena);
2. ne deluje v skladu z odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc (48. in 49. člen);
3. na javno komunikacijsko omrežje priključi radijsko ali telekomunikacijsko terminalsko opremo v nasprotju z določbo drugega odstavka 88. člena.

XVII. PREHODNE DOLOČBE

156. člen (obstoječa dovoljenja)

(1) Za operaterje, ki jim je bilo izdano dovoljenje v skladu z določbami Zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 30/01 in 110/02 - ZGO-1), se šteje, da so z dnem uveljavitve tega zakona obvestili agencijo v skladu z določbami 5. člena tega zakona.

(2) Operaterji iz prejšnjega odstavka nadaljujejo z opravljanjem svoje dejavnosti v skladu s tem zakonom. Agencija jim v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona pošlje potrdilo iz petega odstavka 5. člena tega zakona.

(3) Dovoljenja, izdana v skladu z določbami Zakona o telekomunikacijah, prenehajo veljati z dnem uveljavitve tega zakona.

(4) Operaterjem, ki jim je bilo izdano dovoljenje v skladu z 29., 44. in 149. členom Zakona o telekomunikacijah, agencija poleg potrdila iz drugega odstavka tega člena izda v enakem roku tudi odločbo o dodelitvi radijskih frekvenc po tem zakonu, v katerem povzame določbe dovoljenja, kolikor niso v nasprotju s tem zakonom.

(5) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena prenehajo veljati dovoljenja, izdana v skladu z 29., 44. in 149. členom Zakona o telekomunikacijah z izdajo odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc.

157. člen (obstoječa obvestila)

- (1) Pisno obvestilo iz prvega odstavka 27. člena Zakona o telekomunikacijah se šteje za obvestilo iz 5. člena tega zakona.
- (2) Fizične in pravne osebe, ki so na podlagi prvega odstavka 27. člena Zakona o telekomunikacijah pisno obvestile agencijo, nadaljujejo z opravljanjem svoje dejavnosti v obsegu, na način in pod pogoji določenimi v tem zakonu.
- (3) Agencija operaterjem iz prejšnjega odstavka v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona pošlje potrdilo iz petega odstavka 5. člena tega zakona ali pa jih pozove na dopolnitev potrebnih podatkov in dokazil v smislu šestega odstavka 5. člena tega zakona.

158. člen
(postopki)

Postopki za pridobitev dovoljenja na podlagi drugega odstavka 27. člena Zakona o telekomunikacijah, ki do uveljavitve tega zakona še niso bili dokončani, se s sklepom agencije prekinejo in se lahko ponovno začnejo na podlagi tega zakona.

159. člen
(obstoječa odločba o izvajanju univerzalne storitve)

- (1) Agencija mora v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona pričeti s postopkom določitve izvajalca univerzalne storitve po tem zakonu.
- (2) Dosedanji izvajalec univerzalne storitve nadaljuje z izvajanjem univerzalne storitve pod pogoji obstoječe odločbe, izdane na podlagi Zakona o telekomunikacijah, do njene razveljavitve z odločbo o izvajanju univerzalnih storitev izdano na podlagi tega zakona.

160. člen
(odločbe o dodelitvi)

- (1) Odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc, ki so bile izdane na podlagi Zakona o telekomunikacijah, veljajo do poteka roka njihove veljavnosti in se lahko podaljšajo po postopku določenim s tem zakonom.
- (2) Odločbe o dodelitvi števil, ki so bile izdane na podlagi Zakona o telekomunikacijah, so veljavne in se lahko spremenijo, razveljavijo ali prenehajo veljati pod pogoji in na način, kot je določen s tem zakonom.

161. člen
(operaterji s pomembno tržno močjo)

Odločbe o pomembni tržni moči, ki so bile izdane na podlagi Zakona o telekomunikacijah, so veljavne najdlje do poteka roka njihove veljavnosti in se lahko spremenijo, razveljavijo ali prenehajo veljati pod pogoji in na način, kot je določen s

tem zakonom.

162. člen
(rok za sprejem načrta ukrepov)

Operaterji, ki zagotavljajo dostop do javnega telefonskega omrežja in uporabo javno dostopnih telefonskih storitev na fiksni lokaciji, so dolžni sprejeti načrt ukrepov iz prvega odstavka 96. člena tega zakona v šestih mesecih od njegove uveljavitve.

163. člen
(rok za zagotovitev funkcije prednosti)

Operaterji, ki zagotavljajo javno telefonsko omrežje, so dolžni svoje omrežje prilagoditi skladno s prvim odstavkom 97. člena tega zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

164. člen
(obstoječa omrežja na tujem zemljišču)

(1) Lastniki zemljišč, po katerih potekajo ali na katerih se gradijo oziroma postavljajo elektronska komunikacijska omrežja, morajo dovoliti nadaljnjo uporabo svojih zemljišč za potrebe gradnje oziroma postavitve, vzdrževanja in obratovanja elektronskega komunikacijskega omrežja, če so sami ali njihovi pravni predniki pisno izrazili strinjanje s takšno uporabo.

(2) Pravica operaterja, ki izhaja iz obveznosti lastnikov zemljišča iz prejšnjega odstavka, vsebuje upravičenja, ki jih vsebuje služnost po tem zakonu, izvrševati pa jo treba skladno z določbami 77. člena tega zakona.

165. člen
(plačila agenciji)

Določbe 6., 56., 70. in 128. člena glede plačil agencije se uporabljajo od 1. januarja 2005.

166. člen
(inšpektorat)

Z uveljavitvijo tega zakona inšpektorat, pristojen za telekomunikacije, nadaljuje z delom kot inšpektorat, pristojen za elektronske komunikacije.

167. člen
(agencija)

(1) Agencija za telekomunikacije, radiodifuzijo in pošto Republike Slovenije, ki je bila ustanovljena na podlagi Zakona o telekomunikacijah in sklepa o ustanovitvi Agencije za telekomunikacije, radiodifuzijo in pošto Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 60/01

in 52/02), nadaljuje z delom kot agencija po tem zakonu.

(2) Vlada v treh mesecih od uveljavitve tega zakona sprejme sklep o spremembi sklepa o ustanovitvi Agencije za telekomunikacije, radiofuzijo in pošto Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 60/01 in 52/02).

(3) Direktor in namestniki Agencije za telekomunikacije, radiodifuzijo in pošto Republike Slovenije do izteka mandatov nadaljujejo z delom kot direktor in namestniki po tem zakonu.

(4) V štirih mesecih po uveljavitvi tega zakona direktor agencije izda statut v skladu s tem zakonom.

(5) Agencija mora prve tržne analize vseh upoštevnihi trgov na podlagi 21. člena tega zakona končati najkasneje v devetih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

168. člen (svet)

(1) Svet za telekomunikacije nadaljuje z delom kot svet po tem zakonu. Ime Sveta za telekomunikacije se spremeni tako, da se glasi: "Svet za elektronske komunikacije".

(2) Državni zbor v treh mesecih od uveljavitve tega zakona sprejme odlok o spremembi odloka o ustanovitvi Sveta za telekomunikacije (Uradni list RS, št. 56/01 in 13/03). Člani Sveta za telekomunikacije do izteka mandatov nadaljujejo z delom kot člani Sveta za elektronske komunikacije po tem zakonu.

169. člen (prehodno izrekanje denarnih kazni in uporaba odločb o prekrškovnih organih)

(1) Do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) se v tem zakonu predpisane globe izrekajo kot denarne kazni v mejah, določenih s tem zakonom.

(2) Določba 147. člena (prekrškovni organi) tega zakona se začne uporabljati z dnem začetka uporabe Zakona o prekrških.

(3) Odgovorni osebi samostojnega podjetnika posameznika se globe začnejo izrekati z dnem začetka uporabe Zakona o prekrških.

170. člen (veljavnost predpisov)

(1) Rok za izdajo podzakonskih predpisov in splošnih aktov agencije, ki so po tem zakonu obvezni, je največ šest mesecev od uveljavitve tega zakona. Do izdaje ustreznih podzakonskih aktov in splošnih aktov na podlagi tega zakona ostanejo v veljavi naslednji predpisi, izdani na podlagi Zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št.

30/01 in 110/02-ZGO-1) in na podlagi Zakona o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 35/97, 45/97-odločba US, 13/98, 59/99-odločba US in 36/2000-odločba US), če niso v nasprotju s tem zakonom:

1. Splošni akt o vrednosti točke za določitev višine določenih pristojbin na področju telekomunikacij (Uradni list RS, št. 3/04),
2. Splošni akt o postopku in kriterijih za določitev operaterja s pomembno tržno močjo (Uradni list RS, št. 97/03),
3. Seznam standardov, katerih uporaba ustvari domnevo o skladnosti proizvoda s predpisi o elektromagnetni združljivosti (Uradni list RS, št. 77/03),
4. Seznam standardov, katerih uporaba ustvarja domnevo o skladnosti proizvoda s predpisi o radijski in terminalski opremi (Uradni list RS, št. 77/03),
5. Pravilnik o opremi in vmesnikih za zakonito prestrezanje telekomunikacij (Uradni list RS, št. 73/03),
6. Splošni akt o souporabi delov omrežja UMTS/IMT – 2000 (Uradni list RS, št. 70/03),
7. Splošni akt o izbiri in predizbiri operaterja (Uradni list RS, št. 45/03),
8. Splošni akt o registru Agencije za telekomunikacije, radiodifuzijo in pošto Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 111/02),
9. Pravilnik o načinu izvajanja in obračunavanja posebnih telekomunikacijskih storitev (Uradni list RS, št. 88/02),
10. Pravilnik o zbiranju in uporabi podatkov o razvoju telekomunikacijskega trga (Uradni list RS, št. 86/02),
11. Uredba o objektih, napravah in napeljavah, ki sestavljajo sekundarno telekomunikacijsko omrežje (Uradni list RS, št. 84/02),
12. Statut Agencije za telekomunikacije, radiodifuzijo in pošto Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 77/02),
13. Splošni akt o načrtu uporabe radijskih frekvenc (Uradni list RS, št. 32/02);
14. Uredba o metodologiji oblikovanja cen javnih telekomunikacijskih storitev in omrežij (Uradni list RS, št. 25/02),
15. Splošni akt o fiksnih javnih telekomunikacijskih omrežjih in o fiksnih javnih storitvah (Uradni list RS, št. 18/02),
16. Splošni akt o razčlenjenem računu (Uradni list RS, št. 18/02),
17. Splošni akt o skupni uporabi objektov in napeljav (Uradni list RS, št. 11/02),
18. Pravilnik o načrtu oštevilčenja (Uradni list RS, št. 2/02 in 40/03),
19. Pravilnik o načinu izračuna določenih pristojbin na področju telekomunikacij (Uradni list RS, št. 2/02 in 35/02),
20. Uredba o načrtu razporeditve radiofrekvenčnih pasov (Uradni list RS, št. 98/01),
21. Odredba o radijskih frekvencah, za katere ni potrebno pridobiti odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc (Uradni list RS, št. 91/01),
22. Pravilnik o razveljavitvi predpisov na področju telekomunikacij (Uradni list RS, št. 85/01),
23. Pravilnik o elektromagnetni združljivosti (EMC) (uradni list RS, št. 84/01 in 32/02),
24. Pravilnik o kakovosti univerzalnih storitev (Uradni list RS, št. 82/01),
25. Navodilo za izvajanje nadzora telekomunikacijskega prometa (Uradni list RS, št. 78/01),
26. Pravilnik o radijski in telekomunikacijski terminalski opremi (R&TTE) (uradni list

- RS, št. 77/01 in 40/03),
27. Sklep o ustanovitvi Agencije za telekomunikacije, radiodifuzijo in pošto Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 60/01 in 52/02),
28. Pravilnik o vsebini vloge in vsebini odločbe o dodelitvi radijskih frekvenc (Uradni list RS, št. 60/01),
29. Pravilnik o pogojih za izdajo odločbe o dodelitvi števil (Uradni list RS, št. 60/01),
30. Pravilnik o pogojih za izdajo dovoljenja za opravljanje fiksnih javnih telefonskih storitev (Uradni list RS, št. 60/01),
31. Pravilnik o pogojih za izdajo dovoljenj za opravljanje mobilnih javnih radijskih storitev (Uradni list RS, št. 60/01),
32. Pravilnik o obveznih sestavinah in drugih elementih splošnih pogojev za opravljanje storitev fiksnega javnega telefonskega omrežja in mobilnega javnega radijskega omrežja (Uradni list RS, št. 77/01),
33. Pravilnik o vrstah amaterskih radijskih postaj in tehničnih pogojih za njihovo uporabo (Uradni list RS, št. 41/98).

(2) Za naročila, ki jih oddajajo operaterji, se ne uporablja zakon, ki ureja javna naročila.

XVIII. KONČNE DOLOČBE

171. člen

(prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o telekomunikacijah (Uradni list RS, št. 30/01 in 110/02-ZGO-1).

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se določbe IX. poglavja (radijska in terminalska oprema) in X. poglavja (elektromagnetna združljivost (EMC) Zakona o telekomunikacijah ter XVII. poglavja (nadzor) Zakona o telekomunikacijah v delu, ki se nanaša na prej navedeni poglavji, uporabljajo do sprejema ustreznih predpisov, ki jih izda minister oziroma ministrica, pristojen oziroma pristojna za gospodarstvo, v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(3) Ne glede na določbe prvega odstavka tega člena se do 31. decembra 2004 uporabljajo določbe 35. člena, razen njegovega petega odstavka, določbe 50. člena, 104. člena, 109. člena, 115. člena, 116. člena ter šestega odstavka 117. člena Zakona o telekomunikacijah.

(4) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati:

1. Uredba o podelitvi koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra za storitve mobilne telefonije GSM (Uradni list RS, št. 49/97 in 24/2000),
2. Uredba o podelitvi koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra za opravljanje storitev satelitskih osebnih komunikacij (Uradni list RS, št. 68/99),
3. Uredba o podelitvi koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra za opravljanje storitev NMT (Uradni list RS, št. 53/99),
4. Uredba o podelitvi koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra za opravljanje

storitev osebnega klica v sistemu ERMES (Uradni list RS, št. 53/99),
5. Uredba o podelitvi koncesije za uporabo radiofrekvenčnega spektra na 1800 MHz za
opravljanje storitev mobilne telefonije (Uradni list RS, št. 79/99 in 72/00).

172. člen
(začetek veljavnosti zakona)

Ta zakon začne veljati 1. maja 2004.

Številka: 043-03/04-3/1
Ljubljana, dne 9. aprila 2004
EPA 1182-III

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
Borut Pahor

Zadnja sprememba: 29.04.2004

Zbirke Državnega zbora RS - sprejeti zakoni